

การศึกษาปัจจัยที่จำแนกกลุ่มการตัดสินใจและปัญหาในการเลือกเรียน
สาขาวิชาเครื่องกล หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ
ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรมของนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคนครนายก

สารนิพนธ์
ของ
นายสุภาพ วงศ์จันทร์

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

พฤษภาคม 2547

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

๖๒๐.๐๐๗๑

๙๘๓๘๗

๓.๓

การศึกษาปัจจัยที่จำแนกกลุ่มการตัดสินใจและปัญหาในการเลือกเรียน
สาขาวิชาเครื่องกล หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ
ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรมของนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคนครนายก

บทคัดย่อ

ของ

นายสุภาพ วงศ์จันทร์

21 ก.ย. 2547

๙๘๓๘๗

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
พฤษภาคม ๒๕๔๗

h 251428

สุภาพ วงศ์จันทร์. (2547). การศึกษาปัจจัยที่จำแนกกลุ่มการตัดสินใจและปัญหาในการเลือกเรียนสาขาวิชาเครื่องกล หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรมของนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคนครนายก. สารนิพนธ์ กศ.ม. (การบริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อรรพรรณ ตันต์เจริญรัตน์.

ในวิทยาลัยเทคนิคนครนายก สาขาวิชาเครื่องกล เป็นสาขาวิชาที่มีนักศึกษาสนใจเลือกเรียนมากกว่าสาขาวิชาอื่น ๆ ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาว่าการตัดสินใจเลือกเรียนของนักศึกษา มีความสัมพันธ์กับคุณลักษณะของนักศึกษาอย่างไรและถ้าคุณลักษณะต่าง ๆ ของนักศึกษาเป็นปัจจัยชี้วัดการตัดสินใจเลือกเรียนสาขาวิชาเครื่องกล ปัจจัยเหล่านั้นจะสามารถสร้างเป็นสมการที่สามารถจำแนกกลุ่มการเลือกหรือไม่เลือกเรียนสาขาวิชาเครื่องกลของนักศึกษาที่สมัครเข้าเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพของวิทยาลัยเทคนิคนครนายกได้หรือไม่

การศึกษานี้ คุณลักษณะของนักศึกษาที่ถูกเลือกเป็นปัจจัยชี้วัดการจำแนกกลุ่มการตัดสินใจเลือกเรียนสาขาวิชาเครื่องกล ได้แก่ ปัจจัยส่วนตัว 2 ปัจจัย คือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับมัธยมศึกษา (X_1) และรายได้ของครอบครัวต่อเดือน (X_2) ปัจจัยด้านอาชีพ 1 ปัจจัย คือ ความก้าวหน้าในอาชีพ (X_3) ปัจจัยด้านสังคม 1 ปัจจัย คือ การยอมรับในสังคม (X_4) ปัจจัยด้านการสื่อสาร คือ การรับรู้ข่าวสาร (X_5) และปัจจัยด้านสถานศึกษา คือ ค่านิยมต่อสถานศึกษา (X_6) ตัวแปรตามได้แก่ การตัดสินใจของนักศึกษาในการเลือกหรือไม่เลือกเรียนสาขาวิชาเครื่องกล กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาที่เลือกเรียนสาขาวิชาเครื่องกล จำนวน 45 คน และนักศึกษาที่ไม่เลือกเรียนสาขาวิชาเครื่องกล จำนวน 180 คน เครื่องมือที่ใช้วัดปัจจัยต่าง ๆ เป็นแบบสอบถามแบบมาตรวัด 5 ช่วง นอกจากนั้นในแบบสอบถาม ยังมีคำถามปลายเปิดเพื่อสอบถามปัญหาในการตัดสินใจเลือกหรือไม่เลือกเรียนสาขาวิชาเครื่องกล

ผลการวิจัยสรุปได้ว่า

1. สมการที่ได้ไม่สามารถจำแนกกลุ่มได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยสมการมาตรฐานที่ได้เป็น $\hat{D}_2 = .709Z_5 + .416Z_6 - .251Z_2 - .156Z_3 + .135Z_4 + .082Z_1$ ซึ่งสมการจำแนกกลุ่มได้ถูกต้อง 62.0% ผิดพลาด 38.0% แต่อย่างไรก็ตามจากสมการจะเห็นว่า การรับรู้ข่าวสาร(Z_5) มีผลต่อการเลือกกลุ่มมากที่สุด รองลงมาได้แก่ ค่านิยมต่อสถานศึกษา (Z_6)

2. การที่ปัจจัยทั้งหมดที่ศึกษาไม่สามารถร่วมกันจำแนกกลุ่มการตัดสินใจเลือกเรียนสาขาวิชาเครื่องกลได้อย่างมีนัยสำคัญ อาจเนื่องมาจากปัจจัยที่เลือกมา ด้านอาชีพ ด้านสังคม ด้านการสื่อสารและด้านสถานศึกษา มีความสัมพันธ์ภายในกันสูงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มีเพียงปัจจัยส่วนตัว ซึ่งเป็นอิสระ (ไม่มีความสัมพันธ์) กับปัจจัยอื่น ๆ ทั้งหมด

3. เมื่อสำรวจความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาที่ทำให้ไม่ได้เรียนในสาขาวิชาเครื่องกลพบว่า มีสาเหตุสำคัญได้แก่ ผู้ปกครองไม่ให้เลือก ไม่มีเพื่อนเลือกเรียนด้วย เกรดเฉลี่ยต่ำ กลัวสอบไม่ได้ มีผู้สมัครสอบมากและไม่เหมาะกับเพศหญิง

A STUDY OF FACTORS DISCRIMINATING CERTIFICATE PROGRAMS
SELECTION AND PROBLEMS OF MECHANICAL STUDENTS
AT NAKHONNAYOK TECHNICAL COLLEGE

AN ABSTRACT
BY
MR.SUPARB WONGCHAN

Presented in partial fulfillment of the requirements
for the Master of Education degree in Educational Administration
at Srinakharinwirot University
May 2004

Suparb Wongchan. (2004). *A study of Factors Discriminating Certificate Programs Selection And Problems of Mechanical Students At Nakhonnayok Technical College.*

Master's Project, M.Ed.(Educational Administration). Bangkok : Graduate School, Srinakharinwirot University. Project Advisor : Assist. Prof. Dr. Orawan Tancharoenrat.

At the Nakhonnayok Technical College, students prefer to study in the mechanical field to others. This study investigated factors, student characteristics, which can discriminate the two groups of students, mechanical students group and the rest, at the Nakhonnayok Technical College.

Six factors used in this study were 2 personal factors, student GPA at the grade level (X_1) and family income (X_2), 1 occupational factor (X_3), 1 social factor (X_4), 1 communication factor (X_5) and 1 student value (X_6). Samples of the study were 45 students from the mechanical field and 180 students from other fields. A set of questionnaires was used to collect all factors used in the study and one open ended question was also included in the questionnaire to collect student opinions supporting his/her field of study selection. The statistics used to analyzed in the study were the percentage, mean, standard deviation, and a discrimination analysis.

The research findings from the study were :

1. The study cannot reveal any significant discrimination equation. However this insignificant equation can discriminate correctly only 62% and the other 38% was wrong. This equation was as followed : $\hat{D}_Z = .709Z_5 + .416Z_6 - .251Z_2 - .156Z_3 + .135Z_4 + .082Z_1$
2. Factors used in the study cannot significantly discriminate the students groups, resulted from high correlation among all factors except the personal factors.
3. Some students' reasons of not selecting the mechanical field were followed : lower GPA at the grade level, no close friend choose this field too high competition, or being a female which might not be good to study in the mechanical field.

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร และคณะกรรมการสอบ
ได้พิจารณาสารนิพนธ์ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญา
การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์

.....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อรรณณ ตันท์เจริญรัตน์)

ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร

.....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไพโรจน์ กลิ่นกุหลาบ)

คณะกรรมการสอบ

..... ประธาน
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อรรณณ ตันท์เจริญรัตน์)

..... กรรมการสอบสารนิพนธ์
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วีระ สุภากิจ)

..... กรรมการสอบสารนิพนธ์
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พวงรัตน์ เกษรแพทย์)

อนุมัติให้รับสารนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษา
มหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

..... คณบดีคณะศึกษาศาสตร์
(รองศาสตราจารย์ ดร.คมเพชร ฉัตรสุภากุล)
วันที่ 24 เดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2547

ประกาศคุณูปการ

สารนิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จสมบูรณ์ได้ด้วยดี เป็นเพราะได้รับความกรุณาอย่างยิ่งจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อรรณณ ดัณฑ์เจริญรัตน์ อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วีระ สุภากิจ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พวงรัตน์ เกษรแพทย์ กรรมการในการสอบสารนิพนธ์ ซึ่งได้ให้คำปรึกษา แนะนำและแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณไว้เป็นอย่างสูง

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยได้รับความอนุเคราะห์ในการพัฒนาเครื่องมือ จาก คณะกรรมการและผู้ทรงคุณวุฒิ ทั้ง 5 ท่าน ได้แก่ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไพโรจน์ กลิ่นกุหลาบ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วีระ สุภากิจ นายไอยสุรีย์ ยินดีภพ ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคนครนายก นายมะโน สัมกลีบ ผู้ช่วยผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคนครนายก และนางสาวสุกัญญา เป็นสุข อาจารย์ 2 ระดับ 7 วิทยาลัยเทคนิคนครนายก ที่กรุณาเป็นผู้เชี่ยวชาญในการพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ทำให้เครื่องมือมีความสมบูรณ์ถูกต้องยิ่งขึ้น พร้อมทั้งขอขอบใจนักศึกษาจากวิทยาลัย การอาชีพนครนายก และวิทยาลัยการอาชีพองครักษ์ ที่ให้ความอนุเคราะห์ในการทดสอบเครื่องมือ รวมทั้งนักศึกษากลุ่มตัวอย่างในวิทยาลัยเทคนิคนครนายกที่ให้ความร่วมมือตอบแบบสอบถาม อย่างสมบูรณ์

นอกจากนี้ขอขอบพระคุณคณาจารย์ของภาควิชาการบริหารการศึกษา ตลอดจนเพื่อนร่วมรุ่น และเพื่อนร่วมงานทุก ๆ ท่าน ที่มีส่วนในการอำนวยความสะดวกให้ความช่วยเหลือเป็นอย่างดี

คุณค่าและประโยชน์ของสารนิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นกตัญญูตา บุษาदैบิดา มารดา ครู-อาจารย์ ผู้บังคับบัญชา เพื่อนร่วมงาน และผู้มีพระคุณทุกท่าน

สุภาพ วงศ์จันทร์

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง.....	1
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า.....	3
ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า.....	3
ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า.....	3
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	5
กรอบความคิดในการศึกษาค้นคว้า.....	6
สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า.....	11
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	12
ประวัติความเป็นมาของวิทยาลัยเทคนิคนครนายก.....	13
หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2545.....	14
ลักษณะวิชาชีพแต่ละสาขาวิชา.....	23
แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการตัดสินใจ.....	25
3 วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า.....	47
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	47
เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	48
ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ.....	49
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	49
การจัดกระทำและวิเคราะห์ข้อมูล.....	50
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	51
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	52
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	52
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	53

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
5 (ต่อ)สรุปอภิปรายผลและข้อเสนอแนะ.....	60
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า.....	60
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	60
เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	60
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	61
สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	61
อภิปรายผล.....	63
ข้อเสนอแนะ.....	67
ข้อเสนอแนะเพื่อการศึกษาครั้งต่อไป.....	67
บรรณานุกรม.....	68
ภาคผนวก.....	77
ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์.....	90

บัญชีตาราง

ตาราง

หน้า

1	จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างของนักศึกษา หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม ในวิทยาลัยเทคนิคนครนายก.....	48
2	จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามข้อมูลพื้นฐานนักศึกษา คือ สาขาวิชาที่เรียนและรายได้ของครอบครัวต่อเดือน.....	53
3	ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคุณลักษณะปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านอาชีพ ด้านสังคม ด้านการสื่อสาร และด้านสถานศึกษาของนักศึกษาที่เลือก หรือไม่เลือกเรียนสาขาวิชาเครื่องกล.....	54
4	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ภายในระหว่างปัจจัยที่เป็นคุณลักษณะของนักศึกษา ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรมของวิทยาลัยเทคนิคนครนายก.....	55
5	ค่าสถิติของสมการจำแนกกลุ่มการตัดสินใจเลือกหรือไม่เลือกเรียนสาขาวิชาเครื่องกล	56
6	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์คานอนิคอลของตัวแปรต่าง ๆ ในสมการจำแนกกลุ่ม.....	56
7	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์คานอนิคอล เมื่อใช้คะแนนมาตรฐานในสมการจำแนกกลุ่ม...	57
8	จำนวน และร้อยละการจำแนกกลุ่มได้ถูกต้องของสมการจำแนกกลุ่ม.....	58
9	จำนวน ร้อยละและสาเหตุที่นักศึกษาไม่ได้เรียนสาขาวิชาเครื่องกล.....	58

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ

หน้า

1 แสดงกรอบความคิดในการศึกษาค้นคว้า.....	11
---	----

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

คุณภาพของการศึกษา เป็นเรื่องที่มีความสำคัญอย่างยิ่งต่ออนาคตของชาติในยุคข้อมูลข่าวสาร ประเทศต่าง ๆ จึงได้ทุ่มเทและให้ความสำคัญกับการพัฒนาคน โดยถือเป็นยุทธศาสตร์ที่สำคัญอย่างยิ่งในการเสริมสร้างพลังอำนาจของชาติ ประเทศไทยก็เช่นกันจำเป็นต้องเสริมสร้างให้คนไทยมีศักยภาพและความสามารถในการแข่งขันทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคมและการเมือง ให้เทียบเทียมและเท่ากันกับประเทศเพื่อนบ้าน ความจำเป็นเร่งด่วนของประเทศในขณะนี้คือการที่ทุกส่วนของสังคมจะต้องหันมาร่วมมือกันยกระดับและพัฒนาคุณภาพการศึกษาให้ดีขึ้นโดยเร็วและในทุกวิถีซึ่งในอนาคตผู้ปกครองและนักเรียนจะมีข้อมูลใหม่ประกอบการตัดสินใจเลือกสิ่งที่เหมาะสมต่อความต้องการ ไม่จำเป็นว่าสถานศึกษานั้นจะต้องดีที่สุด แต่อาจเป็นสถานศึกษาที่มีวิชาการที่เหมาะสมกับลูกหลานของตนเองมากที่สุด อันจะส่งผลให้ผู้เรียนมีวิสัยทัศน์กว้างไกลยิ่งขึ้น เห็นแนวทางที่หลากหลายในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาต่อไป (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2541 : 1 - 4)

เนื่องจากรัฐบาลจะต้องใช้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 9 (พ.ศ. 2545-2549) เป็นแผนแม่บทในการพัฒนาประเทศชาติให้มีความเจริญก้าวหน้า ประชาชนมีความอยู่ดีมีสุขโดยทั่วหน้า สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ซึ่งเป็นหน่วยงานของรัฐ มีหน้าที่หลักในการจัดการศึกษาวิชาชีพให้แก่นักเรียน นักศึกษา เยาวชน และประชาชน จึงจำเป็นต้องจัดทำแผนพัฒนาอาชีวศึกษาระยะที่ 9 (พ.ศ. 2545-2549) เพื่อเป็นแนวทางในการผลิตและพัฒนากำลังคนทั้งในระดับกึ่งฝีมือ ระดับฝีมือ ระดับเทคนิค และระดับเทคโนโลยีที่มีคุณภาพและเพื่ออนุวัตน์ให้เป็นไปตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ.2540 พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 ตลอดจนความสอดคล้องของการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคมของประเทศและสังคมโลก ในยุคโลกาภิวัตน์นั้น สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาจึงต้องมีวิสัยทัศน์ นโยบาย ตลอดจนแนวทางการดำเนินการ เพื่อปฏิรูปการอาชีวศึกษา (พยุงค์ดี จันทรสุนทร. 2544 : 49-61)

มาตรา 34 ของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ระบุให้มีคณะกรรมการการอาชีวศึกษา มีสถานะเป็นสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา มีหน้าที่พิจารณาเสนอนโยบายและแผนพัฒนาการอาชีวศึกษา กำหนดมาตรฐานและหลักสูตร การอาชีวศึกษาทุกระดับที่สอดคล้องกับความต้องการตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ การส่งเสริมประสานงานการจัดการ อาชีวศึกษาของรัฐและเอกชน การสนับสนุนทรัพยากร การติดตามตรวจสอบ และการประเมินผลการจัดการอาชีวศึกษา โดยคำนึงถึงคุณภาพและความเป็นเลิศทางวิชาชีพที่จะช่วยผลักดันการอาชีวศึกษามีบทบาทชัดเจนมากขึ้นในระดับประเทศและระดับนานาชาติ โดยไม่มีส่วนร่วมที่สำคัญในยุทธศาสตร์ด้านกำลังคนและสร้างเครือข่ายความร่วมมือกับทุก องค์การด้าน

อาชีวศึกษา และการฝึกอบรมวิชาชีพ ซึ่งเป็นสิ่งจำเป็น และท้าทายอย่างยิ่งต่อการสร้างและพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศไทย (สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา. 2546 : 19)

ในการจัดการศึกษาด้านวิชาชีพนั้น สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการเป็นหน่วยงานที่มีหน้าที่จัดการศึกษาด้านวิชาชีพให้สอดคล้องกับความต้องการทางด้านเศรษฐกิจและสังคมของประเทศและเพื่อตอบสนองนโยบายของรัฐบาล จึงได้จัดการศึกษาวิชาชีพ 5 ประเภทวิชา คือ ช่างอุตสาหกรรม ศิลปกรรม คหกรรม พาณิชยกรรม และเกษตรกรรม ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ประกาศนียบัตรวิชาชีพเทคนิค (ปวท.) ประกาศนียบัตรวิชาชีพช่างฝีมือ (หลักสูตร 1 ปี) นอกจากนี้ ยังได้บริการฝึกอบรมวิชาชีพหลักสูตรระยะสั้นแก่ประชาชนอีกด้วย (ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. 2542 : 29-30)

วิทยาลัยเทคนิคนครนายก สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการเป็นสถาบันการศึกษาที่จัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2545 แบ่งเป็น 2 ประเภทวิชา คือ พาณิชยกรรมและอุตสาหกรรม ประเภทวิชาพาณิชยกรรม ได้แก่ สาขาพาณิชยกรรม และประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม แบ่งเป็น 6 สาขาวิชา ได้แก่ สาขาวิชาเครื่องมือกล สาขาวิชาโลหะการ สาขาวิชาไฟฟ้า สาขาวิชาอิเล็กทรอนิกส์ สาขาวิชาการก่อสร้าง และสาขาวิชาเครื่องกล ซึ่งสาขาวิชาทั้ง 6 สาขาวิชานี้ เมื่อผู้เรียนเลือกเรียนแล้วสามารถสนองความต้องการของตนเองและสอดคล้องกับสภาพชุมชนและท้องถิ่น เพื่อพัฒนากำลังคนระดับฝีมือให้มีความชำนาญเฉพาะด้าน มีคุณภาพ บุคลิกภาพและเจตคติที่เหมาะสม สามารถประกอบอาชีพได้ตรงตามความต้องการของตลาดแรงงาน และการประกอบอาชีพอิสระ สอดคล้องกับภาวะเศรษฐกิจและสังคม (กรมอาชีวศึกษา. 2545ก : 1)

ดังนั้นนักศึกษาที่จะตัดสินใจเลือกเรียนในสายวิชาชีพ มักจะศึกษาหาความรู้เกี่ยวกับสาขาวิชาต่าง ๆ ข้างต้น เพื่อนำมาเป็นข้อมูลประกอบการตัดสินใจในการเลือกเรียนและป้องกันปัญหาต่าง ๆ ที่จะเกิดขึ้น เพื่อคุณภาพการศึกษาที่ดี โดยพิจารณาจากทางเลือกหลาย ๆ ทาง แล้วเลือกทางเลือกที่เห็นว่าดีที่สุดหรือเหมาะสมที่สุด เป็นต้นว่าต้องรู้จักตนเองว่าชอบอะไร มีความถนัดความสามารถทางด้านใด อยู่ในระดับใด รู้จักสภาพสังคม สิ่งแวดล้อม เมื่อนักศึกษานำสิ่งเหล่านั้นมาประกอบการตัดสินใจให้สอดคล้องกับเหตุผลดังกล่าว ก็จะช่วยให้เกิดความพึงพอใจ มีความสุข ประสบผลสำเร็จในการศึกษา แต่ถ้าไม่ได้รับข้อมูลก็ไม่มี ความเข้าใจ ทำให้ขาดข้อมูลที่จะนำมาประกอบการตัดสินใจเป็นผลให้การตัดสินใจผิดพลาดได้ง่าย หรือไม่ก็ต้องพึ่งพาผู้อื่น ไม่สามารถตัดสินใจด้วยตนเองได้ และอาจจะขาดความเชื่อมั่นในตนเอง ก่อให้เกิดผลกระทบต่อการศึกษาของนักศึกษาอีกด้วย การตัดสินใจจึงนับว่ามีความสำคัญในการประกอบกิจกรรมต่าง ๆ ในชีวิตประจำวันเป็นอย่างมาก ก่อนเข้าเรียน ผู้เรียนมักจะศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมอยู่เสมอ เพื่อจะได้ นำความรู้ที่ได้รับมาพิจารณาการตัดสินใจให้เกิดผลดีและเป็นประโยชน์มากที่สุด ทั้งต่อตนเองและสังคมโดยรวม

สภาพปัญหาการตัดสินใจเลือกเรียนสาขาวิชาเครื่องกล หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรมของนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคนครนายก ผู้วิจัยพบว่า มีนักศึกษาจำนวนมากที่ไม่สามารถเข้าเรียนในสาขาวิชาเครื่องกลได้ทั้งหมดเพราะทางวิทยาลัยไม่สามารถ

รับเข้าเรียนได้ทั้งหมดและมีนักศึกษาบางส่วนมีปัญหาในการตัดสินใจเลือกเรียนในสาขาวิชาเครื่องกล ทำให้ไม่ได้เรียนตามความต้องการจึงทำให้ผู้วิจัยในฐานะเป็นครูผู้สอนในประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรมของวิทยาลัยเทคนิคนครนายก สนใจที่จะศึกษาปัจจัยที่จำแนกกลุ่มการตัดสินใจและปัญหาในการเลือกเรียนสาขาวิชาเครื่องกล หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรมของนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคนครนายก

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อหาสมการที่สามารถจำแนกกลุ่มการตัดสินใจเลือกหรือไม่เลือกเรียนสาขาวิชาเครื่องกล หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรมของนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคนครนายก
2. เพื่อศึกษาปัจจัยต่างๆ ที่มีความสัมพันธ์กับสมการการตัดสินใจเลือกหรือไม่เลือกเรียนสาขาวิชาเครื่องกล หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรมของนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคนครนายก ปัจจัยที่ศึกษาได้แก่ ปัจจัยด้านส่วนตัว ปัจจัยด้านอาชีพ ปัจจัยด้านสังคม ปัจจัยด้านการสื่อสารและปัจจัยด้านสถานศึกษา
3. เพื่อรวบรวมปัญหาต่างๆ ที่เป็นสาเหตุที่ทำให้นักศึกษาไม่ได้เรียนสาขาวิชาเครื่องกล ในประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรมของนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคนครนายก

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

การศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้ จะทำให้ทราบว่าปัจจัยใดที่มีความสัมพันธ์และสามารถจำแนกกลุ่มการตัดสินใจเลือกหรือไม่เลือกเรียนสาขาวิชาเครื่องกล หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรมของนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคนครนายก ซึ่งผลจากการวิจัยนี้จะใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานสำหรับผู้บริหาร ครู-อาจารย์ บุคลากรทางการศึกษาในการวางแผนประชาสัมพันธ์และคัดเลือกนักศึกษาในปีการศึกษาต่อไป นอกจากนี้จะทำให้ทราบปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นของนักศึกษาที่ไม่สามารถเรียนสาขาวิชาเครื่องกล ซึ่งทางวิทยาลัยสามารถนำไปเป็นข้อมูลในการคัดเลือกกลุ่มผู้เรียนในแต่ละสาขาวิชาต่อไป

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา
การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยมุ่งศึกษาปัจจัยที่ใช้ในการจำแนกกลุ่มการตัดสินใจเลือกหรือไม่เลือกเรียนสาขาวิชาเครื่องกล หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรมของนักศึกษา ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยเทคนิคนครนายก ปัจจัยที่ศึกษาได้แก่ ปัจจัยด้านส่วนตัว ปัจจัยด้านอาชีพ ปัจจัยด้านสังคม ปัจจัยด้านการสื่อสารและปัจจัยด้านสถานศึกษา

2. ขอบเขตของประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

2.1 ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม ชั้นปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2546 ของวิทยาลัยเทคนิคนครนายก สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา จำนวน 447 คน

2.2 กลุ่มตัวอย่าง

การเลือกกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า ได้แก่ นักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม สาขาวิชาเครื่องกลจำนวน 89 คน เป็นตัวแทนของกลุ่มที่เลือกเรียนและนักศึกษาในหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม สาขาวิชาเครื่องมือกล โลหะการ ไฟฟ้า อิเล็กทรอนิกส์และการก่อสร้าง จำนวน 136 คน เป็นตัวแทนของกลุ่มที่ไม่เลือกเรียน ขนาดของกลุ่มตัวอย่างยึดตามเกณฑ์ของเครซีและมอร์แกน (Krejcie and Morgan. 1970 : 608)

3. ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

3.1 ตัวแปรอิสระ คือ ปัจจัยในการเลือกเรียนตามแนวทฤษฎีของโรเจอร์ส (Rogers. 1979 : 13-20) และ โรเจอร์ส (Rogers. 1983 : 257-259) ซึ่งแบ่งออกเป็น 5 ปัจจัย ได้แก่ ปัจจัยด้านส่วนตัว ปัจจัยด้านอาชีพ ปัจจัยด้านสังคม ปัจจัยด้านการสื่อสารและปัจจัยด้านสถานศึกษา เป็นปัจจัยด้านคุณลักษณะของนักศึกษาสาขาวิชาเครื่องกล หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรมในวิทยาลัยเทคนิคนครนายก สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา รายละเอียดของแต่ละปัจจัยมีดังนี้ คือ

3.1.1 ปัจจัยด้านส่วนตัว

3.1.1.1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับมัธยมศึกษา

3.1.1.2 รายได้ของครอบครัวต่อเดือน จำแนกเป็น

- ต่ำกว่า 10,000 บาท
- ตั้งแต่ 10,000 บาท ขึ้นไป

3.1.2 ปัจจัยด้านอาชีพ ได้แก่ ความก้าวหน้าในอาชีพ

3.1.3 ปัจจัยด้านสังคม ได้แก่ การยอมรับในสังคม

3.1.4 ปัจจัยด้านการสื่อสาร ได้แก่ การรับรู้ข่าวสาร

3.1.5 ปัจจัยด้านสถานศึกษา ได้แก่ ค่านิยมต่อสถานศึกษา

3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ กลุ่มการตัดสินใจเลือกหรือไม่เลือกเรียนสาขาวิชาเครื่องกล หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรมของนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคนครนายก สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กลุ่มที่ไม่เลือกเรียนสาขาวิชาเครื่องกล ได้แก่ 5 กลุ่มสาขาวิชา ประกอบด้วยเครื่องมือกล โลหะการ ไฟฟ้า อิเล็กทรอนิกส์และการก่อสร้าง

นิยามศัพท์เฉพาะ

ผู้วิจัยได้กำหนดนิยามศัพท์ที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าไว้ดังนี้

1. กลุ่มการตัดสินใจเลือกเรียนสาขาวิชาเครื่องกล หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม หมายถึง กลุ่มนักศึกษาที่เข้าเรียนในหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม โดยเลือกสาขาวิชาเครื่องกลของนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคนครนายก ชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2546
2. กลุ่มนักศึกษาที่ตัดสินใจไม่เลือกเรียนสาขาวิชาเครื่องกล ได้แก่ กลุ่มสาขาวิชาเครื่องมือกล โลหะการ ไฟฟ้า อิเล็กทรอนิกส์และการก่อสร้าง
3. ปัจจัยที่จำแนกกลุ่มการตัดสินใจเลือกหรือไม่เลือกเรียน หมายถึง ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจเลือกหรือไม่เลือกเรียนสาขาวิชาเครื่องกลหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรมของนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคนครนายก ซึ่งในการวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตของปัจจัยที่จะศึกษาไว้ 5 ด้าน ดังต่อไปนี้
 - 3.1 ปัจจัยด้านส่วนตัว หมายถึง ตัวแปรผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับมัธยมศึกษา และตัวแปรรายได้ของครอบครัวต่อเดือนของนักศึกษากลุ่มตัวอย่าง
 - 3.1.1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับมัธยมศึกษา หมายถึง ผลความสามารถทางการเรียนของนักศึกษา ซึ่งพิจารณาจากผลการเรียนเฉลี่ยสะสมในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 หรือเทียบเท่าที่ใช้ในการสมัครสอบเข้าเรียน
 - 3.1.2 รายได้ของครอบครัวต่อเดือน หมายถึง ผลประโยชน์ตอบแทนหรืออัตราค่าจ้างที่บิดามารดา หรือผู้ปกครองของนักศึกษาที่ได้รับจากการประกอบอาชีพ ซึ่งถือเป็นรายได้ประจำคิดเฉลี่ยต่อเดือน แบ่งออกเป็น
 - 3.1.2.1 ต่ำกว่า 10,000 บาท
 - 3.1.2.2 ตั้งแต่ 10,000 บาท ขึ้นไป
 - 3.2 ปัจจัยด้านอาชีพ ได้แก่ ตัวแปรความก้าวหน้าในอาชีพ หมายถึง การเชื่อว่าการเรียนสาขาวิชาเครื่องกล หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม สามารถนำความรู้ไปใช้ในการประกอบอาชีพหลังจากสำเร็จการศึกษาและมีความคิดเห็นว่าอาชีพของตนจะมีโอกาสก้าวหน้ามากขึ้น ความก้าวหน้าในอาชีพวัดได้จากโอกาสของความก้าวหน้าใน เงินเดือนหรือค่าตอบแทนและมีโอกาสในการศึกษาต่อหรือในหน้าที่การงาน
 - 3.3 ปัจจัยด้านสังคม ได้แก่ ตัวแปรการยอมรับในสังคม หมายถึง การเชื่อว่าการเรียนสาขาวิชาเครื่องกล หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม เป็นผู้มีความรู้ทางสาขาวิชาเครื่องกล มีเกียรติ มีชื่อเสียง มีบทบาททางเศรษฐกิจเพื่อพัฒนาสังคมและประเทศชาติ ได้รับการยกย่องในความสามารถและเป็นที่ยอมรับโดยทั่วไป
 - 3.4 ปัจจัยด้านการสื่อสาร ได้แก่ ตัวแปรการรับรู้ข่าวสาร หมายถึง การรับรู้ข้อมูลเรื่องราวที่สามารถใช้ในการตัดสินใจเลือกหรือไม่เลือกเรียนสาขาวิชาเครื่องกล หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ

ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม แหล่งข้อมูลที่ทำให้การรับรู้ของนักศึกษาแบ่งเป็นสองแหล่ง คือ แหล่งที่เป็นบุคคล ได้แก่ บิดา มารดา ญาติพี่น้อง เพื่อน ครู-อาจารย์ หรือบุคคลที่ประสบความสำเร็จ ในอาชีพนั้น ๆ และแหล่งที่เป็นสื่อมวลชน ซึ่งได้แก่ หนังสือพิมพ์ นิตยสาร วิทยุ โทรทัศน์ ป้ายประกาศ แผ่นพับ เสียงตามสาย นิทรรศการทางวิชาการ และอินเทอร์เน็ต เป็นต้น

3.5 ปัจจัยด้านสถานศึกษา ได้แก่ ตัวแปรค่านิยมต่อสถานศึกษา หมายถึง ความเชื่อมั่นในสถานศึกษาในด้านต่าง ๆ

3.5.1 ค่านิยมด้านความพร้อมของบุคลากรทางการศึกษา คือ ความเชื่อที่ว่าสถานศึกษามีผู้ที่มีความรู้ ทักษะ ทักขะ ประสพการณ์และมีคุณสมบัติตรงกับสาขาวิชาที่สอนและมีความเหมาะสม เป็นที่ยอมรับของสังคมและชุมชนโดยทั่วไป

3.5.2 ค่านิยมด้านสื่อและนวัตกรรม คือ ความเชื่อที่ว่าสถานศึกษามีการจัดให้มีวัสดุอุปกรณ์ ห้องเรียน ห้องฝึกปฏิบัติการและสิ่งอำนวยความสะดวกที่ประกอบการเรียนการสอนที่มีความพร้อม ความทันสมัยทางเทคโนโลยี เพื่อให้นักศึกษาใช้ในการค้นคว้าหาความรู้ ใช้ฝึกทักษะ

3.5.3 ค่านิยมด้านสาขาวิชา คือ ความเชื่อที่ว่าสถานศึกษาสามารถให้การศึกษ และการฝึกอบรมที่จำเป็นแก่การประกอบอาชีพโดยตรง เปิดโอกาสให้เลือกเรียนได้ตามความสนใจและความต้องการของตลาดแรงงาน สามารถนำไปประกอบอาชีพอิสระได้

4. การเลือกเรียนสาขาวิชาเครื่องกลประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม หมายถึง การที่นักศึกษาได้เลือกเรียนสาขาวิชาเครื่องกล หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรมในวิทยาลัยเทคนิคนครนายก

5. การไม่เลือกเรียนสาขาวิชาเครื่องกล ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม หมายถึง การที่นักศึกษาได้เลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรมในสาขาวิชาที่ไม่ใช่สาขาวิชาเครื่องกล อันได้แก่ สาขาวิชาเครื่องมือกล โลหะการ ไฟฟ้า อิเล็กทรอนิกส์และการก่อสร้างในวิทยาลัยเทคนิคนครนายก

6. นักศึกษา หมายถึง นักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2546 ของวิทยาลัยเทคนิคนครนายก

7. สถานศึกษา หมายถึง วิทยาลัยเทคนิคนครนายกที่เปิดสอนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) และประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรรายวิชาชีพที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนด

8. สาขาวิชาเครื่องกล ตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชา (ปวช.) พุทธศักราช 2545 หมายถึง สาขาวิชาช่างยนต์ ตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) พุทธศักราช 2538

กรอบความคิดในการศึกษาค้นคว้า

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยมุ่งที่จะศึกษาปัจจัยที่สามารถจำแนกกลุ่มการตัดสินใจและปัญหาในการเลือกเรียนสาขาวิชาเครื่องกล หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรมของนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคนครนายก เพื่อศึกษาถึงสาเหตุของการตัดสินใจเลือกเรียน

และสาเหตุสำคัญที่ทำให้นักศึกษาเหล่านี้เลือกเรียนสาขาวิชาเครื่องกล ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม ในวิทยาลัยเทคนิคนครนายก และปัญหาต่างๆ ที่น่าจะเป็นสาเหตุให้ไม่ได้เรียนสาขาวิชาเครื่องกล การศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยศึกษา โดยใช้แนวทฤษฎีของโรเจอร์ส (Rogers. 1979 : 13-20) และโรเจอร์ส (Rogers. 1983 : 257-259) ซึ่งกล่าวว่าปัจจัยของการตัดสินใจเลือกเรียนประกอบด้วยปัจจัย 5 ด้าน คือ 1) ปัจจัยด้านส่วนตัว 2) ปัจจัยด้านอาชีพ 3) ปัจจัยด้านสังคม 4) ปัจจัยด้านการสื่อสาร 5) ปัจจัยด้านสถานศึกษา โดยพิจารณาเป็นตัวแปรอิสระอื่นๆ ที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกหรือไม่เลือกเรียนสาขาวิชาเครื่องกลของนักศึกษา

1. ปัจจัยด้านส่วนตัว หมายถึง องค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับตนเองของบุคคลที่เรียน เพื่อต้องการเพิ่มพูนความรู้ เพื่อเป็นพื้นฐานในการศึกษาต่อชั้นที่สูงขึ้น ต้องการการพัฒนาตนเอง ต้องการได้รับประกาศนียบัตร เพื่อเก็บไว้เป็นเกียรติแก่ตนเองและวงศ์ตระกูล ต้องการพิสูจน์ว่าตนเองยังสามารถเรียนได้ หรือต้องการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ โรเจอร์ส (Rogers. 1983 : 257-259) กล่าวว่า ปัจจัยเกี่ยวกับลักษณะส่วนตัว ประกอบไปด้วยระดับอายุของแต่ละบุคคล สถานภาพทางสังคม ฐานะทางเศรษฐกิจ ซึ่งรวมไปถึงรายได้ ขนาดที่ดินถือครอง หรือทรัพย์สินต่าง ๆ ที่ครอบครองอยู่ ความสามารถเฉพาะอย่าง ซึ่งรวมถึงระดับการศึกษา และความสามารถทางด้านจิตใจและในทำนองเดียวกันกับผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์ (จงจิตต์ อ่ำสาริกา. 2541 : 42 ; อ้างอิงจาก ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์. 2529 : 87-88. เอกสารประกอบการสอนแนะแนว 515 ทฤษฎีการพัฒนาอาชีพ) กล่าวถึงความต้องการของบุคคลและความสำคัญของข้อสนเทศเกี่ยวกับบุคคลและสิ่งแวดล้อมว่าเป็นปัจจัยที่มีความสำคัญในการเลือกอาชีพ ข้อมูลเกี่ยวกับตนเองเช่น ความสามารถ ความถนัด ความสนใจ บุคลิกภาพ ค่านิยม และฐานะทางเศรษฐกิจ มีผลต่อการเลือกอาชีพ เพราะทำให้บุคคลได้ตระหนักถึงความต้องการของตนเอง และช่วยให้บุคคลสามารถคาดคะเนได้ว่าอาชีพของเขาเลือกนั้นจะสนองความต้องการของเขาด้วย

จากแนวความคิดของโรเจอร์ส,เอฟเวอร์เรต เอ็มและผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์ ข้างต้น ผู้วิจัยได้เลือกที่จะใช้ปัจจัยส่วนตัวของนักศึกษาน่าจะมีผลต่อการเลือกเรียนสาขาวิชาเครื่องกล หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม ดังต่อไปนี้ คือ

1.1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับมัธยมศึกษา งานวิจัยที่สนับสนุนตัวแปรผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ได้แก่ งานวิจัยของไข่มุก เสาวจันทร์ (2543 : บทคัดย่อ) พบว่า นักเรียนกลุ่มตัวอย่างจำนวน 760 คน ต้องการเลือกเรียนอาชีวศึกษา 677 คน เป็นหญิง 367 คน เป็นชาย 310 คน นักเรียนส่วนใหญ่เลือกเรียนสายอาชีพ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ (2.00 – 2.49) และงานวิจัยของราตรี กลิ่นประทุม (2545 : 74) พบว่า นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน คือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่าง 1.00-2.00, 2.01-2.50 และตั้งแต่ 2.51 ขึ้นไป มีแรงจูงใจในการเลือกเรียนสาขาวิชาชีพ โดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ อาจเป็นเพราะการเลือกเรียนสาขาวิชาชีพของนักศึกษาสามารถที่จะเลือกศึกษาได้ตามความถนัดและความสนใจของตนเอง โดยไม่ต้องคำนึงถึงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนตามที่ตนเองถนัดจะช่วยให้ผู้เรียนเรียนได้ดีและมี

ความสุขกับการเรียนและนักศึกษาที่เลือกเรียนในสาขาวิชาจะเป็นนักศึกษาที่มีผลการเรียนอยู่ในระดับปานกลาง คือ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ระหว่าง 2.01-2.50 เป็นส่วนใหญ่ ดังนั้นผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจึงน่าจะเป็นปัจจัยหนึ่งที่สามารถจำแนกกลุ่มการตัดสินใจเลือกเรียนสาขาวิชาเครื่องกล หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม

1.2 รายได้ของครอบครัวต่อเดือน งานวิจัยที่สนับสนุนตัวแปรรายได้ของครอบครัว ได้แก่ งานวิจัยของจงจิตต์ อ่ำสาริกา (2541 : 142) พบว่า รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของบิดาสัมพันธ์กับการเลือกศึกษาต่อสายอาชีพของนักเรียน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะในสังคมไทย บิดาจะเป็นผู้มีบทบาทในการหาเลี้ยงครอบครัว รายได้ส่วนใหญ่ของครอบครัวมาจากบิดาเป็นหลัก ถ้าบิดามีรายได้น้อยก็จะมีผลต่อการศึกษานุกร ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของไข่มุก เสาวจันทร์ (2543 : 88) พบว่า รายได้ของบิดามารดา มีผลต่อการเลือกเรียนสาขาวิชาชีพของนักเรียน บิดา มารดาที่มีรายได้ต่ำ มักจะนิยมสนับสนุนให้นักเรียนเลือกเรียนสาขาวิชาชีพ เพราะมีโอกาหางานทำได้ง่าย และมีรายได้อย่างรวดเร็ว ดังนั้น รายได้ของครอบครัวจึงน่าจะเป็นปัจจัยหนึ่งที่สามารถจำแนกกลุ่มการตัดสินใจเลือกเรียนสาขาวิชาเครื่องกล หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม

2. ปัจจัยด้านอาชีพ หมายถึง ความต้องการก้าวหน้าในอาชีพที่เป็นสาเหตุที่ผู้เรียนต้องการนำความรู้ที่ได้รับไปประกอบอาชีพหรือพัฒนาอาชีพของตนให้ดีขึ้น เพื่อเลื่อนตำแหน่ง เพื่อเพิ่มพูนความรู้ความสามารถด้านอาชีพ เพื่อต้องการหางานใหม่ เพื่อนำไปประกอบอาชีพอิสระ และเพื่อนำไปเป็นหลักฐานในการประกอบอาชีพ งานวิจัยของสุวัฒน์ วัฒนวงศ์ (2544 : 47-48) กล่าวถึง แรงจูงใจที่มีความสำคัญในการทำให้นักเรียนแสวงหาความรู้ เพราะจะช่วยส่งเสริมโอกาสก้าวหน้าในอาชีพการงานที่ดำเนินการอยู่แล้ว การเข้ามาเรียนด้วยความมุ่งมั่นเกี่ยวกับความก้าวหน้าในการงานและอาชีพนั่นเอง นอกจากนั้นงานวิจัยของราตรี กลิ่นประทุม (2545 : 73) ได้กล่าวว่า ในปัจจุบันการประกอบอาชีพถือว่ามีสำคัญต่อคนในสังคมเป็นอย่างมาก จึงทำให้คนในสังคมต้องดิ้นรนขวนขวายศึกษาหาความรู้ใส่ตนให้มากที่สุด เพื่อที่จะมีโอกาสที่จะยกระดับตนเองให้มีอาชีพที่ดี มีชื่อเสียงในสังคม และสามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข และจากงานวิจัยของสมบัติ สุขสมบูรณ์ (2540 : บทคัดย่อ) พบว่า เหตุผลของปัจจัยต่อความสนใจเลือกเรียนต่อสายอาชีพศึกษามากที่สุด คือ ความก้าวหน้าในอาชีพ ทั้งนี้เพราะนักเรียนทุกคนต้องการความมั่นคงและความก้าวหน้าในอาชีพ ต้องการที่จะได้รับโอกาสในการเรียนต่อในระดับสูง ๆ ขึ้นไป ในการเพิ่มพูนความรู้ เมื่อจบการศึกษาแล้ว สามารถหางานทำหรือรับราชการได้ง่าย ทำให้มีอาชีพที่มั่นคง มีความก้าวหน้า ผู้วิจัยจึงเลือกศึกษาความก้าวหน้าในอาชีพจึงน่าจะเป็นปัจจัยหนึ่งที่สามารถจำแนกกลุ่มการตัดสินใจเลือกเรียนสาขาวิชาเครื่องกล หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม

3. ปัจจัยด้านสังคม หมายถึง การยอมรับในสังคมที่เกี่ยวข้องกับบทบาทหน้าที่ความรับผิดชอบ เพื่อนำความรู้ไปใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อสังคม เพื่อรู้จักกับบุคคลในวงการต่าง ๆ ต้องการเข้าสังคม ต้องการมีเพื่อน ผู้ที่สนับสนุนปัจจัยด้านสังคม ได้แก่ งานวิจัยของศุภลักษณ์ กีฬา

(2539 :10) ได้กล่าวถึง แรงจูงใจทางสังคม เป็นแรงจูงใจที่เกิดจากการเรียนรู้ ไม่ได้ติดตัวมาแต่กำเนิด เกิดขึ้นเพราะการที่บุคคลได้เกี่ยวข้องกับสิ่งแวดล้อม เนื่องจากคนที่เป็นสัตว์สังคม ดังนั้นพฤติกรรมส่วนใหญ่จึงได้รับอิทธิพลจากสิ่งแวดล้อม เช่น ตัวบุคคล สถาบันต่าง ๆ วัฒนธรรมค่านิยม ความนึกคิด ความเชื่อถือ ขนบธรรมเนียมประเพณี ศาสนา เป็นต้น แรงจูงใจทางสังคมที่สำคัญ ได้แก่ ความต้องการได้รับความสำเร็จ ความต้องการเป็นพวกพ้องหรือมีความผูกพันกับบุคคลอื่น ความต้องการให้สังคมยอมรับ ความต้องการตำแหน่งและฐานะทางสังคมและความก้าวหน้า ถวิล เกื้อกูลวงศ์ (2528 : 94-114) กล่าวถึง แรงจูงใจด้านสังคม เนื่องจากมนุษย์เป็นสัตว์สังคม จึงต้องมีการติดต่อสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน มีการอยู่ร่วมกัน เพื่อจะได้เป็นส่วนหนึ่งของสังคม และได้รับการยกย่อง การที่บุคคลติดต่อสัมพันธ์กันนั้น มิใช่เพื่อมิตรภาพเพียงอย่างเดียว หากแต่ต้องการให้ผู้อื่นยอมรับศรัทธาและเชื่อถือได้ ปัจจัยด้านสังคม คือการยอมรับในสังคม จากงานวิจัยของสมบัติ สุขสมบูรณ์ (2540 : 417) พบว่านักเรียนระดับประกาศนียบัตร มีเหตุผลของปัจจัยต่อความสนใจเรียนสายอาชีพศึกษามาก อาจเป็นเพราะถ้ามีโอกาสเรียนต่อระดับสูงจนได้รับปริญญาและนำชื่อเสียงมาสู่วงศ์ตระกูล สามารถประกอบอาชีพที่มีเกียรติที่ได้รับการยกย่องนับถือและเลือกเรียนต่อสายอาชีพศึกษา เพราะต้องการให้คนในสังคมยอมรับในความรู้ความสามารถเพื่อที่จะได้รับการยอมรับของสังคม ผู้วิจัยจึงเห็นว่า การยอมรับในสังคม น่าจะเป็นปัจจัยหนึ่งที่สามารถจำแนกกลุ่มการตัดสินใจเลือกเรียนสาขาวิชาเครื่องกล หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม

4. ปัจจัยด้านการสื่อสาร หมายถึง การรับรู้ข้อมูลเรื่องราวที่สามารถใช้ในการตัดสินใจเลือกหรือไม่เลือกเรียนสาขาวิชาเครื่องกลหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม แหล่งข้อมูลที่ให้การรับรู้ของนักศึกษาแบ่งเป็นสองแหล่ง คือ แหล่งที่เป็นบุคคล ได้แก่ บิดา มารดา ญาติพี่น้อง เพื่อนฝูง ครู-อาจารย์ หรือบุคคลที่ประสบความสำเร็จในอาชีพนั้น ๆ และแหล่งที่เป็นสื่อมวลชน ซึ่งได้แก่หนังสือพิมพ์ นิตยสาร วิทยุ โทรทัศน์ ป้ายประกาศ แผ่นพับ เสียงตามสาย นิทรรศการทางวิชาการ และอินเทอร์เน็ต เป็นต้น ผู้ที่สนับสนุนปัจจัยด้านการสื่อสาร ได้แก่ งานวิจัยของณรงค์ลักษณ์ รุ่งวิทยาร (2543 : บทคัดย่อ) พบว่า ผู้ที่รับรู้ข่าวสารการสมัครเข้าศึกษาต่อจากสื่อมากกว่า 1 สื่อขึ้นไปมีเหตุผลต่อปัจจัยที่ใช้ในการศึกษาสูงกว่าผู้รับข่าวสารจากสื่อเพียงสื่อเดียวและรับรู้จากคนใกล้ชิด ญาติ เพื่อน สื่อสิ่งพิมพ์และงานวิจัยของทัศน ฒ สงขลา (2538 : 153) พบว่า การเลือกศึกษาต่อ สายอาชีพของนักเรียนด้วยเหตุผล ได้รู้ว่ามีศิษย์เก่าที่เรียนจบจากสถานศึกษาไปแล้วประสบความสำเร็จและมีโอกาสเรียนต่อในระดับสูงได้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของวีระพล เวชยางกูร (2541 : 60) พบว่า นักเรียนเลือกเรียนเพราะบิดา มารดา เป็น ผู้แนะนำและติดต่อให้เรียนในสาขาวิชาชีพและงานวิจัยของ เฉษฐา ดวงสงค์ (2540 : 130) พบว่า ด้านความต้องการในการสื่อสารการโน้มน้าวใจของสถานศึกษาระดับอาชีวศึกษา บิดา มารดา หรือ ผู้ปกครอง มีส่วนร่วมในการตัดสินใจมาก จากเหตุผลดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงเลือกการรับรู้ข่าวสารข้อมูลของนักศึกษาเป็นปัจจัยหนึ่งที่น่าจะมีผลต่อการเลือกเรียนสาขาวิชาเครื่องกล หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม

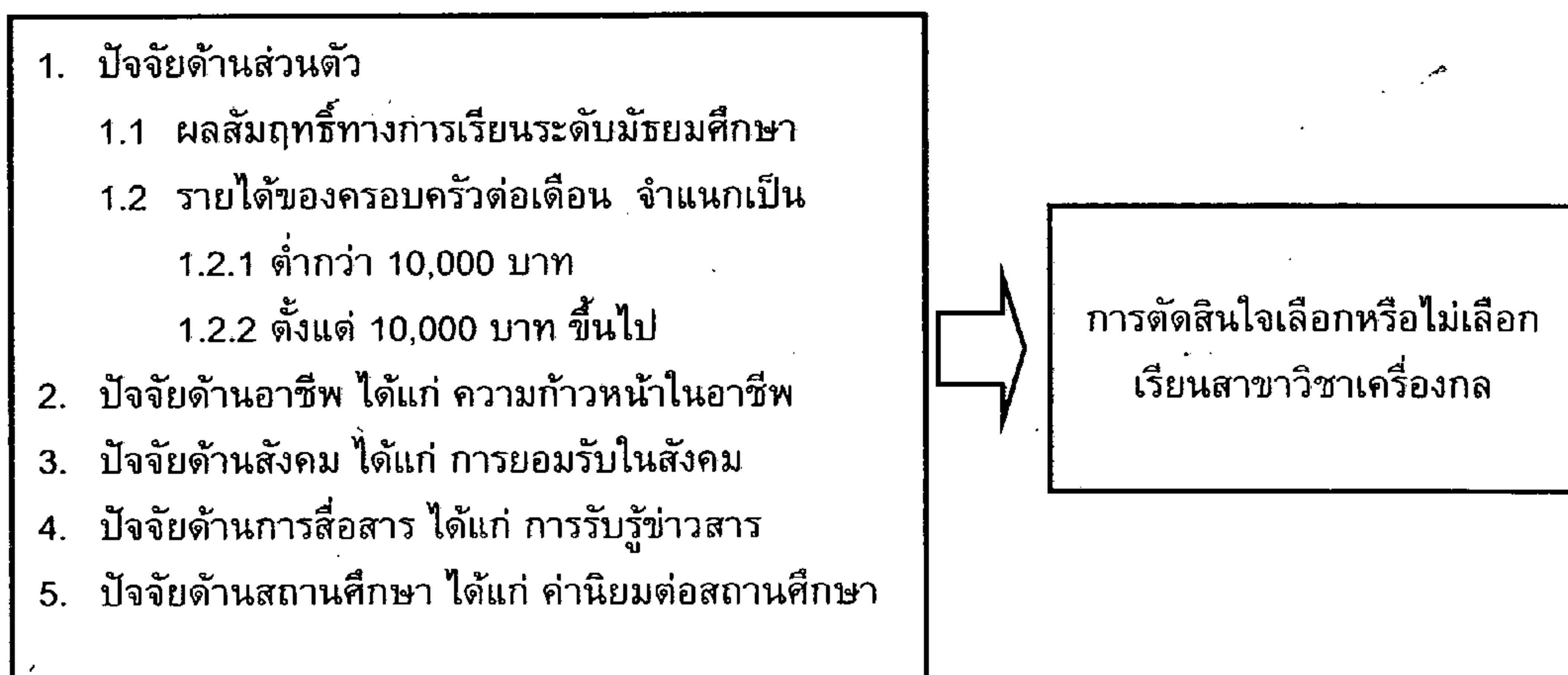
5. ปัจจัยด้านสถานศึกษา หมายถึง ค่านิยมต่อสถานศึกษา ซึ่งเป็นความเชื่อของนักศึกษา ที่เชื่อว่าสถานศึกษามีความพร้อมของบุคลากรทางการศึกษา คือ ผู้มีความรู้ ความสามารถ ทักษะ ประสบการณ์และมีคุณวุฒิตรงกับสาขาวิชาที่สอนและมีความเหมาะสมเป็นที่ยอมรับของสังคม และชุมชนโดยทั่วไป มีความพร้อมในด้านสื่อสิ่งอำนวยความสะดวกที่สาขาวิชามีไว้ประกอบการเรียน การสอนที่มีความพร้อม ความทันสมัยทางเทคโนโลยี เพื่อให้ให้นักศึกษาใช้ในการค้นคว้าหาความรู้ ใช้ฝึกทักษะ และด้านสาขาวิชา คือ การจัดให้การศึกษาดูแลฝึกอบรมที่จำเป็นแก่การประกอบอาชีพ โดยตรง เปิดโอกาสให้เลือกเรียนได้ตามความสนใจและความต้องการของตลาดแรงงาน สามารถ ประกอบอาชีพอิสระได้ ผู้ที่สนับสนุนปัจจัยด้านสถานศึกษา ได้แก่ งานวิจัยของเกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์ (2540 : 6) กล่าวว่า การศึกษาในยุคข้อมูลข่าวสารควรเพิ่มศักยภาพผู้เรียนด้วยสื่อ เทคโนโลยีที่ทันสมัย หรือเครื่องมือที่ทันสมัยมาให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะค้นคว้า สืบหาความรู้ได้อย่าง รวดเร็วและทันสมัย ดังนั้นความพร้อม ความทันสมัยในเรื่องวัสดุอุปกรณ์ ห้องเรียน ห้องฝึก ปฏิบัติการ สิ่งอำนวยความสะดวกที่จะทำให้ นักศึกษาเกิดการเรียนรู้ จึงน่าจะมีส่วนเกี่ยวข้องกับ การตัดสินใจในการเลือกสาขาวิชาของนักศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของกัลยา เข้มกลัด (2544 : 78) พบว่า ความพร้อมของโรงเรียนที่นักเรียนต้องการศึกษาต่อ นักเรียนส่วนใหญ่เลือกเรียน เพราะโรงเรียนมีความพร้อมในเรื่องอุปกรณ์การเรียนการสอน ความพร้อมของอาจารย์ผู้สอน ความพร้อมในด้านอาคารสถานที่ สถานศึกษาประเภทวิชาชีพ ควรจะมีอุปกรณ์การเรียนที่ทันสมัย เพียงพอในทุกสาขาวิชา อาจารย์ผู้สอนต้องมีความชำนาญและสามารถใช้อุปกรณ์การเรียนการสอน ที่ทันสมัยได้อย่างเชี่ยวชาญ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ อักษรศิลป์ แก้วมawangศ์ (2541 : 106) พบว่า นักเรียนเลือกเรียนวิชาชีพมากที่สุด เพราะสถานศึกษาแต่ละแห่งมีความพร้อมทั้งในด้าน สถานที่วัสดุอุปกรณ์ บุคลากร เป็นสถานที่ที่มีชื่อเสียง เป็นที่เชื่อถือยอมรับของชุมชน ดังนั้น ผู้วิจัย จึงได้เลือกที่จะศึกษาค่านิยมต่อสถานศึกษาว่าจะเป็นปัจจัยหนึ่งที่สามารถจำแนกกลุ่มการตัดสินใจ เลือกเรียนสาขาวิชาเครื่องกล หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม

การตัดสินใจเลือกหรือไม่เลือกเรียนสาขาวิชาเครื่องกล หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรมของนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคนครนายก ผู้วิจัยใช้กลุ่มนักศึกษาประเภท วิชาช่างอุตสาหกรรม ชั้นปีที่ 1 เป็นตัวแทนของการตัดสินใจเลือกเรียนสาขาวิชาเครื่องกล หลักสูตร ประกาศนียบัตรวิชาชีพ ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรมและใช้กลุ่มนักศึกษาประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม สาขาวิชาอื่น ๆ ได้แก่ สาขาวิชาเครื่องมือกล โลหะการ ไฟฟ้า อิเล็กทรอนิกส์และการก่อสร้าง ชั้นปีที่ 1 เป็นตัวแทนของการตัดสินใจ ไม่เลือกเรียนสาขาวิชาเครื่องกล หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม

ผู้วิจัยกำหนดเป็นกรอบความคิดในการศึกษาค้นคว้า ได้ตั้งภาพประกอบ 1

ตัวแปรอิสระ

ตัวแปรตาม

ภาพประกอบ 1 แสดงความเชื่อมโยงของตัวแปรในการศึกษาค้นคว้า

สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า

1. มีอย่างน้อยหนึ่งปัจจัยที่สามารถสร้างสมการการแบ่งกลุ่มในการเลือกหรือไม่เลือกเรียนสาขาวิชาเครื่องกล หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรมของนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคนครนายก
2. สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ภายในระหว่างปัจจัยต่าง ๆ ในการจำแนกกลุ่ม มีค่าความสัมพันธ์เป็นศูนย์ (ปัจจัยต่าง ๆ เป็นอิสระจากกัน)

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาปัจจัยที่จำแนกกลุ่มการตัดสินใจและปัญหาในการเลือกเรียนสาขาวิชาเครื่องกล หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรมของนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคนครนายก สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา เพื่อให้การศึกษาค้นคว้าดำเนินไปตามความมุ่งหมาย ผู้วิจัยได้ศึกษาทฤษฎี เอกสาร แนวคิดของนักการศึกษาและงานวิจัยต่าง ๆ โดยนำเสนอตามลำดับดังนี้

1. ประวัติความเป็นมาของวิทยาลัยเทคนิคนครนายก
 - 1.1 ความสำคัญของการศึกษาสายอาชีพ
 - 1.2 สภาพการจัดการอาชีวศึกษาในปัจจุบัน
2. หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2545 ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม
 - 2.1 ความหมายของหลักสูตร
 - 2.2 หลักการของหลักสูตร
 - 2.3 จุดมุ่งหมายของหลักสูตร
 - 2.4 หลักเกณฑ์การใช้หลักสูตร
 - 2.5 จุดประสงค์ของหลักสูตรประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม
 - 2.6 โครงสร้างของหลักสูตรประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม
3. ลักษณะวิชาชีพแต่ละสาขาวิชา
ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม
4. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการตัดสินใจเลือกเรียน
 - 4.1 ความหมายของการตัดสินใจ
 - 4.2 ประเภทของการตัดสินใจ
 - 4.3 กระบวนการตัดสินใจ
 - 4.4 ทฤษฎีเกี่ยวกับการตัดสินใจ
5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 5.1 งานวิจัยในประเทศ
 - 5.2 งานวิจัยต่างประเทศ

1. ประวัติวิทยาลัยเทคนิคนครนายก

วิทยาลัยเทคนิคนครนายก สืบเนื่องมาจากโรงเรียนประถมอาชีพนครนายก ตั้งอยู่เลขที่ 116 หมู่ 1 ตำบลท่าช้าง อำเภอเมือง จังหวัดนครนายก สังกัดกองวิทยาลัยเทคนิค กรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ก่อตั้งขึ้นเมื่อวันที่ 1 มิถุนายน 2479 มีหน้าที่จัดการศึกษาเกี่ยวกับอาชีพในแผนกวิชาช่างไม้ ช่างกลึง ช่างปูน ช่างแกะสลัก และได้รับการยกฐานะเป็นวิทยาลัยเทคนิคนครนายก เมื่อ พ.ศ.2524 ปัจจุบันเปิดทำการสอนวิชาชีพ 3 ระดับ คือ

1. ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรมและประเภทวิชาพาณิชยกรรม
2. ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรมและประเภทวิชาบริหารธุรกิจ

3. หลักสูตรวิชาชีพระยะสั้น คือ แผนกวิชาช่างตัดผม

สำหรับการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพของวิทยาลัยเทคนิคนครนายกมีหน้าที่จัดการเรียนการสอน แบ่งเป็น 2 ประเภทวิชา คือ ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม มี 6 สาขาวิชา ได้แก่ สาขาวิชาเครื่องมือกล สาขาวิชาโลหะการ สาขาวิชาไฟฟ้า สาขาวิชาอิเล็กทรอนิกส์ สาขาวิชาการก่อสร้างและสาขาวิชาเครื่องกล ประเภทวิชาพาณิชยกรรม ได้แก่ สาขาพาณิชยกรรม (คู่มือนักเรียน นักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคนครนายก. 2545 : 1 - 4)

1.1 ความสำคัญของการศึกษาสายอาชีพ

การศึกษาเพื่อการมีงานทำเป็นการศึกษา โดยมีความสัมพันธ์กับอาชีพการงานที่มีอยู่ในลักษณะที่มีความต้องการของชุมชน และทำให้ผู้สำเร็จการศึกษาประกอบอาชีพได้ การจะให้นักศึกษามีงานทำตรงสายงาน รายได้ดี มีความก้าวหน้า ควรมีองค์ประกอบที่เอื้ออำนวยต่อเป้าหมาย คือ มีความคิด ความเชื่อตรงกันว่า การเรียนการสอนให้จบการศึกษา เพื่อให้มีงานทำตรงสายงาน รายได้ดี มีความก้าวหน้ามิใช่เรียนและสอนเพียงให้จบการศึกษาหลักสูตร และประมวลการสอนตรงตามความต้องการของตลาดแรงงาน ปริมาณและคุณภาพของความรู้ทักษะ คุณธรรม ความดี อยู่ในระดับที่ตลาดแรงงานพอใจ ปริมาณนักศึกษาที่ผลิตตรงตามความต้องการของตลาดแรงงานมีมาตรการคัดคนเข้าฝึกวิชาชีพตามความถนัดและความพอใจอย่างแท้จริง มีการโฆษณาประชาสัมพันธ์กับสถานประกอบการอย่างมีระบบ มีองค์กรในสถานศึกษาดำเนินการเรื่องนี้ชัดเจน ความคิดความเชื่อข้างต้นจะช่วยให้นักศึกษาสามารถช่วยตัวเอง สามารถมีงานทำตรงสายงาน รายได้ดี มีความก้าวหน้าด้วยตัวของเขาเองภายในระยะเวลาที่เหมาะสม การจะเกิดผลได้จำเป็นต้องทุ่มเทให้กับเรื่องนี้รวมทั้งการติดตามผลนักศึกษาและจะต้องไม่เสียเวลาและทรัพยากรไปในเรื่องอื่นโดยใช่เหตุอีกด้วย (กัลยา เข้มกลัด. 2544 : 5)

1.2 สภาพการจัดการอาชีวศึกษาในปัจจุบัน

สภาพปัจจุบันของทั้งสังคมโลกและสังคมไทยมีความเปลี่ยนแปลงที่เคลื่อนไหวร่วมกันอย่างใกล้ชิดอันเป็นผลสืบเนื่องมาจากกระแสโลกาภิวัตน์และระบบการค้าเสรีของเศรษฐกิจโลก สิ่งที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว คือ เทคโนโลยี โดยเฉพาะเทคโนโลยีสารสนเทศ ซึ่งเป็นเครื่องมือสำคัญ

ในการติดต่อสื่อสารและถ่ายทอดเทคโนโลยี รวมไปถึงวัฒนธรรมการดำเนินชีวิตอีกด้วย ทำให้สังคมปัจจุบันได้พัฒนาไปสู่สังคมข้อมูลข่าวสาร จนมีแนวโน้มในการเปลี่ยนแปลงทางสังคมเศรษฐกิจไปสู่ระบบสังคมเศรษฐกิจแบบองค์ความรู้ การเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีในการดำเนินการเกิดขึ้นมากมาย โอกาสและทางเลือกที่จะเรียนรู้มีหลากหลายมากขึ้น สามารถเรียนรู้ได้อย่างต่อเนื่อง โดยแสวงหาแนวทางและสาขาวิชาที่ตนเองสนใจได้ จึงเกิดกระแสความตื่นตัวต้องการในการพัฒนาศักยภาพของตนเอง ทั้งในกลุ่มกำลังคนในอนาคตและกำลังคนในตลาดแรงงาน รวมถึงประชาชนทั่วไป การอาชีวศึกษาจึงได้รับผลกระทบจากกระแสดังกล่าว ทั้งในเรื่องจุดประสงค์ของการเรียนรู้หลักสูตรสาขาวิชา และวิธีการจัดที่ต้องปรับเปลี่ยนให้ยืดหยุ่นสอดคล้องกับบริบทของการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น

ผลกระทบต่อการอาชีวศึกษาที่สำคัญอีกประการหนึ่งในช่วงแผนพัฒนาอาชีวศึกษาระยะที่ 8 (2540 – 2544) คือ สภาพความตกต่ำของเศรษฐกิจของประเทศจากภาวะวิกฤตทางเศรษฐกิจในปี 2540 ที่ผ่านมา เนื่องจากเป็นระยะเวลาที่สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาได้ดำเนินโครงการจัดตั้งสถานศึกษาใหม่ขึ้นในเขตพื้นที่ชนบท เพื่อเร่งขยายโอกาสทางการศึกษาตามนโยบายของรัฐบาล ขณะนั้น เมื่อประเทศไทยประสบกับภาวะเศรษฐกิจตกต่ำทำให้งบประมาณสนับสนุนสถานศึกษาเปิดใหม่ไม่เป็นไปตามแผนที่วางไว้ มีผลกระทบต่อคุณภาพการศึกษาอย่างชัดเจน อีกทั้งต่อมามีมาตรการในการลดจำนวนข้าราชการ ไม่เพิ่มอัตราใหม่จึงยิ่งส่งผลกระทบอย่างมากต่อการจัดการศึกษาของสถานศึกษาใหม่เหล่านี้ สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา จึงพยายามจัดระบบการประกันคุณภาพการศึกษา เพื่อให้เกิดคุณภาพมาตรฐานการศึกษาที่ใกล้เคียงกันในทุกสถานศึกษา

สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ซึ่งเป็นหน่วยงานหลักของรัฐ มีหน้าที่ในการจัดการศึกษาวิชาชีพให้แก่นักเรียน นักศึกษา เยาวชนและประชาชน ได้จัดทำแผนพัฒนาอาชีวศึกษาระยะที่ 9 (พ.ศ.2545-2549) เพื่อเป็นแนวทางในการผลิตและพัฒนากำลังคนทั้งในระดับกึ่งฝีมือ ระดับฝีมือ ระดับเทคนิคและระดับเทคโนโลยีให้มีคุณภาพ พระราชบัญญัติ การศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 และนโยบายของรัฐบาล ตลอดจนความสอดคล้องกับนโยบายการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ (กรมอาชีวศึกษา. 2545ค : 1-8)

2. หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2545 ประเภทวิชา

ช่างอุตสาหกรรม

หลักสูตรเป็นหลักและหัวใจของการจัดการเรียนการสอน เพื่อนำไปสู่จุดหมายของการศึกษา ความเข้าใจในเรื่องของหลักสูตรและการเรียนการสอนจะทำให้การจัดการศึกษาดำเนินไปด้วยดีทั้งแก่ตัวผู้เรียนและผู้เรียน (ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. 2542 : 92)

2.1 ความหมายของหลักสูตร

หลักสูตรคือประสบการณ์หรือกิจกรรมที่จัดขึ้นเพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ด้านการศึกษา การเมือง เศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม ทั้งภายในและภายนอกสังคม บรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้ (ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. 2542 : 91; อ้างอิงจาก Prachum, Chomchai. 1974 : 2)

หลักสูตร หมายถึง ประมวลเหตุการณ์ทั้งปวงที่ครูผู้สอนให้แก่ผู้เรียน เพื่อพัฒนาความสามารถในการดำรงชีวิต เพื่อเป็นผู้ใหญ่ที่ดี และมีคุณภาพในอนาคต (ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. 2542 : 91; อ้างอิงจาก Franklin, Bobbit. 1974 : 4)

หลักสูตร หมายถึง ประสบการณ์การเรียนรู้ที่ได้วางแผนไว้แล้วอย่างดีและขึ้นอยู่กับ การสอน เพราะประสบการณ์จะเกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนกับสิ่งแวดล้อม (ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. 2542 : 91; อ้างอิงจาก Bellock and Kleibard. 1977 : 5)

หลักสูตร หมายถึง มวลประสบการณ์ต่าง ๆ ที่โรงเรียนและครูผู้สอนจัดขึ้น เพื่อให้ นักเรียนมีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมไปตามลักษณะที่ต้องการและให้ถึงจุดหมาย (สุทัศน์ ธรรมคุณ. 2539 : 7; อ้างอิงจาก Taba. 1978 : 12)

ดังนั้นอาจสรุปได้ว่า หลักสูตร คือ มวลประสบการณ์ทางการศึกษาที่จัดขึ้น เพื่อให้มี ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ และส่งเสริมพัฒนาการของนักเรียนในทุก ๆ ด้านตามจุดหมายที่กำหนดไว้

หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2545

หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2545 เป็นหลักสูตรที่มีลักษณะเป็น สหวิทยาการ มีองค์ประกอบ 3 ด้าน ได้แก่ ความรู้สัมพันธ์กับวิชาชีพ ความรู้ด้านวิชาเทคนิค และ ความรู้ที่เป็นทักษะชีวิต ให้การฝึกทักษะวิชาชีพในเชิงบูรณาการ รวมทั้งให้มีทักษะในการบริหารจัดการ โดยมุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีสมรรถนะตามมาตรฐานของสาขาวิชาที่เรียน สามารถประกอบอาชีพได้ตาม ความต้องการของตลาดแรงงาน และประกอบอาชีพอิสระได้ (กรมอาชีวศึกษา. 2545ก : 33)

2.2 หลักการของหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2545 มีหลักการดังนี้

2.2.1 เป็นหลักสูตรระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ หลังมัธยมศึกษาตอนต้น เพื่อพัฒนา กำลังคนระดับฝีมือให้มีความชำนาญเฉพาะด้าน มีคุณธรรม บุคลิกภาพ และเจตคติที่เหมาะสม สามารถประกอบอาชีพได้ตรงตามความต้องการของตลาดแรงงาน และการประกอบอาชีพอิสระสอดคล้อง กับภาวะเศรษฐกิจและสังคม ทั้งในระดับท้องถิ่นและระดับชาติ

2.2.2 เป็นหลักสูตรที่เปิดโอกาสให้เลือกเรียนได้อย่างกว้างขวาง เพื่อเน้นความ ขำนาญเฉพาะด้านด้วยการปฏิบัติจริง สามารถเลือกวิธีการเรียนตามศักยภาพ และโอกาสของผู้เรียน ถ่ายโอนผลการเรียนสะสม ผลการเรียนรู้และประสบการณ์จากแหล่งวิทยาการ สถานประกอบการ และสถานประกอบอาชีพอิสระได้

2.2.3 เป็นหลักสูตรที่สนับสนุนการประสานความร่วมมือในการจัดการศึกษา ร่วมมือ ระหว่างหน่วยงานและองค์กรที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและเอกชน

2.2.4 เป็นหลักสูตรที่เปิดโอกาสให้สถานศึกษา ชุมชน และท้องถิ่น มีส่วนร่วม ในการพัฒนาหลักสูตรให้ตรงตามความต้องการและสอดคล้องกับสภาพของชุมชนและท้องถิ่น (กรมอาชีวศึกษา. 2545ข : 1)

2.3 จุดมุ่งหมายของหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2545
มีจุดหมายดังนี้

2.3.1 เพื่อให้มีความรู้ ทักษะ และประสบการณ์ในงานอาชีพตรงตามมาตรฐานวิชาชีพ นำไปปฏิบัติงานอาชีพได้อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถเลือกวิถีการดำรงชีวิตและการประกอบอาชีพ ได้อย่างเหมาะสมกับตน สร้างสรรค์ความเจริญต่อชุมชน ท้องถิ่น และประเทศชาติ

2.3.2 เพื่อให้เป็นผู้มีปัญญา มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ใฝ่เรียนรู้ เพื่อพัฒนา คุณภาพ ชีวิตและประกอบอาชีพ สามารถสร้างอาชีพ มีทักษะในการจัดการ และพัฒนาอาชีพให้ก้าวหน้า อยู่เสมอ

2.3.3 เพื่อให้มีเจตคติที่ดีต่ออาชีพ มีความเข้าใจ และภาคภูมิใจในวิชาชีพที่เรียน รักงาน รักหน่วยงาน สามารถทำงานเป็นหมู่คณะได้ดี โดยมีความเคารพในสิทธิ และหน้าที่ของตนเอง และผู้อื่น

2.3.4 เพื่อให้เป็นผู้มีพฤติกรรมทางสังคมที่ดีงาม ทั้งในการทำงาน การอยู่ร่วมกัน มีความรับผิดชอบต่อครอบครัว หน่วยงาน ท้องถิ่น และประเทศชาติ อุทิศตนเพื่อสังคม เข้าใจและเห็นคุณค่าของศิลปวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น รู้จักใช้และอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสร้างสิ่งแวดล้อม ที่ดี

2.3.5 เพื่อให้มีบุคลิกภาพที่ดี มีมนุษยสัมพันธ์ มีคุณธรรม จริยธรรม และวินัยในตนเอง มีสุขภาพพลานามัยที่สมบูรณ์ ทั้งร่างกายและจิตใจ เหมาะสมกับงานอาชีพนั้น ๆ

2.3.6 เพื่อให้ตระหนัก และมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจสังคม การเมืองของ ประเทศ และโลกปัจจุบัน มีความรักชาติ สำนึกในความเป็นไทย เสียสละเพื่อส่วนรวม ดำรงรักษาไว้ซึ่งความมั่นคงของชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และการปกครองระบอบประชาธิปไตย อันมี พระมหากษัตริย์เป็นประมุข (กรมอาชีวศึกษา. 2545ข : 2)

2.4 หลักเกณฑ์การใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2545
มีหลักเกณฑ์ดังนี้

2.4.1 การเรียนการสอน

การเรียนการสอนตามหลักสูตรนี้ ผู้เรียนสามารถลงทะเบียนได้ทุกวิธีเรียนที่ กำหนดและนำผลการเรียนแต่ละวิธีมาประเมินผลร่วมกัน สามารถโอนผลการเรียน และขอเทียบ ความรู้และประสบการณ์ได้ด้วย

2.4.2 เวลาเรียน

2.4.2.1 ในปีการศึกษาหนึ่ง ๆ ให้แบ่งภาคเรียนออกเป็น 2 ภาคเรียนปกติ ภาคเรียนละ 20 สัปดาห์ และสถานศึกษาอาจเปิดสอนภาคเรียนฤดูร้อนได้อีกตามที่เห็นสมควร

2.4.2.2 ให้สถานศึกษาเปิดทำการสอนสัปดาห์ละ 5 วัน ๆ ละไม่เกิน 7 ชั่วโมง ในเวลาราชการปกติ โดยจัดให้ผู้เรียนได้เรียนไม่เกิน 35 ชั่วโมง / สัปดาห์ ทั้งนี้ให้รวมการจัดกิจกรรมอย่างน้อย 2 ชั่วโมงต่อสัปดาห์

2.4.3 หน่วยกิต

2.4.3.1 รายวิชาที่เป็นวิชาทฤษฎีเพียงอย่างเดียว เรียน 1 ชั่วโมง ต่อสัปดาห์ ตลอดภาคเรียนรวมกับเวลาของการวัดผลไม่น้อยกว่า 20 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ มีค่า 1 หน่วยกิต

2.4.3.2 รายวิชาที่เป็นวิชาภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติให้จัดเรียนรวมกันตาม ลักษณะของรายวิชา โดยภาคปฏิบัติเรียน 2-3 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ตลอดภาคเรียนรวมกับเวลาของ การวัดผลไม่น้อยกว่า 40-60 ชั่วโมง มีค่า 1 หน่วยกิต

2.4.3.3 รายวิชาที่มีการฝึกงานหรือการทำโครงการ หรือการทำโครงการวิชาชีพ ให้เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตร

2.4.4 โครงสร้าง

โครงสร้างของหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2545 แบ่งเป็น 3 หมวดวิชา และกิจกรรมเสริมหลักสูตรดังนี้

2.4.4.1 หมวดวิชาสามัญ

2.4.4.2 หมวดวิชาชีพ

- วิชาชีพพื้นฐาน
- วิชาชีพเฉพาะ
- ฝึกงาน / โครงการงาน / โครงการวิชาชีพ

2.4.4.3 หมวดวิชาเลือกเสรี

2.4.4.4 กิจกรรมเสริมหลักสูตร

จำนวนหน่วยกิตของแต่ละหมวดวิชาตลอดหลักสูตรให้เป็นไปตามกำหนดใน โครงสร้างของแต่ละประเภทวิชา และสาขาวิชา ส่วนรายวิชาแต่ละหมวดวิชา สถานศึกษาสามารถ จัดตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตร หรือจัดตามความเหมาะสมของสภาพท้องถิ่น ทั้งนี้สถาบันการศึกษา ต้องกำหนดรหัสวิชา จำนวนคาบเรียน และจำนวนหน่วยกิตตามระเบียบที่กำหนดไว้ในหลักสูตร

2.4.5 ฝึกงาน / โครงการงาน / โครงการวิชาชีพ

2.4.5.1 ผู้เรียนทุกคนต้องผ่านการฝึกงานหรือฝึกปฏิบัติในแหล่งวิทยาการ สถานประกอบการหรือสถานประกอบอาชีพอิสระอย่างต่อเนื่องตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตรของแต่ละ ประเภทวิชาและสาขาวิชา หรือทำโครงการงานหรือโครงการวิชาชีพ กำหนดให้มีค่า 4 หน่วยกิต

2.4.5.2 การตัดสินผลการเรียนและการให้ระดับผลการเรียนให้ปฏิบัติเช่นเดียวกับ รายวิชาอื่น ๆ

2.4.5.3 ภาคเรียนที่มีการฝึกงานให้เพิ่มเวลาเรียนต่อสัปดาห์ของรายวิชาเป็น 2 เท่าของภาคเรียนปกติ

2.4.6 การเข้าเรียน

พื้นความรู้และคุณสมบัติของผู้เรียนให้เป็นไปตามระเบียบการจัดการศึกษา พ.ศ. 2545 ตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2545

2.4.7 การประเมินผลการเรียน

ให้เป็นไปตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการประเมินผลการเรียนตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2545

2.4.8 กิจกรรมเสริมหลักสูตร

สถานศึกษาต้องจัดให้มีกิจกรรมเพื่อปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม ค่านิยม ระเบียบวินัยของตนเอง และส่งเสริมการทำงานใช้กระบวนการกลุ่มในการทำประโยชน์ต่อชุมชน ทำนุบำรุงขนบธรรมเนียมประเพณีอันดีงาม โดยการวางแผน ลงมือปฏิบัติ ประเมินผล และปรับปรุงการทำงาน

2.4.9 การสำเร็จการศึกษาตามหลักสูตร

2.4.9.1 สอบได้รายวิชาในหมวดวิชาสามัญ หมวดวิชาชีพ และหมวดวิชาเลือกเสรี ตามที่กำหนดไว้ในโครงสร้างหลักสูตร แต่ละประเภทวิชา และสาขาวิชา

2.4.9.2 ได้จำนวนหน่วยกิตสะสมตามโครงสร้างหลักสูตร

2.4.9.3 ได้ค่าระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมไม่ต่ำกว่า 2.00

2.4.9.4 เข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรและผ่านการประเมินตามหลักสูตร

2.4.9.5 ประเมินผ่านมาตรฐานสาขาวิชา

2.4.10 การแก้ไขและเปลี่ยนแปลงหลักสูตร

2.4.10.1 ให้ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ เป็นผู้มีอำนาจในการแก้ไข เพิ่มเติมเปลี่ยนแปลง และยกเลิกประเภทวิชาและสาขาวิชาในหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2545

2.4.10.2 ให้อธิบดีกรมอาชีวศึกษาเป็นผู้มีอำนาจในการแก้ไข เพิ่มเติมเปลี่ยนแปลง สาขางานในหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2545

2.4.10.3 ให้สถานศึกษาเป็นผู้มีอำนาจพัฒนาเพิ่มเติมรายวิชา ให้เหมาะสมกับสภาพท้องถิ่น โดยต้องรายงานให้ต้นสังกัดทราบ

2.5 จุดประสงค์ของหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2545 ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรมของสาขาวิชาต่าง ๆ (กรมอาชีวศึกษา. 2545ข : 7 - 39)

2.5.1 สาขาวิชาเครื่องมือกล

2.5.1.1 เพื่อให้มีความเข้าใจเกี่ยวกับภาษา สังคม วิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ สุขศึกษา พลานามัย นำมาใช้ในการพัฒนาตนเองและวิชาชีพให้มีความเจริญก้าวหน้า

2.5.1.2 เพื่อให้มีความเข้าใจหลักการในงานอาชีพสัมพันธ์ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาวิชาชีพเครื่องกลและซ่อมบำรุงให้ทันต่อเทคโนโลยีและมีความเจริญก้าวหน้าในอาชีพ

2.5.1.3 เพื่อให้มีความเข้าใจในหลักการและกระบวนการทำงานในกลุ่มงานพื้นฐานอุตสาหกรรม การอ่านและเขียนแบบเทคนิค การเลือกใช้วัสดุ งานปรับและใช้เครื่องมือกล งานไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์เบื้องต้น

2.5.1.4 เพื่อให้มีความเข้าใจหลักการในการอ่านแบบ เขียนแบบเครื่องกล ควบคุมการทำงานเครื่องมือกลทั่วไป เครื่องมือกลอัตโนมัติในการผลิตชิ้นส่วนเครื่องมือและอุปกรณ์ จัปยัด การใช้เครื่องมือวัดละเอียดและการตรวจสอบงานเครื่องมือ

2.5.2 สาขาวิชาโลหะการ

2.5.2.1 เพื่อให้มีความเข้าใจเกี่ยวกับภาษา สังคม วิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ สุขศึกษา พลานามัย นำมาใช้ในการพัฒนาตนเองและวิชาชีพโลหะการให้มีความเจริญก้าวหน้า

2.5.2.2 เพื่อให้มีความเข้าใจหลักการในงานอาชีพสัมพันธ์ การประกอบธุรกิจ คอมพิวเตอร์ อาชีวนามัยและความปลอดภัย สิ่งแวดล้อมและการเพิ่มผลผลิต

2.5.2.3 เพื่อให้มีความเข้าใจในหลักการและกระบวนการทำงานในกลุ่มงานพื้นฐานอุตสาหกรรม การอ่านแบบและเขียนแบบเทคนิค การเลือกใช้วัสดุ งานปรับ งานเครื่องมือกล งานเครื่องยนต์เบื้องต้น งานไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์

2.5.2.4 เพื่อให้มีความสามารถในการประกอบอาชีพช่างเชื่อมโลหะและผลิตภัณฑ์โลหะแผ่น ได้ตามมาตรฐานวิชาชีพและปฏิบัติงานโดยคำนึงถึงความปลอดภัยทั้งส่วนบุคคลและส่วนรวม

2.5.2.5 เพื่อให้สามารถปฏิบัติงานช่างเชื่อมโลหะและผลิตภัณฑ์โลหะแผ่นได้ โดยผ่านเกณฑ์ทดสอบตามมาตรฐานวิชาชีพที่กำหนด สามารถปฏิบัติงานในสถานประกอบการและประกอบอาชีพอิสระ ใช้ความรู้และทักษะพื้นฐานในการศึกษาต่อในระดับสูงขึ้นได้

2.5.2.6 เพื่อให้มีเจตคติที่ดีต่องานอาชีพ มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ซื่อสัตย์ สุจริต มีระเบียบวินัย เป็นผู้มีมารยาทเรียบร้อยต่อสังคม

2.5.3 สาขาวิชาไฟฟ้า

2.5.3.1 เพื่อให้มีความเข้าใจเกี่ยวกับภาษา สังคม วิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ สุขศึกษา พลานามัย นำมาใช้ในการพัฒนาตนเองและวิชาชีพให้มีความเจริญก้าวหน้า

2.5.3.2 เพื่อให้มีความเข้าใจหลักการในงานอาชีพสัมพันธ์ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาวิชาชีพไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ให้ทันต่อเทคโนโลยีและมีความเจริญก้าวหน้าในอาชีพ

2.5.3.3 เพื่อให้มีความเข้าใจหลักการและกระบวนการทำงานในกลุ่มงานพื้นฐานอุตสาหกรรม การเขียนแบบเทคนิค การเลือกใช้วัสดุ งานปรับและใช้เครื่องมือกล

2.5.3.4 เพื่อให้มีเจตคติที่ดีต่องานอาชีพ มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ซื่อสัตย์ สุจริต มีระเบียบวินัย เป็นผู้มีมารยาทเรียบร้อยต่อสังคม

2.5.4 สาขาวิชาอิเล็กทรอนิกส์

2.5.4.1 เพื่อให้มีความเข้าใจเกี่ยวกับภาษา สังคม วิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ สุขศึกษา พลานามัย นำมาใช้ในการพัฒนาตนเองและวิชาชีพให้มีความเจริญก้าวหน้า

2.5.4.2 เพื่อให้มีความเข้าใจหลักการในงานอาชีพสัมพันธ์ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาวิชาชีพไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ให้ทันต่อเทคโนโลยีและมีความเจริญก้าวหน้าในอาชีพ

2.5.4.3 เพื่อให้มีความเข้าใจหลักการและกระบวนการทำงานในกลุ่มงานพื้นฐานอุตสาหกรรม การเขียนแบบเทคนิค การเลือกใช้วัสดุ งานปรับและใช้เครื่องมือกล

2.5.4.4 เพื่อให้เจตคติที่ดีต่องานอาชีพ มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ซื่อสัตย์ สุจริต มีระเบียบวินัย เป็นผู้มีความรับผิดชอบต่อสังคม

2.5.5 สาขาวิชาการก่อสร้าง

2.5.5.1 เพื่อให้มีความเข้าใจเกี่ยวกับภาษา สังคม วิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ สุขศึกษา พลานามัย นำมาใช้ในการพัฒนาตนเองและวิชาชีพให้มีความเจริญก้าวหน้า

2.5.5.2 เพื่อให้มีความเข้าใจหลักการในงานอาชีพสัมพันธ์ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาวิชาชีพก่อสร้าง

2.5.5.3 เพื่อให้มีบุคลิกภาพที่ดี มีทักษะในการพูด การเขียนและทำงานร่วมกับผู้อื่น มีความรับผิดชอบต่องานตนเอง ผู้ร่วมงาน ตลอดจนมีคุณธรรม และกิจนิสัยที่ดีในงานอาชีพ

2.5.5.4 เพื่อให้เจตคติที่ดีต่องานอาชีพ มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ซื่อสัตย์ สุจริต มีระเบียบวินัย เป็นผู้มีความรับผิดชอบต่อสังคม

2.5.6 สาขาวิชาเครื่องกล

2.5.6.1 เพื่อให้มีความเข้าใจเกี่ยวกับภาษา สังคม วิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ สุขศึกษา พลานามัย นำมาใช้ในการพัฒนาตนเองและวิชาชีพให้มีความเจริญก้าวหน้า

2.5.6.2 เพื่อให้มีความเข้าใจหลักการในงานอาชีพสัมพันธ์ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาวิชาชีพเครื่องกลให้ทันต่อเทคโนโลยีและมีความเจริญก้าวหน้าในอาชีพ

2.5.6.3 เพื่อให้มีความเข้าใจหลักการและกระบวนการทำงานในกลุ่มงานพื้นฐานอุตสาหกรรม การอ่านแบบเขียนแบบ การเลือกใช้วัสดุ งานปรับและใช้เครื่องมือกล

2.5.6.4 เพื่อให้สามารถบริการเครื่องยนต์ ระบบส่งกำลังรถยนต์ เครื่องล่างรถยนต์ และไฟฟ้ารถยนต์

2.5.6.5 เพื่อให้สามารถปฏิบัติงานในสาขางานยานยนต์ หรือสาขางานเครื่องกลอุตสาหกรรมหรือสาขางานเครื่องกลเรือ หรือสาขางานเครื่องกลเกษตร

2.5.6.6 เพื่อให้สามารถปฏิบัติงานเครื่องกลในสถานประกอบการ และประกอบอาชีพอิสระ ใช้ความรู้และทักษะพื้นฐานในการศึกษาต่อในระดับสูงขึ้นได้

2.5.6.7 เพื่อให้มีเจตคติที่ดีต่องานอาชีพ มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ซื่อสัตย์ สุจริต มีระเบียบวินัย เป็นผู้มีความรับผิดชอบต่อสังคม

2.6 โครงสร้างหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2545

ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม ของสาขาวิชาต่าง ๆ (กรมอาชีวศึกษา. 2545 : 12-62)

2.6.1 สาขาวิชาเครื่องมือกล

ผู้สำเร็จการศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2545 ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม สาขาวิชาเครื่องมือกล จะต้องศึกษารายวิชาจากหมวดวิชาต่าง ๆ และเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตร รวมไม่น้อยกว่า 104 หน่วยกิต ดังโครงสร้างดังนี้

1. หมวดวิชาสามัญ ไม่น้อยกว่า	28 หน่วยกิต
1.1 วิชาสามัญทั่วไป	16 หน่วยกิต
1.2 วิชาสามัญพื้นฐานวิชาชีพ	12 หน่วยกิต
2. หมวดวิชาชีพ ไม่น้อยกว่า	66 หน่วยกิต
2.1 วิชาชีพพื้นฐาน	25 หน่วยกิต
2.2 วิชาชีพเฉพาะ	37 หน่วยกิต
2.3 โครงการ	4 หน่วยกิต
3. กิจกรรมเสริมหลักสูตร ไม่น้อยกว่า 200 ชั่วโมง	
รวมไม่น้อยกว่า	104 หน่วยกิต

2.6.2 สาขาวิชาโลหะการ

ผู้สำเร็จการศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2545 ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม สาขาวิชาโลหะการ จะต้องศึกษารายวิชาจากหมวดวิชาต่าง ๆ และเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตร ไม่น้อยกว่า 104 หน่วยกิต ดังโครงสร้างต่อไปนี้

1. หมวดวิชาสามัญ ไม่น้อยกว่า	28 หน่วยกิต
1.1 วิชาสามัญทั่วไป	16 หน่วยกิต
1.2 วิชาสามัญพื้นฐานวิชาชีพ	12 หน่วยกิต
2. หมวดวิชาชีพ ไม่น้อยกว่า	66 หน่วยกิต
2.1 วิชาชีพพื้นฐาน	25 หน่วยกิต
2.2 วิชาชีพเฉพาะ	37 หน่วยกิต
2.3 โครงการ	4 หน่วยกิต
3. กิจกรรมเสริมหลักสูตร ไม่น้อยกว่า 200 ชั่วโมง	
รวมไม่น้อยกว่า	104 หน่วยกิต

2.6.3 สาขาวิชาช่างไฟฟ้า

ผู้สำเร็จการศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2545 ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม สาขาวิชาไฟฟ้า จะต้องศึกษารายวิชาจากหมวดวิชาต่าง ๆ และเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตร ไม่น้อยกว่า 107 หน่วยกิต ดังโครงสร้างต่อไปนี้

ก 251428 ก 3

1. หมวดวิชาสามัญ ไม่น้อยกว่า	28 หน่วยกิต
1.1 วิชาสามัญทั่วไป	16 หน่วยกิต
1.2 วิชาสามัญพื้นฐานวิชาชีพ	12 หน่วยกิต
2. หมวดวิชาชีพ ไม่น้อยกว่า	69 หน่วยกิต
2.1 วิชาชีพพื้นฐาน	25 หน่วยกิต
2.2 วิชาชีพเฉพาะ	40 หน่วยกิต
2.3 โครงการ	4 หน่วยกิต
3. กิจกรรมเสริมหลักสูตร ไม่น้อยกว่า 200 ชั่วโมง	
รวมไม่น้อยกว่า	107 หน่วยกิต

2.6.4 สาขาวิชาอิเล็กทรอนิกส์

ผู้สำเร็จการศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2545 ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม สาขาวิชาอิเล็กทรอนิกส์ จะต้องศึกษารายวิชาจากหมวดวิชาต่าง ๆ และเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตร ไม่น้อยกว่า 107 หน่วยกิต ดังโครงสร้างต่อไปนี้

1. หมวดวิชาสามัญ ไม่น้อยกว่า	28 หน่วยกิต
1.1 วิชาสามัญทั่วไป	16 หน่วยกิต
1.2 วิชาสามัญพื้นฐานวิชาชีพ	12 หน่วยกิต
2. หมวดวิชาชีพ ไม่น้อยกว่า	69 หน่วยกิต
2.1 วิชาชีพพื้นฐาน	25 หน่วยกิต
2.2 วิชาชีพเฉพาะ	40 หน่วยกิต
2.3 โครงการ	4 หน่วยกิต
3. กิจกรรมเสริมหลักสูตร ไม่น้อยกว่า 200 ชั่วโมง	
รวมไม่น้อยกว่า	107 หน่วยกิต

2.6.5 สาขาวิชาการก่อสร้าง

ผู้สำเร็จการศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2545 ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม สาขาวิชาการก่อสร้าง จะต้องศึกษารายวิชาจากหมวดวิชาต่าง ๆ และเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตร ดังโครงสร้างต่อไปนี้

สาขางานก่อสร้าง เรียนรวมไม่น้อยกว่า 107 หน่วยกิต ดังต่อไปนี้

1. หมวดวิชาสามัญ ไม่น้อยกว่า	26 หน่วยกิต
1.1 วิชาสามัญทั่วไป	16 หน่วยกิต
1.2 วิชาสามัญพื้นฐานวิชาชีพ	10 หน่วยกิต

2. หมวดวิชาชีพ ไม่น้อยกว่า	71 หน่วยกิต
2.1 วิชาชีพพื้นฐาน	10 หน่วยกิต
2.2 วิชาชีพเฉพาะ	57 หน่วยกิต
2.3 โครงการ	4 หน่วยกิต
3. กิจกรรมเสริมหลักสูตร ไม่น้อยกว่า 200 ชั่วโมง	
รวมไม่น้อยกว่า	107 หน่วยกิต

2.6.6 สาขาวิชาเครื่องกล

ผู้สำเร็จการศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2545 ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม สาขาวิชาเครื่องกล จะต้องศึกษารายวิชาจากหมวดวิชาต่าง ๆ และเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตร ไม่น้อยกว่า 104 หน่วยกิต ดังโครงสร้างต่อไปนี้

1. หมวดวิชาสามัญ ไม่น้อยกว่า	26 หน่วยกิต
1.1 วิชาสามัญทั่วไป	16 หน่วยกิต
1.2 วิชาสามัญพื้นฐานวิชาชีพ	12 หน่วยกิต
2. หมวดวิชาชีพ ไม่น้อยกว่า	66 หน่วยกิต
2.1 วิชาชีพพื้นฐาน	25 หน่วยกิต
2.2 วิชาชีพเฉพาะ	37 หน่วยกิต
2.3 โครงการ	4 หน่วยกิต
3. กิจกรรมเสริมหลักสูตร ไม่น้อยกว่า 200 ชั่วโมง	
รวมไม่น้อยกว่า	104 หน่วยกิต

3. ลักษณะวิชาชีพแต่ละสาขาวิชา

ในการจัดการเรียนการสอนและการปฏิบัติงานทั่วไปของผู้สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ เป็นการเข้าปฏิบัติงานในระดับแรงงานฝีมือ ไม่ได้ให้เป็นผู้ชำนาญการทางด้านใดด้านหนึ่ง ความรู้ ความสามารถยังอยู่ในระดับพื้นฐาน ผู้สำเร็จการศึกษาระดับนี้จึงสามารถปฏิบัติงานกว้าง ๆ ที่เป็นพื้นฐาน การจัดการศึกษาระดับนี้เป็นลักษณะปูพื้นฐานเพื่อการเตรียมตัวศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น หรือเข้าฝึกงานเพิ่มเติมความชำนาญในหน้าที่ต่อไป

ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม ผู้เรียนในประเภทวิชาชีพนี้จะมีความรู้พื้นฐานทั่วไปเกี่ยวกับวิชาชีพทางช่าง ทั้งมีผู้จบการศึกษาประเภทวิชานี้จะต้องมีความสามารถในการปฏิบัติงานเฉพาะด้านตามสาขาวิชาที่เลือกเรียน แบ่งออกเป็น 6 สาขาวิชา

1. สาขาวิชาเครื่องมือกล ผู้เรียนสาขาวิชาเครื่องมือกลจะต้องมีความรู้พื้นฐานทั่วไป สามารถกลึงขึ้นรูป กลึงลดขนาด กลึงเรียว กลึงเยื้องศูนย์กลาง กลึงคว้าน กลึงเกลียวปากเดียว กลึงเกลียวหลายปาก กลึงโดยใช้หน้างานจับงาน กลึงงานด้วยเครื่องกลึงแบบ Turret เครื่องกลึงแบบ

Automatic CAM เครื่องกลึง CNC งานกัดแปดผิวด้วยเครื่องกัดแนวตั้ง กัดเจาะร่องด้วยเครื่องกัดแนวตั้ง กัดแปดผิวด้วยเครื่องกัดแนวระดับ กัดงานบนชุดหัวแบ่ง งานไสแปดผิวราบ ไสร่องฉาก ไสร่องเอียงมุม งานเจียรระนาบราบ เจียรในกลม เจียรในลับคมตัด งานชุบแข็ง งานอบอ่อน งานวัดละเอียดด้วยเครื่องมือวัดงานแบบมีมาตรฐาน วัดขนาดด้วยเครื่องมือวัดงานแบบไม่มีมาตรฐาน วัดขนาดด้วยวิธีวัดทางอ้อม อ่านแบบชิ้นส่วนมาตรฐาน และเขียนแบบชิ้นส่วนมาตรฐาน

2. สาขาวิชาโลหะการ ผู้เรียนสำเร็จสาขานี้ต้องมีความรู้พื้นฐานทั่วไปที่สามารถใช้ในการปฏิบัติงาน ได้แก่ เชื่อมแก๊สแผ่นเหล็กกล้า ตัดและบากงานแผ่นเหล็กกล้าด้วยแก๊ส เล่นประสานแผ่นเหล็กกล้าและท่อโลหะผสม เชื่อมไฟฟ้าด้วยลวดเชื่อมหุ้มฟลักซ์แผ่นเหล็กกล้าคาร์บอน เชื่อมไฟฟ้าด้วยลวดเชื่อมหุ้มฟลักซ์ท่อเหล็กกล้าคาร์บอน ตรวจสอบงานเชื่อม เชื่อมทิกแผ่นอลูมิเนียม เชื่อมมิก แม็กแผ่นเหล็กกล้าคาร์บอน ตรวจสอบงานเชื่อมพิเศษ เขียนแบบแผ่นคลีวีร์ เส้นขนาน เส้นรัศมี เส้นสามเหลี่ยม ผลิตงานผลิตภัณฑ์โลหะแผ่น ประมาณราคางานผลิตภัณฑ์โลหะ ผลิตงานผลิตภัณฑ์โลหะและโครงสร้าง ติดตั้งโครงสร้างอลูมิเนียม ประมาณราคางานผลิตภัณฑ์โลหะรูปพรรณ

3. สาขาวิชาไฟฟ้า ผู้เรียนสำเร็จสาขานี้มีความรู้ความสามารถในการปฏิบัติงานด้านพื้นฐานวิชาชีพช่างไฟฟ้า โดยเน้นการต่อและทดลองวงจรไฟฟ้ากระแสตรง และกระแสสลับ ต่อวงจร และทดสอบอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ เขียน อ่านแบบ ประมาณการวัสดุ เดินสายไฟฟ้า ติดตั้งอุปกรณ์แสงสว่าง อุปกรณ์ป้องกัน เครื่องใช้ไฟฟ้าภายในบ้าน ตรวจสอบแก้ไขวงจรและอุปกรณ์เครื่องใช้ไฟฟ้า ปักเสา พาดสาย ยึดโยงเสาไฟฟ้า ติดตั้งสายไฟฟ้าภายนอกและติดตั้งโคมถนน ติดตั้งและเดินสายไฟฟ้าใต้ดิน ทดสอบคุณลักษณะเครื่องกำเนิดและมอเตอร์ไฟฟ้ากระแสตรง ซ่อมบำรุงรักษา ทดสอบหม้อแปลงไฟฟ้า ซ่อม บำรุงรักษา และทดสอบเครื่องกำเนิดไฟฟ้ากระแสตรง ควบคุมมอเตอร์ไฟฟ้าด้วยสวิตช์และแมกเนติกคอนแทคเตอร์ ควบคุมมอเตอร์ไฟฟ้าและอุปกรณ์ไฟฟ้าด้วยการโปรแกรม ควบคุมมอเตอร์ไฟฟ้าและอุปกรณ์ไฟฟ้าด้วยอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ ซ่อมบำรุงรักษาเครื่องทำความเย็น ติดตั้งและตรวจสอบเครื่องปรับอากาศ ซ่อมบำรุงรักษาเครื่องปรับอากาศ

4. สาขาวิชาอิเล็กทรอนิกส์ ผู้เรียนสำเร็จสาขานี้มีความรู้ความสามารถในการปฏิบัติงานทางด้านอิเล็กทรอนิกส์ โดยเน้นเขียนและอ่านแบบในงานระบบเสียง ติดตั้งพร้อมทดสอบการทำงานระบบเสียง ซ่อมบำรุงรักษาระบบเสียงและอุปกรณ์ เขียน อ่านแบบในงานระบบภาพ ติดตั้งพร้อมทดสอบการทำงานระบบภาพ ซ่อมบำรุงรักษาระบบภาพและอุปกรณ์ เขียน อ่านแบบในงานคอมพิวเตอร์ประกอบติดตั้งและทดสอบการทำงานคอมพิวเตอร์ ประกอบติดตั้งและทดสอบการทำงานคอมพิวเตอร์ ซ่อมบำรุงรักษาคอมพิวเตอร์พร้อมอุปกรณ์ เขียน อ่านแบบในงานสื่อสาร โทรคมนาคม ติดตั้งพร้อมทดสอบการทำงานเครื่องสื่อสารโทรคมนาคม ซ่อมบำรุงรักษาเครื่อง สื่อสารโทรคมนาคม และอุปกรณ์ เขียน อ่านแบบในงานอิเล็กทรอนิกส์อุตสาหกรรม ติดตั้งพร้อมทดสอบการทำงานอิเล็กทรอนิกส์อุตสาหกรรม ซ่อมบำรุงรักษาเครื่องอิเล็กทรอนิกส์อุตสาหกรรม

5. สาขาวิชาการก่อสร้าง ผู้เรียนสำเร็จสาขาวิชาซึ่งมีความรู้ความสามารถในการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการก่อสร้าง ลับคม ปรับแต่งเครื่องมือ เครื่องจักรกลงานไม้ สร้าง ประกอบผลิตภัณฑ์งานไม้ตามแบบสั่งงาน สร้างพร้อมประกอบติดตั้งส่วนประกอบอาคาร ก่ออิฐ ฉาบปูนตามแบบสั่งงาน บุกระเบื้องผนัง ปูกระเบื้องพื้น ทำหินล้าง หินขัด เขียนแบบชั้น เขียนแบบงานระบบอาคารตามข้อกำหนด ประมาณราคาก่อสร้างอาคารพักอาศัยสองชั้น ทำบัญชีรายการเพื่อการประกวดราคาสำรวจทำแผนที่วางผังอาคารและวางท่อระบายน้ำ เขียนรูปตัดตามยาว ตามขวาง และเส้นชั้นความสูงระดับชั้นถนน ก่อสร้างงานโครงสร้างอาคาร ก่อสร้างส่วนประกอบอาคาร ประกอบติดตั้งงานระบบสุขาภิบาล ประกอบติดตั้งงานระบบไฟฟ้า

6. สาขาวิชาเครื่องกล ผู้เรียนสาขาวิชาเครื่องกลนี้จะต้องมีความรู้พื้นฐานทั่วไปเกี่ยวกับเครื่องยนต์ สามารถติดเครื่องยนต์แก๊สโซลีนและดีเซลตามคู่มือ บำรุงรักษาเครื่องยนต์แก๊สโซลีนและดีเซลตามคู่มือ ถอดประกอบเครื่องยนต์แก๊สโซลีนและดีเซลตามคู่มือ บำรุงรักษาลัดซ์ เกียร์ และเพลาชั้ตามคู่มือ ถอดประกอบลัดซ์ เกียร์และเพลาชั้ตามคู่มือ บำรุงรักษาระบบรองรับน้ำหนักและเบรกตามคู่มือ ถอดประกอบระบบรองรับน้ำหนักและเบรกตามคู่มือ บำรุงรักษาเบตเตอร์ ระบบสตาร์ท ระบบประจุไฟฟ้า ระบบแสงสว่าง ระบบไฟเตือน และสัญญาณ ตามคู่มือ ซ่อมระบบสตาร์ท ระบบประจุไฟฟ้า ระบบแสงสว่าง ไฟเตือนและสัญญาณ ตามคู่มือ ปรับแต่งซ่อมเครื่องยนต์แก๊สโซลีน และดีเซลตามคู่มือ บำรุงรักษาและถอดประกอบรถจักรยานยนต์ ตามคู่มือ

4. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการตัดสินใจ

4.1 ความหมายของการตัดสินใจ

สุดา ทัพสุวรรณ (2544 : 66) ได้กล่าวว่า การตัดสินใจ คือ การเลือกทางดำเนินการปฏิบัติที่เห็นว่าดีที่สุดที่สุดในจำนวนทางเลือกหลาย ๆ ทางที่ได้คิด และไตร่ตรองจากข้อมูลต่าง ๆ ที่ได้รับมาแล้ว ทั้งนี้เพื่อให้บรรลุเป้าหมาย และวัตถุประสงค์ที่ต้องการ

ลัดดา มะลิทอง (2540 : 28-29) กล่าวว่า การตัดสินใจ หมายถึง การพิจารณากำหนดทางเลือกที่จะทำการสิ่งใดหรือไม่ หากตัดสินใจที่จะทำก็จะพิจารณาทางเลือกต่อไปว่าจะทำทางเลือกใด เป็นการเลือกพฤติกรรมจากทางเลือกต่าง ๆ ที่เป็นไปได้ การเลือกใช้สติปัญญา ทุกอย่าง และการเลือกคิดอันจะนำไปสู่การปฏิบัติจากหลาย ๆ ทางเลือก เพื่อให้ได้ทางเลือกที่เห็นว่าดีที่สุด เพื่อการบรรลุวัตถุประสงค์ตามที่ได้ตั้งใจ ความเห็นดังกล่าวสอดคล้องกับกอร์ และ ไดสัน (จุมพล หนีมพานิช. 2536 : 19; อ้างอิงจาก Gore and Dyson. 1964) ที่กล่าวว่า การตัดสินใจ หมายถึง การตัดสินใจเลือกทางใดทางหนึ่งจากทางเลือก ซึ่งมีอยู่หลายทาง เป็นแนวปฏิบัติไปสู่เป้าหมายที่วางไว้ เช่นเดียวกับที่ เสริมศักดิ์ วิชาลาภรณ์ (2521 : 208) กล่าวว่า การตัดสินใจเป็นการเลือกจากตัวเลือกหรือทางออกหลาย ๆ ทางและพยายามเลือกตัวเลือกหรือทางออกที่ดีที่สุด

จิระวรรณ เปตมานัง (2536 : 26) กล่าวว่า การตัดสินใจ หมายถึง การเลือกคิดในอันที่จะนำไปสู่การปฏิบัติจากหลาย ๆ ทางเลือก เพื่อให้ได้ทางเลือกที่เห็นว่าดีที่สุด โดยผ่านการพิจารณาไตร่ตรองอย่างรอบคอบ เพื่อการบรรลุวัตถุประสงค์ตามที่ได้ตั้งใจไว้

สุรีย์ สุเมธีณมิต (2541 : 82) กล่าวว่า การตัดสินใจ หมายถึง การเลือกทางปฏิบัติอย่างใดอย่างหนึ่งจากบรรดาทางเลือกหลาย ๆ ทาง เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่ต้องการ

ชัยพร วิชชาวุธ (เสาวภา สมจิต. 2540 : 10 ; อ้างอิงจาก ชัยพร วิชชาวุธ. 2521. จิตวิทยาฉบับประสบการณ์. หน้า 6) ได้กล่าวว่า การตัดสินใจของคนเรานั้นเป็นกระบวนการที่ซับซ้อนสาเหตุที่จะกระทำหรือไม่กระทำอย่างใดอย่างหนึ่งนั้นมีมากมาย การตัดสินใจของมนุษย์จะต้องผ่านกระบวนการทางความคิดที่ซับซ้อน แล้วนำไปสู่ทางเลือกปฏิบัติโดยมีประสบการณ์และแรงจูงใจเป็นตัวกระตุ้น

เรืองอุไร ศรีนิลทา (เสาวภา สมจิต. 2540 : 11 ; อ้างอิงจาก เรืองอุไร ศรีนิลทา. 2529. เอกสารการสอนมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช ชุดวิชาคหกรรมศาสตร์ทั่วไป หน่วยที่ 8-15. หน้า 147-151) กล่าวว่า การตัดสินใจเป็นกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ มีขั้นตอนสำคัญหรือพื้นฐานในการพิจารณาประกอบด้วย 4 ขั้นตอน คือ

1. พิจารณาปัญหาโดยคำนึงถึงประโยชน์ ข้อดีข้อเสีย ความยากง่าย และความเป็นไปได้ในการกระทำ ควรพิจารณาด้วยความรอบคอบและมีใจเป็นธรรม

2. แสวงหาข้อมูล การแสวงหาข้อมูลข่าวสารควรรวบรวมทั้งข้อมูลที่เป็นสาเหตุแห่งปัญหา และข้อมูลในการแก้ปัญหาในหลายแนวทาง ทั้งจากแหล่งข้อมูลภายในรวมทั้งสิ่งแวดล้อมภายนอกครอบคลุ้ม ซึ่งข้อมูลภายในตัวผู้ตัดสินใจพิจารณาได้จากประสบการณ์ นิสัย ความรู้ความสามารถของผู้ตัดสินใจ ส่วนข้อมูลภายนอกตัวผู้ตัดสินใจ ได้แก่ การปรึกษาหารือ ญาติมิตร เพื่อนบ้าน การอ่านหรือหาความรู้จากหนังสือพิมพ์ ข่าวสาร ตำราและเอกสารต่าง ๆ การพูดคุยกับผู้รู้ สัมภาษณ์คนทั่วด้วยตนเอง

3. กำหนดและจัดลำดับความสำคัญของข้อเลือก เปรียบเทียบเพื่อตัดตัวเลือกที่ไม่ต้องการออกไป โดยเปรียบเทียบข้อดีข้อเสีย ผลประโยชน์ที่จะเกิดขึ้นทั้งในระยะสั้นและระยะยาว เป็นสำคัญ ซึ่งต้องคำนึงถึงผลเสียอันจะเกิดขึ้นกับผู้มีส่วนร่วมในกระบวนการตัดสินใจ รวมทั้งผู้ที่ได้รับผลกระทบจากการตัดสินใจนั้นด้วย

4. ตัดสินใจเลือก การเลือกควรเลือกข้อดีที่สุด ซึ่งจัดเป็นขั้นตอนที่สำคัญที่สุด เพราะเป็นการเลือกหลังจากที่ได้ไตร่ตรองอย่างรอบคอบแล้ว ผู้เลือกจะเล็งเห็นผลเลิศของการเลือกนั้น จึงเป็นการเข้าสู่ขั้นของการตัดสินใจที่แท้จริง

การตัดสินใจของทุกคนนั้น มิได้ขึ้นอยู่กับกระบวนการตัดสินใจเพียงอย่างเดียวแต่ยังมีปัจจัยอื่น ๆ ที่เป็นสิ่งแวดล้อมของบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจ ซึ่งได้แก่ ปัจจัยด้านต่าง ๆ ดังที่ดวงกมล เวชบรรยงรัตน์ (เสาวภา สมจิต. 2540 : 12 ; อ้างอิงจาก ดวงกมล เวชบรรยงรัตน์. 2529. เอกสารการสอนมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช ชุดวิชาคหกรรมศาสตร์ทั่วไป หน่วยที่ 8-15. หน้า 244-246) เกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจไว้ดังนี้

1. วัฒนธรรม เป็นสิ่งสำคัญที่เป็นตัวการกำหนดลักษณะการดำรงชีวิตของบุคคล เช่น ความเชื่อ ค่านิยม และทัศนคติ ที่แตกต่างกันออกไป

2. สังคม กลุ่มสังคมจะได้รับการถ่ายทอดค่านิยม ความเชื่อ ทัศนคติ และความสนใจจากกลุ่ม ด้วยกลุ่มสังคมที่สำคัญและมีอิทธิพลมากต่อบุคคล ได้แก่

2.1 กลุ่มอ้างอิง เป็นกลุ่มถ่ายทอดทัศนคติ ความคิด เพื่อให้สมาชิก กลุ่มปฏิบัติตามกลุ่มอ้างอิง ได้แก่ เพื่อนสนิท เพื่อนบ้านกลุ่มอาชีพเดียวกัน หรือบุคคลที่มีชื่อเสียงเป็นที่นิยมของสังคม

2.2 ครอบครัว เป็นสถาบันแรกของสมาชิกทางสังคม ซึ่งจะเป็นผู้สั่งสอนค่านิยม ทัศนคติในการตัดสินใจและถ่ายทอดไปยังลูก

2.3 สถานภาพและบทบาท การตัดสินใจของบุคคลมักจะถูกกำหนดด้วยสถานภาพและบทบาทของบุคคล

3. บุคคล ปัจจัยที่เกี่ยวกับบุคคล ได้แก่ อายุ อาชีพ สภาวะเศรษฐกิจ วิถีชีวิต และบุคลิกภาพ สิ่งเหล่านี้ทำให้บุคคลมีการตัดสินใจในเรื่องต่าง ๆ ที่แตกต่างกันออกไป

4. จิตวิทยา ประกอบไปด้วยการจูงใจ การรับรู้ การเรียนรู้ ตลอดจนความเชื่อและทัศนคติ ซึ่งมีส่วนกระตุ้นจูงใจให้บุคคลมีการตัดสินใจ

ไซมอน (Simon. 1979 : 40-41) ได้ให้ความหมายของการตัดสินใจเชิงกระบวนการ ไว้ว่า การตัดสินใจเป็นกระบวนการของกิจกรรมต่าง ๆ 3 ประการ คือ

1. กิจกรรมด้านหาข้อมูล ซึ่งจะเน้นระบบข้อมูลและสารสนเทศที่จะนำมาใช้ประกอบการตัดสินใจ

2. กิจกรรมด้านการออกแบบ คือ การนำข้อมูลมาวิเคราะห์แนวทางที่จะนำไปสู่การปฏิบัติ

3. กิจกรรมที่เกี่ยวกับการเลือกทางเลือกที่เหมาะสมที่จะนำไปปฏิบัติ

จากความหมายของการตัดสินใจข้างต้นพอสรุปได้ว่า การตัดสินใจหมายถึง กระบวนการเลือกหรือหรือกำหนดทางเลือกที่จะปฏิบัติในสิ่งที่เป็นไปได้ โดยเป็นทางเลือกที่ดีที่สุด จากทางเลือกหลายทาง โดยอาศัยข้อมูลเหตุผล ประสพการณ์เป็นแรงจูงใจกระตุ้นให้ตัดสินใจเลือกปฏิบัติ เพื่อบรรลุเป้าหมายตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้

4.2 ประเภทของการตัดสินใจ

การตัดสินใจเรื่องใด ๆ ก็ตาม ย่อมจะต้องคำนึงถึงวัตถุประสงค์ของงานแต่ละประเภท แต่ละชนิดเพื่อว่าเมื่อตัดสินใจไปแล้ว มีความเหมาะสมกับนโยบายและเป้าหมายของงานนั้น ๆ แบ่งเป็น

1. การตัดสินใจโดยผู้บริหาร

การตัดสินใจแบบนี้ผู้บริหารจะไม่ขอความคิดเห็นจากลูกน้องแต่การตัดสินใจของผู้บริหารนั้น ๆ จะมีแนวโน้มมาจากประสพการณ์บุคลิกภาพส่วนตัวและสิ่งแวดล้อม ซึ่งจะหมายรวมถึงกลุ่มภายในองค์กร กลุ่มภายนอกองค์กร

การตัดสินใจโดยผู้บริหารเองตามลำพังนั้น โดยทั่ว ๆ ไปแล้ว ยิ่งเป็นผู้บริหารระดับสูงจะมีความคล่องตัวในการตัดสินใจมาก เพราะโดยโครงสร้างขององค์การ ซึ่งได้แก่ ความมุ่งหมาย ประเพณีนิยม สภาพแวดล้อม ฯลฯ มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของผู้บริหารด้วย ส่วนผู้บริหารที่เป็นระดับรอง ๆ ลงมา มักจะเป็นการตัดสินใจเกี่ยวกับการรับนโยบายไปปฏิบัติ

2. การตัดสินใจโดยกลุ่ม

การตัดสินใจแบบนี้ คือ การตัดสินใจร่วมกันระหว่างผู้บริหารกับลูกน้อง ซึ่งน่าจะมีผลดี เพราะเป็นการรวบรวมความคิดของคนหลายคน ทำให้มองเห็นข้อดี ข้อบกพร่องของการตัดสินใจแต่ละอย่าง นอกจากนี้ยังเกิดสำนึกในการทำงานร่วมกัน เพราะได้ช่วยกันหาทางเลือกทางปฏิบัติที่น่าจะดีที่สุดไว้ อาจรวมไปถึงการได้มีการป้องกันความผิดพลาดที่อาจจะเกิดขึ้นไว้แล้วด้วย ซึ่งจัดว่าเป็นข้อดีของการตัดสินใจโดยกลุ่ม แต่ก็อาจจะมีข้อเสียของการตัดสินใจโดยกลุ่มอยู่ด้วย ซึ่งเป็นเรื่องที่ไม่ควรละเลยในการนำมาพิจารณา ได้แก่ ในบางสถานการณ์หรือบางหน่วยงานอาจจะมีบุคคลใดบุคคลหนึ่งสามารถรอบรู้หรือควบคุมกลุ่มได้เหตุการณ์ที่ว่ามันก็จะเกิดขึ้นได้ เมื่อมีผู้บริหารหรือบุคคลระดับสูงอื่น ๆ เข้ามามีส่วนร่วมในการตัดสินใจครั้งนั้น เพราะจะทำให้บุคคลในกลุ่มเกิดความเกรงใจ เปรียบเสมือนได้รับความกดดันทางใจ ทำให้ต้องคล้อยตามอยู่ใต้อิทธิพลของผู้บริหารนั้น ๆ หรืออีกสถานการณ์หนึ่ง เช่น สมาชิกส่วนใหญ่ร่วมกันตัดสินใจ โดยยึดผลประโยชน์ของกลุ่มตนเองเป็นหลักไม่คำนึงถึงองค์การโดยรวม ก็จะสามารถรวมตัวกันให้การตัดสินใจไม่เป็นไปโดยส่วนรวมได้เช่นกัน (สุดา ทัพสุวรรณ. 2544 : 66-67)

นวลศิริ เปาโรหิตย์ (2538 : 45) ได้แบ่งประเภทของการตัดสินใจไว้ดังนี้

ประการที่ 1 การตัดสินใจที่ผลลัพธ์เป็นที่รู้แน่นอนชัด (Decisions with Certainty)

ประการที่ 2 การตัดสินใจที่มีการเสี่ยงที่พอคำนวณได้ (Decisions with measured Risk) ในกรณีนี้จะไม่แน่นอนเหมือนในข้อแรก แต่พอจะคาดคะเนได้ โดยใช้หลักความน่าจะเป็นไปได้มาพิจารณาประกอบ

ประการที่ 3 การตัดสินใจที่ผลลัพธ์ไม่เป็นที่รู้ (Decisions with Uncertainty) ในทางเลือกแต่ละทางนั้น ไม่สามารถคาดเดาว่าผลลัพธ์ออกมาจะเป็นอย่างไร

จากข้อความดังกล่าวทำให้สรุปได้ว่า การตัดสินใจของผู้บริหาร ซึ่งถือว่าเป็นภาระอันสำคัญยิ่งมีอิทธิพลต่อองค์กรและตนเอง จึงเป็นสิ่งจำเป็นที่ผู้บริหารควรจะได้ให้ความสำคัญ และหาหลักการกฎเกณฑ์ในการตัดสินใจ เพื่อมิให้เกิดความผิดพลาด

4.3 กระบวนการตัดสินใจ

กระบวนการตัดสินใจ ได้มีนักวิชาการหลายที่ได้กล่าวถึง กระบวนการตัดสินใจ ดังนี้

กระบวนการตัดสินใจ คือ การกำหนดวัตถุประสงค์ให้ชัดเจน การพิจารณาองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อทางเลือก การสร้างทางเลือก การเปรียบเทียบทางเลือกและเลือกทางเลือกการเสนอข้อมูลสนับสนุนทางเลือกที่ได้เลือกนั้น การวางแผนเพื่อนำไปสู่การปฏิบัติ

กระบวนการตัดสินใจ คือ การหาวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายของเรื่องที่จะตัดสินใจเสียก่อน การรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องทุกชนิด ทั้งในด้านข้อเท็จจริง และความคิดเห็นของบุคคลหลายฝ่ายทั้งในด้านดีและด้านไม่ดี การวิเคราะห์และแปลความหมายของข้อมูลต่าง ๆ การวิเคราะห์ควรให้มองเห็นทางเลือกหลาย ๆ ทางที่อาจจะทำได้ จึงควรประมวลทางเลือกเหล่านั้นออกมาให้เห็นชัดเจน พร้อมทั้งจะให้เลือกเมื่อตัดสินใจ การประเมินคุณค่าหรือผลที่ได้หรือผลที่จะเสีย เมื่อเลือกทางเลือกแต่ละทาง โดยเปรียบเทียบกับวัตถุประสงค์ หรือเป้าหมาย ขั้นสุดท้ายคือเลือกทางใดทางหนึ่ง ที่คิดว่าจะมีผลดีที่สุดตรงเป้าหมายที่ตั้งไว้ที่สุดเท่าที่จะประมวลข้อมูลได้จริง ๆ นี่คือการตัดสินใจที่มีโอกาสถูกต้อง และมีประสิทธิภาพที่สุด

กระบวนการตัดสินใจ คือ การรวบรวมข้อมูลที่เหมาะสมเกี่ยวกับเรื่องหรือเหตุการณ์นั้น ๆ ให้มากที่สุดทุกแง่ทุกมุมเท่าที่จะทำได้ การประเมินค่าและวิเคราะห์เปรียบเทียบข้อมูลเหล่านั้น เพื่อที่จะแยกความจริงออกจากความเห็นจนสามารถมองเห็นสาเหตุที่แท้จริงของเรื่องนั้น ๆ ได้ อย่างชัดเจน การกำหนดทางเลือกและทางออกสำหรับสถานการณ์หรือปัญหานั้น ๆ ไว้หลาย ๆ ทาง การกำหนดเกณฑ์อย่างมีหลักเกณฑ์ เพื่อใช้คัดเลือกแนวทางหรือทางเลือกที่ดีที่สุด การกำหนดวัตถุประสงค์และเป้าหมายเกี่ยวกับสิ่งที่คาดหวังจะให้สัมฤทธิ์ผลการวางแผนปฏิบัติงานอย่างรอบคอบตามวิถีทางที่เป็นไปได้ การตัดสินใจลงมือดำเนินการจนบรรลุตามที่ต้องการ (สรวิศ ปานเจริญ. 2544 : 20 : 21 ; อ้างอิงจาก จิราภรณ์ ตั้งกิตติมาภรณ์. 2528. จิตวิทยาเบื้องต้น. หน้า 49 – 50)

บรรจบ เนียมมณี (จิระวรรณ เปตมานัง. 2536 : 26 ; อ้างอิงจาก บรรจบ เนียมมณี. 2530. หน้าที่บริหาร. หน้า 112-115) กล่าวถึงกระบวนการตัดสินใจไว้ดังนี้

1. การรับรู้ปัญหาแล้วพิจารณาว่าปัญหาคืออะไร มีสาเหตุมาจากอะไร
2. วิเคราะห์ปัญหา โดยศึกษาผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากปัญหานั้น ๆ รวมทั้งรวบรวมข้อมูลที่ต้องการสำหรับการตัดสินใจให้เพียงพอสำหรับทางเลือก
3. ค้นหาทางเลือกเพื่อการตัดสินใจ ซึ่งอาจจำเป็นต้องอาศัยความรู้ ความสามารถ ประสบการณ์ และภูมิหลังของผู้ตัดสินใจประกอบ
4. ประเมินทางเลือก โดยพิจารณาถึงผลดีของแต่ละทางเลือก นำเอาผลมาเปรียบเทียบแล้วเลือกทางที่จะเกิดผลเสียน้อยที่สุด
5. ตัดสินใจเลือกทางเลือกที่ดีที่สุดหลังจากได้ประเมินทางเลือกในข้อ 4 เรียบร้อยแล้ว
6. ลงมือปฏิบัติและประเมินผลการตัดสินใจ คือ เมื่อตัดสินใจเลือกแล้ว ขั้นตอนมาคือการลงมือปฏิบัติ เพื่อจะได้ไปสู่เป้าหมายที่ตั้งไว้ หลังจากนั้นจึงทำการประเมินผลว่า การตัดสินใจของคนนั้นถูกต้องหรือไม่

การที่มนุษย์จะตัดสินใจทำอะไรก็ตามจำเป็นต้องค้นหาข้อมูลและความจริง เพื่อประเมินความเป็นไปได้หรือไม่ได้แล้วจึงตัดสินใจว่าจะทำหรือไม่ทำ โดยวงจรกระบวนการตัดสินใจจะเริ่มจากการมีจุดมุ่งหมายหรือวัตถุประสงค์ที่ต้องการตัดสินใจ มีรายละเอียดข้อมูลเพื่อนำมาประกอบการตัดสินใจในการเลือกพิจารณาความเป็นไปได้ของทางเลือก ซึ่ง เจอร์เลต (Gerlett)

กล่าวว่า การทำนายผลอาจจะขึ้นอยู่กับความสำเร็จของประสบการณ์ในอดีตและระดับความปรารถนาของบุคคลนั้น ซึ่งการทำนายผลอาจจะมีประสิทธิภาพหรือไม่เพียงใดจะขึ้นอยู่กับสิ่งสองประการคือ ข้อมูลที่รวบรวมได้ และน้ำหนักในการคาดคะเนอย่างเหมาะสมหรือไม่เหมาะสม (ทิพย์มาศ ทองมณี. 2530 : 11)

สรุปได้ว่ากระบวนการตัดสินใจเป็นการนำความเข้าใจในการแก้ปัญหาต่าง ๆ เป็นไปตามลำดับขั้นตอนซึ่งอาจช่วยให้ทำการแก้ปัญหาได้ถูกต้องเหมาะสมตามกระบวนการที่น่าจะเป็น นอกจากนี้ยังเป็นเทคนิควิธีที่จะพิจารณาเลือกทางใดทางหนึ่งที่ดีที่สุดในการตัดสินใจ ดังนั้น ในการตัดสินใจจะเริ่มจากการมีปัญหาลงแล้วจึงพิจารณาวิเคราะห์ปัญหาถึงสาเหตุและผลกระทบโดยใช้ข้อมูลต่าง ๆ ที่รวบรวมมาประกอบการพิจารณา เพื่อค้นหาสิ่งที่ดีที่สุดแล้วจึงตัดสินใจที่จะลงมือกระทำหรือปฏิบัติให้บรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่วางไว้ หากไม่สำเร็จหรือยังไม่บรรลุวัตถุประสงค์ก็จะทำการเริ่มขั้นตอนต่าง ๆ ใหม่ โดยพิจารณาวิเคราะห์ปัญหาใหม่อีกครั้ง เพื่อหาทางเลือกในการที่จะลงมือกระทำหรือปฏิบัติให้สำเร็จตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายในที่สุด

4.4 ทฤษฎีเกี่ยวกับการตัดสินใจ

ทฤษฎีการกระทำทางสังคมของรีดเดอร์ (Reeder) กล่าวว่า โดยทั่วไปแล้วทางด้านจิตวิทยาสังคมที่เกี่ยวกับการตัดสินใจ และการกระทำพฤติกรรมนั้น สถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมซึ่งเป็นปัจจัยภายนอกจะมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจ การกระทำของมนุษย์จะมีผลมาจากการที่บุคคลมีความเชื่อหรือไม่เชื่อในสิ่งนั้น ๆ ดังนั้นในการตัดสินใจกระทำทางสังคมจะเป็นผลมาจากปัจจัยความเชื่อมั่น ซึ่งแสดงให้เห็นว่าปัจจัยความเชื่อนั้นส่งผลให้เกิดการตัดสินใจและกระทำทางสังคมโดยได้แบ่งปัจจัยออกเป็น 3 ประเภทคือ

1. ปัจจัยดึงดูด (Pull Factors) ประกอบด้วย

1.1 จุดมุ่งหมาย (Goals) เป็นสิ่งที่ผู้กระทำต้องการ เพื่อไปสู่ความสำเร็จในชีวิต

1.2 ความเชื่อ (Belief orientation) ความคิด ความรู้ที่ผู้กระทำเข้าใจในเรื่องหนึ่ง ๆ

จะทำให้เกิดเป็นความเชื่อ ซึ่งมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจกระทำทางสังคม และผู้กระทำจะเป็นผู้เลือกแบบของการกระทำให้สอดคล้องกับความเชื่อนั้น

1.3 มาตรฐานค่านิยม (Value Standards) เป็นสิ่งที่ผู้กระทำได้รับจากความเชื่อกทศนคติ ลักษณะนิสัยอันเป็นพื้นฐานตัดสินใจว่าดีหรือไม่ดี ค่านิยมจึงมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจ และการกระทำทางสังคมในการชักนำให้ผู้กระทำ กระทำให้เป็นไปตามค่านิยมของเขา

1.4 นิสัยและขนบธรรมเนียมประเพณี (Habits and Customs) รูปแบบของการแสดงออกที่ผู้กระทำได้รับการกระตุ้นมา โดยมีรูปแบบที่แน่นอนและมีการยอมรับ

2. ปัจจัยผลักดัน (Push Factors) ประกอบด้วย

2.1 ความคาดหวัง (Expectations) สิ่งที่ผู้กระทำเข้าใจและเชื่อว่ามีผู้คาดหวังในตัวเขา เขาจึงได้ทำ

2.2 ข้อผูกพัน (Commitments) เป็นสิ่งที่ผู้กระทำเชื่อว่าเขาถูกผูกพันที่จะต้องกระทำให้สอดคล้องกับสถานการณ์นั้น ข้อผูกพันมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจ และการกระทำทางสังคม เพราะผู้กระทำตั้งใจที่จะกระทำสิ่งต่าง ๆ นั้น เขาจะรู้สึกว่าเขาได้รับแรงเสริมทำให้กระทำสิ่งนั้น

2.3 แรงเสริม (Force) จะช่วยให้ผู้กระทำไปสู่การตัดสินใจ และการกระทำทางสังคม เพราะในขณะที่ผู้กระทำตั้งใจที่จะกระทำสิ่งต่าง ๆ นั้น เขาจะรู้สึกว่าเขาได้รับแรงเสริมทำให้กระทำสิ่งนั้น

3. ปัจจัยในการสนับสนุน (Able Factors) ประกอบด้วย

3.1 โอกาส (Opportunity) เป็นความเชื่อของผู้ถูกกระทำว่าสถานการณ์ที่เกิดขึ้นช่วยให้มีโอกาสเลือกกระทำ โอกาสที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจและการกระทำทางสังคมที่ผู้กระทำตัดสินใจ และมีส่วนร่วมในการกระทำทางสังคมตามสถานการณ์นั้น

3.2 ความสามารถ (Ability) การที่ผู้กระทำรู้ความสามารถของตนที่จะก่อให้เกิดผลสำเร็จในเรื่องนั้น ๆ ความสามารถจะนำไปสู่การตัดสินใจและการกระทำทางสังคม เพราะรู้ตนเองว่าเขาสามารถจะทำได้ในสถานการณ์นั้น

3.3 การสนับสนุน (Support) สิ่งที่ผู้กระทำคาดว่าจะได้รับหรือคาดหวังว่าจะได้รับจากคนอื่น ดังนั้น ผู้กระทำจะกระทำเมื่อเขารู้สึกว่าจะมีสิ่งสนับสนุนให้กระทำ

ปัจจัยทั้ง 10 ประการดังกล่าว เชื่อว่าเป็นกลุ่มของเหตุผลของการกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งของมนุษย์ กล่าวคือ การที่บุคคลจะกระทำสิ่งใดนั้นย่อมมีเหตุผลในการกระทำแฝงอยู่ทั้งสิ้น และเหตุผลนั้นอาจประกอบด้วยกลุ่มของเหตุผลหลายประการ ซึ่งอาจจะเหมือนหรือแตกต่างกัน

นอกจากนี้ รีตเตอร์ (Reeder) ยังได้อธิบายถึงแนวคิดเกี่ยวกับปัจจัยหรือเหตุผลที่มีต่อการกระทำทางสังคมไว้ดังนี้

1. ในสถานการณ์ของการกระทำทางสังคมจะเกี่ยวข้องกับพฤติกรรมของหลายคน ซึ่งแต่ละคนมีเหตุผล แต่ละอย่างในการตัดสินใจ
2. การตัดสินใจจะกระทำบนพื้นฐานของกลุ่มเหตุผล ซึ่งผู้ตัดสินใจเองได้ คิดว่าสอดคล้องหรือตรงกับความต้องการของเขาในสถานการณ์นั้น
3. เหตุผลบางประการอาจสนับสนุนการตัดสินใจ และบางประการอาจต่อต้านการตัดสินใจ
4. เหตุผลนั้นผู้ตัดสินใจได้ให้น้ำหนักแตกต่างกันในแต่ละเหตุผล
5. เหตุผลที่เกี่ยวข้องต่อการตัดสินใจนั้น อาจแบ่งเป็น 5 หรือ 6 ประการ มากกว่าหรือน้อยกว่าจากจำนวนเหตุผลทั้งหมด 10 ประการ ที่กล่าวมาแล้ว
6. กลุ่มของปัจจัยหรือเหตุผลในการตัดสินใจ ย่อมมีการเปลี่ยนแปลงได้
7. ในบางสถานการณ์จะมีบ่อยครั้งที่มีความเลือก 2 หรือ 3 ทาง เพื่อที่จะสนองตอบสถานการณ์นั้น
8. ผู้ตัดสินใจอาจจะเลือกทางใดทางหนึ่งโดยเฉพาะ ซึ่งแตกต่างกันไปในแต่ละบุคคล
9. เหตุผลในการตัดสินใจสามารถที่จะมองเห็นได้จากทางเลือกที่ถูกเลือกแล้ว

(เสาวภา สมจิต. 2540 : 13-17)

จากทฤษฎีและแนวคิดเกี่ยวกับการตัดสินใจและการกระทำทางสังคมจะเห็นได้ว่าการตัดสินใจของบุคคลนั้นเป็นกระบวนการทางความคิด และใช้เหตุผลในการเลือกตัดสินใจกระทำ ซึ่งแต่ละบุคคลจะมีเหตุผลที่แตกต่างกันไปไม่ได้จำกัดเพียงเหตุผลใดเหตุผลหนึ่ง ทั้งนี้อาจขึ้นอยู่กับสถานการณ์ที่เกิดขึ้นของแต่ละบุคคลด้วย ในการดำเนินชีวิตของคนเรานั้นควรจะต้องศึกษาหาความรู้เพื่อเป็นข้อมูลประกอบการตัดสินใจแก้ปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นกับตนเองโดยพิจารณาจากทางเลือกหลายทาง ใช้เหตุผลให้สอดคล้องกับสถานการณ์นั้น สำหรับเรื่องของการตัดสินใจเลือกเรียนนั้น ถ้าผู้เรียนขาดข้อมูลในการพิจารณาใช้เหตุผลก่อนการตัดสินใจเลือกเรียนวิชาชีพ เป็นสาเหตุสำคัญของการออกเรียนกลางคันได้

ทฤษฎีของฮอปพอค (Hoppock Theory)

ฮอปพอค (Hoppock. 1976 : 91-92) ได้กล่าวว่า การเลือกอาชีพเป็นไปเพื่อสนองความต้องการของบุคคล และได้รับอิทธิพลจากองค์ประกอบต่าง ๆ เช่น สภาพเศรษฐกิจ สังคม ค่านิยม แรงจูงใจ เป็นต้น โดยสรุปหลักการการเลือกอาชีพไว้ดังนี้

1. บุคคลเลือกอาชีพเพื่อสนองความต้องการของตนเอง
2. เมื่อบุคคลเลือกอาชีพใดก็ตาม ย่อมมีความเชื่อว่าอาชีพนั้นจะสนองความต้องการของเขาได้ดีที่สุด
3. ความต้องการจะเป็นแรงจูงใจให้บุคคลแสดงพฤติกรรมไปในทิศทางใดทิศทางหนึ่ง ซึ่งมีอิทธิพลต่อการเลือกอาชีพ
4. การเลือกอาชีพของบุคคล เริ่มต้นเมื่อเกิดความรู้สึกว่า การประกอบอาชีพตอบสนองความต้องการของตนได้
5. การเลือกอาชีพของบุคคล จะพัฒนาขึ้นเมื่อสามารถคาดการณ์ล่วงหน้าได้ว่า อาชีพอะไรที่จะตอบสนองความต้องการของเขาได้ในอนาคต ทั้งนี้ การเลือกอาชีพต้องขึ้นอยู่กับ การรู้จักตนเอง รู้จักอาชีพ และความสามารถที่จะคิดอย่างมีเหตุผล
6. ข้อมูลเกี่ยวกับตนเองมีผลต่อการเลือกอาชีพ โดยช่วยให้บุคคลตระหนักถึงความ ต้องการ และความคาดหวังความสำเร็จในอนาคต
7. ข้อมูลทางด้านอาชีพมีผลต่อการเลือกอาชีพ โดยช่วยให้บุคคลได้ค้นพบอาชีพที่สนองความต้องการของเขาได้อย่างแท้จริง และช่วยทำนายได้ว่าจะได้รับความพอใจในอาชีพที่ตนเลือกมาน้อยเพียงใด เมื่อเปรียบเทียบกับอาชีพอื่น
8. ความพึงพอใจในงานอาชีพ ขึ้นอยู่กับขอบเขตของงานว่า สามารถสนองความต้องการของมนุษย์ได้ในขณะนี้ หรือมีแนวโน้มที่จะสนองความต้องการของบุคคลได้ในอนาคต ซึ่งขึ้นอยู่กับสัดส่วนระหว่างสิ่งที่ได้รับและความต้องการที่จะได้รับจากอาชีพนั้น ๆ
9. ความพึงพอใจ เป็นผลจากการที่งานสามารถสนองความต้องการได้ในปัจจุบัน หรือคาดหวังว่างานนั้นจะสามารถทำให้ไปถึงความต้องการได้ในอนาคต

10. การเลือกอาชีพ สามารถเปลี่ยนแปลงได้เสมอ เมื่อเขาเชื่อว่างานที่เปลี่ยนแปลงใหม่นั้น จะสนองความต้องการได้ดีกว่างานเดิม (วัชร วงศ์ศิริวัฒน์. 2536 : 32-33)

จากทฤษฎีของ Hoppock พอจะสรุปได้ว่าบุคคลส่วนมากเลือกอาชีพเพื่อสนองความต้องการของตนเอง และการเลือกอาชีพของบุคคลก็จะพัฒนาขึ้นไปเรื่อย ทั้งนี้การเลือกอาชีพก็ต้องขึ้นอยู่กับความรู้จักตนเอง รู้จักอาชีพ และความสามารถที่จะคิดอย่างมีเหตุผล

ทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผลของฟิชไบน์และไอเซน (Fishbein & Ajzen. 1975) โดยมีข้อตกลงเบื้องต้นว่า มนุษย์เป็นผู้มีเหตุผลและใช้ข้อมูลที่ตนมีอย่างมีระบบ มนุษย์พิจารณาผลที่อาจเกิดจากการกระทำของตน ก่อนตัดสินใจกระทำหรือไม่ทำพฤติกรรมนั้น ทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผลเป็นทฤษฎีที่แสดงให้เห็นความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต่าง ๆ คือ พฤติกรรม (Behavior) ความตั้งใจเชิงพฤติกรรม (Behavior Intention) ของบุคคล เจตคติต่อพฤติกรรม (Attitude Toward The Behavior) การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง (Subjective Norm) สารสำคัญของทฤษฎี โดยสรุปดังนี้

1. พฤติกรรม (Behavior หรือ B) คือ การกระทำหรืออาการที่แสดงออกของบุคคลที่ตอบสนองต่อสิ่งเร้า พฤติกรรมของบุคคลทุกพฤติกรรมย่อมมีสาเหตุ สาเหตุพฤติกรรมหนึ่ง ๆ อาจเหมือนกันหรือแตกต่างกันได้ ส่วนมากอยู่ภายใต้การควบคุมของความตั้งใจของบุคคล ความตั้งใจเชิงพฤติกรรม (Behavior Intention หรือ I) ซึ่งความตั้งใจที่เป็นตัวกำหนดใกล้ชิดกับการกระทำ

2. ความตั้งใจเชิงพฤติกรรม ความตั้งใจของบุคคลขึ้นอยู่กับตัวกำหนด 2 ตัว คือ

2.1 ปัจจัยส่วนบุคคล เป็นการประเมินผลทางบวกหรือทางลบของบุคคลต่อการกระทำ เรียกว่า เจตคติต่อพฤติกรรม (Attitude Toward The Behavior หรือ A_B) เจตคติต่อพฤติกรรมขึ้นอยู่กับความเชื่อเกี่ยวกับผลของการกระทำ (Behavior Beliefs หรือ b_i) และการประเมินผลการกระทำ (Evaluation of Consequences หรือ e_i)

2.2 ปัจจัยทางสังคม ได้แก่ อิทธิพลของสิ่งแวดล้อมทางสังคมที่มีต่อพฤติกรรมของบุคคล เรียกว่า การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง (Subjective Norm หรือสัญลักษณ์ SN) สิ่งแวดล้อมในที่นี้หมายถึงบุคคลใกล้ชิดที่มีความสำคัญต่อบุคคลผู้นั้น

การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง ขึ้นอยู่กับความเชื่อที่ว่าบุคคลแต่ละคนที่อยู่ใกล้ชิดต้องการให้ตนทำหรือไม่ทำพฤติกรรมนั้นเพียงใด (Normative Belief ใช้สัญลักษณ์ NB) และยังขึ้นอยู่กับแรงจูงใจที่จะคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง (Motivation to comply หรือ MC)

3. ความสำคัญของเจตคติต่อพฤติกรรมและการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง ส่วนหนึ่งขึ้นอยู่กับความตั้งใจเชิงพฤติกรรม นั่นคือ พฤติกรรมบางพฤติกรรมอาจถูกกำหนด โดยเจตคติต่อพฤติกรรมมากกว่าการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง ส่วนพฤติกรรมบางพฤติกรรมได้อิทธิพลจากปัจจัยทั้งสองใกล้เคียงกัน และความสำคัญของปัจจัยทั้งสองนี้อาจแตกต่างกันจากบุคคลหนึ่งไปสู่อีกบุคคลหนึ่ง

4. ตัวแปรภายนอก (External Variables) เช่น ตัวแปรสังคม เจตคติต่อเป้าหมายอื่นที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมนั้น ๆ หรือบุคลิกภาพจะมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมก็ต่อเมื่อตัวแปรนั้น ๆ อิทธิพล

ต่อเจตคติต่อพฤติกรรม ซึ่งมีอิทธิพลต่อการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงหรือมีอิทธิพลต่อน้ำหนักความสำคัญของตัวแปรทั้งสองนี้ต่อความตั้งใจเชิงพฤติกรรม

5. การกำหนดพฤติกรรมที่จะศึกษาจำเป็นต้องกำหนดโดยคำนึง

5.1 การกระทำ (Action) จะต้องกำหนดว่าเป็นการกระทำอย่างเดี่ยว (Single Action) เช่น การให้ลูกกินอาหาร การสูบบุหรี่ เป็นต้น หรือเป็นประเภทพฤติกรรม (Behavior Category) เช่น การออกกำลังกาย ซึ่งอาจประกอบด้วย การกระโดดเชือก การวิ่ง การกระโดดเชือก หรือการเล่นฟุตบอล

5.2 เป้าหมาย (Target) หมายถึง เป้าหมายของการกระทำ เช่น การให้ลูกกินอาหารข้างต้นอาจกำหนดเป้าหมายให้เป็นแม่

5.3 เวลา (Time) หมายถึง เวลาที่พฤติกรรมที่เราสนใจศึกษาจะเกิดขึ้น เช่น การกินนมแม่ตอนค่ำ

5.4 บริบท (Context) หมายถึง สถานการณ์ที่พฤติกรรมที่เราสนใจศึกษาจะเกิดขึ้น เช่น การกินนมแม่ที่บ้าน (บุญชู เจือดี. 2541 : 12)

จากข้อความข้างต้นอาจสรุปได้ว่า มนุษย์มีเหตุผลในการตัดสินใจกระทำพฤติกรรมต่าง ๆ เหตุผลเหล่านั้นอาจมีทั้งปัจจัยส่วนบุคคลและปัจจัยทางสังคมที่เป็นสิ่งแวดล้อมทางสังคม หรือบุคคลใกล้ชิดที่มีอิทธิพลส่งผลต่อพฤติกรรมการตัดสินใจ

ทฤษฎีสององค์ประกอบของเฮร์ซเบิร์ก (Herzberg's Theory)

เฮร์ซเบิร์ก (Herzberg. 1959 : 113 – 119) ได้ศึกษาว่าคนต้องการอะไรจากการทำงาน ปัจจัยที่เป็นผลให้คนชอบงานหรือไม่ชอบงานที่ทำ เฮร์ซเบิร์ก สรุปจากงานวิจัยโดยการสัมภาษณ์วิศวกรและนักบัญชี 200 คน จากโรงงานอุตสาหกรรม 11 แห่งในเมืองพิตส์เบิร์ก (Pittsburgh) และรัฐเพนซิลเวเนีย (Pennsylvania) ประเทศสหรัฐอเมริกา พบว่าปัจจัยที่ส่งผลให้คนงานชอบหรือไม่ชอบงานนั้น จำแนกออกได้ 2 ประเภท คือ

1. ปัจจัยจูงใจหรือปัจจัยกระตุ้น (Motivation Factors) หมายถึง ปัจจัยที่สร้างความพึงพอใจให้บุคคลทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ มี 5 ประการคือ

1.1 ความสำเร็จของงาน (Achievement) หมายถึง ความสามารถของบุคคลในการทำงานให้เสร็จสิ้นและประสบผลสำเร็จได้เป็นอย่างดี สามารถแก้ปัญหาและป้องกันปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น รวมถึงการแสดงสิ่งหนึ่งสิ่งใดที่ส่งผลให้เห็นถึงผลงานของบุคคลได้

1.2 การยอมรับนับถือ (Recognition) หมายถึง การที่บุคคลได้รับการยอมรับนับถือจากบุคคลที่ตนเกี่ยวข้อง ซึ่งอาจอยู่ในรูปของการยกย่อง ชมเชย การเลื่อนขั้น เลื่อนตำแหน่ง หรือการได้รับเงินเพิ่มขึ้น

1.3 ลักษณะของงาน (Work Itself) หมายถึง ความรู้สึกที่ดีหรือไม่ดีต่อลักษณะของงานว่าเป็นงานที่ท้าทายก่อให้เกิดความคิดริเริ่มสร้างสรรค์

1.4 ความรับผิดชอบ (Responsibility) หมายถึง ความพึงพอใจที่เกิดขึ้นจากการได้รับมอบหมายให้รับผิดชอบงานใหม่ ๆ และมีอำนาจในการรับผิดชอบได้อย่างเต็มที่

1.5 ความก้าวหน้าในตำแหน่งการงาน (Advancement) หมายถึง การเปลี่ยนแปลงสถานภาพของบุคคลในสถานที่ทำงาน เช่น การได้รับการเลื่อนตำแหน่ง และมีโอกาสได้ศึกษาหาความรู้เพิ่มเติม

2. ปัจจัยห้า (Hygiene Factors) หมายถึง ปัจจัยที่ห้าให้แรงจูงใจในการทำงานของบุคคลที่มีอยู่ตลอดเวลา ถ้าไม่มีหรือมีในลักษณะไม่สอดคล้องกับบุคคลจะทำให้บุคคลไม่ชอบงานที่ทำ ปัจจัยห้า มีองค์ประกอบ 11 ประการ คือ

2.1 เงินเดือน (Salary) หมายถึง ความพึงพอใจในเงินเดือนหรือไม่พึงพอใจต่อเงินเดือนที่ได้รับเพิ่มขึ้น

2.2 โอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต (Possibility of Growth) หมายถึง การที่บุคคลได้รับสิ่งใหม่ ๆ เพื่อเป็นการเพิ่มพูนทักษะที่ช่วยเอื้อต่องานอาชีพ

2.3 ความสัมพันธ์กับผู้ใต้บังคับบัญชา (Relationship with Subordinates) หมายถึง การติดต่อสื่อสารทั้งทางกิริยาและวาจาที่แสดงถึงความสัมพันธ์อันดีต่อกันระหว่างผู้บังคับและผู้ใต้บังคับบัญชา

2.4 สถานภาพทางอาชีพ (Status) หมายถึง ปัจจัยต่าง ๆ ที่ทำให้บุคคลเกิดความรู้สึกต่องาน เป็นที่ยอมรับของสังคม มีเกียรติ และศักดิ์ศรี

2.5 ความสัมพันธ์กับผู้บังคับบัญชา (Relationship with Supervisor) หมายถึง การติดต่อสื่อสารระหว่างบุคคลกับผู้บังคับบัญชาที่แสดงถึงความสัมพันธ์อันดีต่อกัน สามารถทำงานร่วมกันและเข้าใจซึ่งกันและกัน

2.6 ความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงาน (Relationship with Peers) หมายถึง ความสัมพันธ์อันดีระหว่างบุคคลกับเพื่อนร่วมงานในองค์กร สามารถทำงานร่วมกันได้เป็นอย่างดี

2.7 การปกครองบังคับบัญชา (Supervision Technical) หมายถึง ความรู้ ความสามารถของผู้บังคับบัญชาในการบริหารงาน ความยุติธรรมในการบริหารงานความเต็มใจของผู้บังคับบัญชาในการนิเทศงานแก่ผู้ใต้บังคับบัญชา

2.8 นโยบายและการบริหารงาน (Policy and Administration) หมายถึง การจําแนกบทบาท อำนาจหน้าที่และกำหนดนโยบายที่เด่นชัด เพื่อให้บุคคลดำเนินงานได้ถูกต้อง

2.9 สภาพการทำงาน (Working Conditions) หมายถึง สภาพทางกายภาพของสถานที่ทำงาน เช่น แสง เสียง อากาศ ชั่วโมงการทำงานและสิ่งแวดล้อมอื่น ๆ เช่น อุปกรณ์หรือเครื่องมือต่าง ๆ

2.10 ความเป็นอยู่ส่วนตัว (Factors in Personal Life) หมายถึง สถานการณ์บางประการของงานที่ส่งผลต่อชีวิตส่วนตัว ซึ่งมีความสัมพันธ์กับการทำงาน เช่น การเปลี่ยนงานใหม่ ทำให้ต้องเดินทางไกล

2.11 ความมั่นคงในงาน (Job Security) หมายถึง ความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อความมั่นคงของงาน ความยั่งยืนของอาชีพหรือความมั่นคงขององค์กร

สรุปได้ว่า มนุษย์เป็นสัตว์สังคมมีความต้องการอยู่กันอย่างมีความสัมพันธ์กับในสังคม ในองค์การของการทำงานอย่างมีความสุข ต้องการความมีอำนาจ ฐานะตำแหน่งหน้าที่การงาน เกียรติยศ ชื่อเสียง การยกย่องชมเชย สวัสดิการ รายได้ ความมั่นคงและความก้าวหน้าในอาชีพ นอกจากนี้มนุษย์มีความต้องการที่จะใช้ความสามารถพิเศษและศักยภาพในตัวเอง เพื่อพัฒนาปรับปรุงตัวของเขาเอง

ทฤษฎีของโรเจอร์ส (Rogers Theory)

โรเจอร์ส (Rogers. 1983 : 257–259) ได้กล่าวว่า ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ยอมรับของใหม่นั้น สามารถแบ่งออกได้เป็นปัจจัยย่อย ๆ ดังนี้

1. ปัจจัยเกี่ยวกับลักษณะส่วนตัว ปัจจัยเหล่านี้จะประกอบไปด้วยระดับอายุของแต่ละบุคคล สถานภาพทางสังคม ฐานะทางเศรษฐกิจ ซึ่งรวมไปถึงรายได้ ขนาดที่ดินถือครองหรือทรัพย์สินต่าง ๆ ที่ครอบครองอยู่ความสามารถเฉพาะอย่าง ซึ่งรวมถึงระดับการศึกษา และความสามารถทางด้านจิตใจ

2. ปัจจัยด้านพฤติกรรมสื่อสาร พฤติกรรมการสื่อสารของแต่ละบุคคลประกอบด้วย พฤติกรรมการติดตามข่าว ซึ่งมีทั้งข่าวสารที่มาจากแหล่งข่าวสารที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ ข่าวสารที่มาจากภายนอกชุมชน ความใกล้ชิดข่าวสาร ซึ่งพฤติกรรมการสื่อสารของแต่ละบุคคลจะประกอบไปด้วยผู้สื่อสารหรือแหล่งกำเนิดข่าวสาร ช่องทางการสื่อสารและผู้รับข่าวสาร ซึ่งในองค์ประกอบดังกล่าว ช่องทางการสื่อสารมีความสำคัญเป็นอย่างยิ่งในการที่จะเป็นตัวกำหนดว่าข่าวสารประเภทใดที่ผู้ส่งข่าวสารจะใช้เพื่อก่อให้เกิดผลสำเร็จในอันที่จะให้เกิดความรู้ ทักษะ และพฤติกรรมใหม่ ๆ แก่ผู้รับข่าวสารในทิศทางที่ผู้ส่งข่าวสารต้องการ ช่องทางการสื่อสารเป็นวิธีการที่ผู้ส่งข่าวสารจะนำข่าวสารไปสู่ผู้รับข่าวสารซึ่งสามารถแบ่งเป็นประเภทของช่องทางการสื่อสารออกเป็น สองลักษณะดังนี้

2.1 ช่องทางการสื่อสารมวลชน เป็นวิถีทางในการถ่ายทอดข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับ สื่อมวลชนทั้งหมด เช่น หนังสือพิมพ์ วิทยุ โทรทัศน์ เป็นต้น แหล่งข่าวสารเหล่านี้ อาจจะเป็นบุคคลหนึ่งหรือจำนวนหนึ่งที่ส่งข่าวสารไปยังผู้รับข่าวสารจำนวนมาก ๆ ข้อได้เปรียบของช่องทางการสื่อสารแบบนี้คือตรงที่สามารถกระจายข่าวสารถึงกลุ่มผู้รับข่าวสารที่มีจำนวนมากได้อย่างรวดเร็ว ซึ่งเท่ากับเป็นการเพิ่มความรู้ รวมทั้งอาจสามารถเปลี่ยนทัศนคติที่บุคคลมีอยู่ได้

2.2 ช่องทางการสื่อสารระหว่างบุคคล เป็นการติดต่อระหว่างบุคคลต่อบุคคลหรือระหว่างบุคคลกับกลุ่มบุคคลที่มีจำนวนไม่มากนัก เพื่อที่จะถ่ายทอดข่าวสารระหว่างผู้ส่งข่าวสารกับผู้รับข่าวสาร

นอกจากนั้น โรเจอร์ส (Rogers. 1979 : 13-20) ได้กล่าวถึงสาเหตุที่นักศึกษาผู้ใหญ่เข้ามาเรียนไว้ในหนังสือ “Adult Learning” ดังนี้

1. ปัจจัยด้านส่วนตัว เป็นการสนองตอบความต้องการส่วนบุคคลของผู้ใหญ่ โดยเฉพาะในด้านที่เป็นความรู้ทั่วไป หรืออาจจะเป็นกิจกรรมสร้างสรรค์เพื่องานอดิเรก (Creative Hobby)

ข้อมูลที่ได้จากการสำรวจในประเทศอังกฤษ ซึ่งจัดดำเนินการโดย NIAE ปรากฏว่านักศึกษา ผู้ใหญ่มากกว่าร้อยละ 40 บอกเหตุผลในการเข้ามาชั้นเรียน ก็เพราะต้องการพัฒนาศักยภาพของตนเองตามความสนใจให้มากขึ้น ทั้งนี้ได้พบว่าผู้เรียนเข้ามาด้วยแรงจูงใจประเภทนี้จะเป็นหญิงมากกว่าชาย

2. ปัจจัยด้านอาชีพ จากการศึกษาพบว่า เป็นแรงจูงใจที่มีความสำคัญอย่างมาก ในการทำให้ผู้ใหญ่แสวงหาความรู้โดยการเข้ารับการศึกษาอีกครั้ง โดยเฉพาะในกลุ่มผู้ใหญ่วัยต้น ทั้งนี้ก็เพราะว่า จะช่วยส่งเสริมโอกาสความก้าวหน้าในการอาชีพการงานที่ดำเนินการอยู่แล้ว จากการสำรวจข้อมูลของสถาบันการศึกษาผู้ใหญ่แห่งชาติในประเทศอังกฤษ (NIAE : National Institute of Adult Education) ปรากฏว่าประมาณเกือบร้อยละ 10 ของนักศึกษา ให้ข้อมูลว่า การเข้ามาเรียนด้วยความมุ่งมั่นเกี่ยวกับความก้าวหน้าในการงานและอาชีพนั่นเอง

3. ปัจจัยด้านสังคม กิจกรรมการศึกษาผู้ใหญ่ได้รับความสนใจจากผู้เรียนค่อนข้างมาก ด้วยเหตุผลทางด้านสังคม นักศึกษาจึงเข้ามาเรียนเพื่อมีโอกาสพบเพื่อนใหม่ เพื่อรู้จักกับครูผู้สอน ตลอดจนบรรยากาศที่แปลกออกไปจากชีวิตประจำวัน และในขณะเดียวกันก็มีแรงจูงใจในการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทางสมองและสติปัญญา (Intellectual Motives) แทรกอยู่ด้วย จากการสำรวจของสถาบัน NIAE พบว่าเหตุผลนี้มีจำนวนถึงร้อยละ 10 ของนักศึกษาผู้ใหญ่

4. ปัจจัยด้านอื่น ๆ สำหรับเหตุผลอื่น ๆ ในการเข้าร่วมกิจกรรมการศึกษาผู้ใหญ่ ได้แก่ ช่วยให้ได้รับโอกาสที่สอง (Second Chance) สำหรับผู้ใหญ่ที่พลาดโอกาสในการเรียนจากระบบโรงเรียน ระดับประถมศึกษา หรือมัธยมศึกษา หรือบางคนอาจเข้ามาด้วยเหตุผลเกี่ยวกับเครื่องอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ที่จัดให้มีขึ้นภายในสถาบันแห่งนั้น ทำให้เขาได้มีโอกาสเรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ โดยเฉพาะทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เช่น การเรียนวิชาเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ การใช้เครื่องมือด้านช่างไฟฟ้า ช่างเครื่องยนต์ ห้องปฏิบัติการด้านวิทยาศาสตร์และภาษาต่างประเทศ รวมทั้งบรรยากาศอื่น ๆ ภายในสถานศึกษานั้น ก็มีส่วนส่งเสริมให้เขาเกิดความต้องการและสนใจเข้ามาสัมผัส และเรียนรู้กับกิจกรรมการศึกษาผู้ใหญ่ในช่วงใดช่วงหนึ่งของชีวิต

ในงานวิจัยนี้ ผู้วิจัยได้เลือกใช้ทฤษฎีเกี่ยวกับการตัดสินใจของ โรเจอร์ส, เจนนิเฟอร์ (Rogers, Jennifer) และโรเจอร์ส, เอฟเวอร์เรต เอ็ม. (Rogers, Everett M.) ในการวิจัยหาปัจจัยที่ทำนายการเลือกเรียนของนักศึกษา วิทยาลัยเทคนิคนครนายก ซึ่งประกอบด้วยปัจจัย 4 ด้าน คือ 1) ปัจจัยด้านส่วนตัว 2) ปัจจัยด้านอาชีพ 3) ปัจจัยด้านสังคม และ 4) ปัจจัยด้านอื่น ๆ ส่วนปัจจัยด้านอื่น ๆ ในงานวิจัยนี้จะเลือกศึกษาปัจจัยด้านการสื่อสารและปัจจัยด้านสถานศึกษา

5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

5.1 งานวิจัยในประเทศ

ทัศนาศิลป์ สงขล (2538 : 55) ได้ศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับการเลือกศึกษาต่อสายอาชีพประเภทวิชาคหกรรมของผู้ปกครองและนักเรียนระดับประกาศนียบัตรในสถานศึกษาสังกัดกรมอาชีวศึกษา กลุ่มภาคใต้ พบว่า ความรู้เกี่ยวกับสถานศึกษาที่เลือกศึกษาต่อเป็นปัจจัยที่สำคัญประการหนึ่งในการตัดสินใจเลือกเรียนวิชาชีพ นักเรียนจึงจำเป็นต้องสำรวจข้อมูลเกี่ยวกับสถานศึกษาในเรื่องต่าง ๆ

ให้ชัดเจน เช่น หลักสูตรวิชาโปรแกรมเปิดสอน ครูอาจารย์ผู้สอน ความพร้อมของสถานศึกษา ได้แก่ อุปกรณ์เครื่องมือ การให้บริการแนะแนว สถานประกอบการสำหรับฝึกปฏิบัติ ที่ตั้งสถานศึกษา และพบว่าด้านความรู้เกี่ยวกับเหตุผลของการให้นักเรียนเลือกศึกษาต่ออยู่ในด้านนี้ในระดับมากและเหตุผลที่ผู้ปกครองเห็นด้วยมากที่สุด คือ เรื่องสถานศึกษาที่อาจารย์ มีความรู้ความชำนาญในวิชาชีพเป็นที่ยอมรับและเชื่อถือของประชาชน

สมศรี เพชรโชติ (2538 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจของประชาชนในการเข้าร่วมโครงการการศึกษาต่อเนื่องที่จัดขึ้นโดยมหาวิทยาลัยรามคำแหง พบว่าปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจของประชาชนในการเข้าร่วมโครงการการศึกษาต่อเนื่องที่จัดขึ้นโดยมหาวิทยาลัยรามคำแหง มี 5 ด้าน ได้แก่ ด้านการติดต่อสื่อสาร ด้านความต้องการพัฒนาตนเอง ด้านสภาพความพร้อมของการจัดโครงการ ด้านความคาดหวัง และด้านการมีส่วนร่วม

ชัยวัฒน์ ยืนยาว (2539 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาแรงจูงใจในการเข้าเรียนของนักเรียนหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนสายสามัญ ระดับประถมศึกษา วิถีทางไกลจังหวัดสมุทรปราการ พบว่า นักศึกษามีแรงจูงใจในการเข้าเรียนโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่ามีแรงจูงใจในระดับมาก 3 ด้าน คือ ด้านการพัฒนาตนเอง ด้านอาชีพ ด้านสังคม แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่านักศึกษามีแรงจูงใจในการเข้าเรียนอยู่ในระดับมาก 10 ข้อ แรกเรียงลำดับ ดังนี้ คือ ต้องการพัฒนาตนเองให้มีความรู้สูงขึ้น ต้องการนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวัน ต้องการเรียนเพื่อเป็นบันไดไปสู่ความก้าวหน้าในอาชีพที่เรียน เพื่อเป็นพื้นฐานในการศึกษาต่อระดับที่สูงขึ้น ต้องการได้ประกาศนียบัตร ต้องการเรียนเพื่ออ่านออกเสียงได้ ต้องการความมั่นคงในหน้าที่การงาน ต้องการประกอบอาชีพที่มีรายได้สูงขึ้น เพื่อนำความรู้ไปใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อสังคม เพื่อนำความรู้ไปพัฒนาความสามารถในการทำงานที่ปฏิบัติอยู่

ประยูร มัยโกคา (2539 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาปัจจัยการสำรวจความต้องการศึกษาต่อของนักเรียนในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดการประถมศึกษาแห่งชาติในจังหวัดชุมพร พบว่าเหตุผลทางด้านความถนัดและความสนใจ และเหตุผลส่วนตัว ต้องการนำความรู้ไปประกอบอาชีพส่วนตัว สถานภาพทางการเงินเหมาะสมกับวิชาที่เลือก ต้องการเรียนที่ไม่ต้องท่องจำ นักเรียนมีความต้องการที่จะประกอบอาชีพอิสระ โดยอาศัยความสามารถหรือทักษะเฉพาะตัวมากกว่าที่จะเข้าสู่ตลาดแรงงาน เป็นการนำไปสู่การสร้างงานเอง ซึ่งอาจเป็นไปได้ว่านักเรียนมองเห็นโลกของอาชีพที่ไม่จำเป็นต้องเป็นผู้ถูกจ้างเท่านั้น และอาจต่อเนื่องไปถึงการสร้างงานให้ผู้อื่นมีงานทำและเหตุผลทางด้านลักษณะของงานและก้าวหน้า พบว่าต้องการประกอบอาชีพส่วนตัว เป็นเหตุผลอันดับ 1 และต้องการประกอบอาชีพที่มีรายได้สูงเป็นอันดับ 5

มงคล ค่อยประเสริฐ (2539 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาแรงจูงใจในการมาเรียนของนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรอาชีพ (ปอ.) ในจังหวัดอุทัยธานี พบว่า แรงจูงใจในการมาเรียนของนักศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า แรงจูงใจด้านอื่น ๆ ในด้านการที่นักศึกษาได้รับความเป็นกันเองจากครูประจำกลุ่ม และต้องการความก้าวหน้าเป็นแรงจูงใจสูงสุด รองลงมาเป็นแรงจูงใจด้านมุ่งพัฒนาตนเอง แรงจูงใจด้านอาชีพและแรงจูงใจด้านสังคมตามลำดับ

วินัย สังหนนท์ (2539 : 96) ได้ศึกษาแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อของนักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาช่างยนต์ วิทยาลัยเทคนิคภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พบว่า แรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาช่างยนต์ นักเรียนจะได้รับคำแนะนำจากอาจารย์แนะแนวในวิทยาลัยเดิม

อุไรวรรณ โพธิเวชเทวัญ (2539 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเกี่ยวกับสิ่งจูงใจในการเลือกเรียน หลักสูตรธุรกิจศึกษาของนิสิตระดับปริญญาตรีในสถาบันอุดมศึกษา เขตกรุงเทพมหานคร พบว่าสิ่งจูงใจที่ทำให้นิสิตเลือกเรียนหลักสูตรธุรกิจศึกษามากที่สุด คือ ด้านความคิดเห็นส่วนตัว เพราะการเรียนจะแตกต่างจากระดับประถมและมัธยม เพราะการตัดสินใจเลือกเรียนด้วยตนเอง และพบว่าด้าน เศรษฐกิจเป็นสิ่งจูงใจต่ำที่สุด เพราะยังอยู่ในอุปการะของผู้ปกครอง

ลัดดา มะลิทอง (2540 : บทคัดย่อ) ศึกษาเกี่ยวกับเหตุผลในการตัดสินใจเข้าเรียน การศึกษานอกโรงเรียน ระดับมัธยมศึกษาตอนปลายสามัญ ประเภททางไกลของทหารกองประจำการ ในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า เหตุผลทางด้านส่วนตัวทหารกองประจำการส่วนใหญ่มีเหตุผล ต้องการพัฒนาดตนเองให้มีความรู้เพิ่มมากขึ้น เหตุผลทางด้านสังคม ทหารกองประจำการ ส่วนใหญ่ ต้องการเป็นที่ยอมรับและเชื่อถือของสังคม เหตุผลทางด้านอาชีพก่อนเป็นทหารกองประจำการที่สำคัญ ได้แก่ ต้องการนำความรู้ที่ได้รับไปสมัครงานทำหรือหางานทำใหม่ และต้องการนำความรู้ที่ได้รับ ไปพัฒนาอาชีพเดิมก่อนการเป็นทหารกองประจำการ เมื่อศึกษาความสัมพันธ์ของกลุ่มอาชีพ และ สถานภาพสมรสกับเหตุผลในการตัดสินใจ พบว่า กลุ่มอาชีพ และสถานภาพสมรส ไม่มีความสัมพันธ์ กับเหตุผลในการตัดสินใจเข้าเรียนการศึกษานอกโรงเรียน ระดับมัธยมศึกษาตอนปลายสามัญ ประเภททางไกล ทั้งทางด้านส่วนตัวสังคมและอาชีพอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สมบัติ สุขสมบูรณ์ (2540 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาปัจจัยต่อความสนใจเลือกเรียนต่อสาย สามัญศึกษาและสายอาชีวศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา พบว่าเหตุผลของปัจจัยต่อความสนใจเลือกเรียนต่อสายอาชีวศึกษา ด้านความสนใจและความถนัด ด้านความมั่นคงและความก้าวหน้า ด้านความต้องการของบุคคลที่เกี่ยวข้อง ด้านเกียรติยศชื่อเสียง และด้านเศรษฐกิจสังคม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สมพงษ์ จิตจรัสอำพัน (2540 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาองค์ประกอบที่เป็นแรงจูงใจในการเลือกเรียนต่อสายวิชาบริหารธุรกิจของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) สถาบัน เทคโนโลยีราชมงคลในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า องค์ประกอบที่เป็นแรงจูงใจในระดับมาก คือ องค์ประกอบที่เป็นแรงจูงใจทางด้านลักษณะของงานที่เกี่ยวข้อง งานที่ต้องการรองลงมาได้แก่ องค์ประกอบที่เป็นแรงจูงใจทางด้านลักษณะของสถาบัน ด้านองค์ประกอบที่เป็นแรงจูงใจทางด้าน ลักษณะส่วนตัว องค์ประกอบที่เป็นแรงจูงใจทางด้านลักษณะบุคคลที่เกี่ยวข้องตามลำดับ

จงจิตต์ อ่ำสาริกา (2541 : 135-142) ศึกษาความต้องการศึกษาต่อสายอาชีพของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในเขตพื้นที่บริการของโรงเรียนบ่อทองวังษ์จันทร์วิทยา อำเภอบ่อทอง จังหวัดชลบุรี พบว่ารายได้เฉลี่ยต่อเดือนของบิดาสัมพันธ์กับการเลือกศึกษาต่อสายอาชีพของ

นักเรียน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะในสังคมไทย บิดาจะเป็นผู้มีบทบาทในการหาเลี้ยงครอบครัว รายได้ส่วนใหญ่ของครอบครัวมาจากบิดาเป็นหลัก ถ้าบิดามีรายได้น้อยก็จะมีผลต่อการศึกษาบุตร ในทำนองเดียวกัน ผลการวิจัยพบว่าในด้านความต้องการศึกษาต่อของนักเรียน พบว่า ร้อยละ 70.27 ต้องการศึกษาต่อ ร้อยละ 7.68 ไม่ต้องการศึกษาต่อ และร้อยละ 22.05 ยังตัดสินใจไม่ได้ว่าจะศึกษาต่อหรือไม่ นักเรียนที่ต้องการศึกษาต่อ เลือกศึกษาต่อสายอาชีพ ร้อยละ 61.38 สายสามัญร้อยละ 22.62 และยังไม่เลือกสายวิชาร้อยละ 16.00 เฉพาะนักเรียนที่เลือกศึกษาต่อสายอาชีพ พบว่า สนใจเลือกศึกษาต่อประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม สาขาวิชาช่างยนต์มากที่สุด รองลงมาเลือกศึกษาต่อประเภทวิชาพาณิชยกรรม สาขาพาณิชยการ นักเรียนร้อยละ 81.96 เลือกศึกษาต่อหลักสูตร ปวช. ที่เปิดสอนในสถานศึกษาสายอาชีพโดยเฉพาะ ร้อยละ 12.28 เลือกศึกษาต่อหลักสูตร ปวช. ที่เปิดสอนในโรงเรียนมัธยมศึกษา และร้อยละ 5.76 เลือกศึกษาต่อหลักสูตรระยะสั้น

สว่างจิตร์ พัทธมณีปกรณ์ (2541 : 81) ได้ศึกษาเหตุจูงใจในการเลือกเรียนวิชาเอกคอมพิวเตอร์ธุรกิจของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า เหตุจูงใจในการเลือกเรียนวิชาเอกคอมพิวเตอร์มากที่สุด ได้แก่ ด้านความมั่นคงและความก้าวหน้าในอาชีพ รองลงมา คือ ด้านการยอมรับในสังคม ด้านความถนัดและความสนใจในวิชาชีพและด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง

อักษรศิลป์ แก้วมhawงศ์ (2541 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาความต้องการศึกษาต่อสายอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดศรีสะเกษ พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่เลือกเรียนสายอาชีพมีเกรดเฉลี่ย 2.00-2.99 วิชาที่ทำคะแนนได้สูงสุด คือ การงานพื้นฐานอาชีพ รายได้ของบิดา มารดา ต่ำกว่า 4,000 บาทต่อเดือน นักเรียนต้องการศึกษาปริญญาตรี ต้องการเรียนประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม สาขาวิชาช่างยนต์ เหตุผลในการเลือกเรียนสายอาชีพ เพราะต้องการมีรายได้สูง ประกอบอาชีพส่วนตัวและมีโอกาสทำงานหารายได้ในขณะที่กำลังเรียนได้

สมชัย เจนจตุรงค์ (2542 : บทคัดย่อ) ศึกษาแรงจูงใจในการศึกษาต่อ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของนักศึกษาในวิทยาลัยพาณิชยการ สังกัดกรมอาชีวศึกษา เขตกรุงเทพมหานคร พบว่า แรงจูงใจในการศึกษาต่อ 4 ด้าน ด้านเหตุผลส่วนตัว ด้านการสนับสนุนของผู้อื่น ด้านการประกอบอาชีพ และด้านการเรียนเพื่อรู้เป็นแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก นักศึกษาที่เรียนแผนกวิชาต่างกันมีแรงจูงใจต่างกัน นักศึกษาที่มีเพศต่างกัน และอาชีพของผู้ปกครองต่างกันมีแรงจูงใจไม่แตกต่างกัน

นงค์ลักษณ์ รุ่งวิทยาร (2543 : บทคัดย่อ) พบว่า ผู้ที่รับรู้ข่าวสารการสมัครเข้าศึกษาต่อจากสื่อมากกว่า 1 สื่อขึ้นไปมีเหตุผลต่อปัจจัยที่ใช้ในการศึกษาสูงกว่าผู้รับรู้ข่าวสารจากสื่อเพียงสื่อเดียว และรับรู้จากคนใกล้ชิด ญาติ เพื่อน สื่อสิ่งพิมพ์และงานวิจัยของทัศน ณ สงขลา(2538 : 153) พบว่า การเลือกศึกษาต่อสายอาชีพของนักเรียนด้วยเหตุผล เคยเห็นตัวอย่างจากศิษย์เก่าที่เรียนจบจากสถานศึกษาไปแล้วประสบความสำเร็จ และมีโอกาสเรียนต่อในระดับสูงได้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของวีระพล เวชยางกูร (2541 : 60) พบว่า นักเรียนเลือกเรียนเพราะบิดา มารดา เป็นผู้แนะนำและติดต่อให้เรียนในสาขาอาชีพและงานวิจัยของเจษฎา ดวงสงค์ (2540 : 130) พบว่า ด้านความต้องการ

ในการสื่อสารการโน้มน้าวใจของสถานศึกษาระดับอาชีวศึกษา บิดา มารดา หรือผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการตัดสินใจมาก

พรทิพย์ คำชาย (2543 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาปัจจัยที่สัมพันธ์กับการเลือกสาขาวิชาของนักศึกษาระดับปริญญาตรีในสถาบันราชภัฏราชนครินทร์ พบว่า

1. การเลือกเรียนสาขาวิชาของนักศึกษาระดับปริญญาตรีในสถาบันราชภัฏราชนครินทร์ มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ค่านิยมในการทำงาน ด้านความมีศักดิ์ศรี ด้านสภาพแวดล้อม ด้านผลตอบแทนทางเศรษฐกิจ ด้านบริการสังคม บุคลิกภาพ สติปัญญา และคณาจารย์

2. ปัจจัยส่วนบุคคล ปัจจัยด้านครอบครัวและปัจจัยด้านลักษณะการจัดการ สามารถจำแนกการเลือกสาขาของนักศึกษาระดับปริญญาตรีได้ 2 ฟังก์ชัน โดยในฟังก์ชันที่ 1 พบว่า ตัวแปรผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ค่านิยมในการทำงานด้านสภาพแวดล้อม คณาจารย์ และบุคลิกภาพ สติปัญญา เป็นตัวแปรที่จำแนกการเลือกสาขาวิชาของนักศึกษาสาขาวิชาการศึกษ สาขาวิชาศิลปศาสตร์ออกจากสาขาวิชาวิทยาศาสตร์ ส่วนในฟังก์ชันที่ 2 พบว่า ตัวแปรผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ค่านิยมในการทำงานด้านผลตอบแทนทางเศรษฐกิจเป็นตัวแปรที่จำแนกการเลือกสาขาวิชาของนักศึกษาสาขาวิชาวิทยาศาสตร์ สาขาวิชาศิลปศาสตร์ออกจากสาขาวิชาการศึกษา

สันติพงษ์ เจริญศรี (2543 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาปัจจัยมูลเหตุจูงใจในการเลือกเรียนวิชาพื้นฐานอาชีพอุตสาหกรรมของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) พบว่า

1. นักเรียนโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) มีมูลเหตุจูงใจในการเลือกเรียนวิชาพื้นฐานอาชีพอุตสาหกรรมในด้านความถนัดทางการเรียนในระดับมาก ส่วนด้านความสนใจ บุคคลที่เกี่ยวข้องและการศึกษาต่อเป็นมูลเหตุจูงใจในการเลือกเรียนวิชาพื้นฐานอาชีพอุตสาหกรรมในระดับน้อย และเมื่อพิจารณาโดยรวม นักเรียนโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) มีมูลเหตุจูงใจในการเลือกเรียนวิชาพื้นฐานอาชีพอุตสาหกรรมอยู่ในระดับน้อย

2. นักเรียนโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน มีมูลเหตุจูงใจในการเลือกเรียนวิชาพื้นฐานอาชีพอุตสาหกรรมแตกต่างกัน

สุพรรณิ เสาวดี (2543 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาปัจจัยมูลเหตุจูงใจในการเลือกกลุ่มวิชาการบัญชีของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ วิทยาลัยพณิชยการธนบุรี พบว่า นักเรียนมีแรงจูงใจในการเลือกเรียนโดยรวมทุกด้านอยู่ในระดับมาก นักเรียนที่ผู้ปกครองมีรายได้ของครอบครัวต่อเดือนต่างกันมีมูลเหตุจูงใจในการเลือกเรียนด้านความก้าวหน้าในอาชีพแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

กัลยา เข้มกลัด (2544 : บทคัดย่อ) ศึกษาเหตุผลในการศึกษาต่อวิชาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นในจังหวัดนครศรีธรรมราช พบว่า

1. ผู้ตอบแบบสอบถามเป็นนักเรียนชาย จำนวน 369 คน นักเรียนหญิง 546 คน และส่วนมากเป็นผู้ที่มีอายุอยู่ระหว่าง 15 - 18 ปี และพักอาศัยอยู่กับบิดา มารดา ซึ่งบิดามารดาส่วนมากประกอบอาชีพเกษตรกรรม โดยมีรายได้เฉลี่ยต่ำกว่า 5,000 บาทต่อเดือน และนักเรียนส่วนมากเสียค่าใช้จ่ายต่ำกว่า 500 บาทต่อเดือน

2. เหตุผลที่นักเรียนเลือกเรียนต่อวิชาชีพ โดยพิจารณาจากภาพลักษณ์ของสถานศึกษา ส่วนมาก ให้เหตุผลโดยเรียงตามอันดับที่ 1-3 ดังนี้ คือ โรงเรียนมีความพร้อมในเรื่องอุปกรณ์การเรียนการสอน ได้รับรองมาตรฐานการศึกษา และมีบริการทางการศึกษาที่ดี

3. เหตุผลที่นักเรียนเลือกเรียนต่อวิชาชีพ โดยพิจารณาจากสภาพส่วนตัวของนักเรียน ส่วนมากให้เหตุผล โดยเรียงอันดับที่ 1-3 คือ เลือกเรียนเพราะเหมาะสมกับความสามารถ และสติปัญญาของตนเอง การประกอบอาชีพที่มั่นคง และมีความถนัดและสนใจเรื่องทักษะ

4. เหตุผลที่นักเรียนเลือกเรียนต่อวิชาชีพ โดยพิจารณาจากสภาพเศรษฐกิจและสังคมของครอบครัวของนักเรียน ส่วนมากให้เหตุผล โดยเรียงจากอันดับที่ 1-3 คือ มีโอกาสได้ทำงาน รัฐบาลให้กู้ยืมเงินเพื่อการศึกษา และบิดามารดามีเงินพอเป็นค่าใช้จ่าย

5. เหตุผลที่นักเรียนเลือกเรียนต่อวิชาชีพ โดยพิจารณาจากสภาพแวดล้อมทางการเรียนของนักเรียนส่วนมากให้เหตุผล โดยเรียงลำดับจากอันดับที่ 1-3 คือ ได้รับคำแนะนำจากเพื่อน ครู และมีโรงเรียนอาชีวศึกษาเป็นจำนวนมากในจังหวัดนครศรีธรรมราช

ลัดดาวัลย์ ไคว้ตระกูล (กัลยา เข้มกลัด. 2544 : 20 ; อ้างอิงจาก ลัดดาวัลย์ ไคว้ตระกูล. 2528 : 49) ได้ศึกษาองค์ประกอบที่เป็นสาเหตุของการเลือกและไม่เลือกแผนการเรียนวิชาชีพของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 4 สังกัดโรงเรียนรัฐบาลในจังหวัดลำปาง พบว่า นักเรียนให้ความสำคัญต่อองค์ประกอบด้านโรงเรียน เป็นอันดับ 2 ซึ่งหมายความว่าบุคลากร สิ่งแวดล้อม และความพร้อมในการเปิดแผนการเรียนวิชาชีพของโรงเรียน เช่น การสนับสนุนของผู้บริหารมีครูที่มีความรู้ความชำนาญโดยตรง มีอุปกรณ์เครื่องมือ สถานที่ หรือแหล่งประกอบการที่นักเรียนสามารถฝึกปฏิบัติได้ มีอิทธิพลต่อการเลือกแผนการเรียนวิชาชีพ รองจากความถนัด ความสนใจ ความสามารถของนักเรียน และพบว่า นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน ไม่มีความแตกต่างในการเลือกแผนการเรียนวิชาชีพ

ราตรี กลิ่นประทุม (2545 : บทคัดย่อ) ศึกษาแรงจูงใจในการเลือกเรียน สาขาวิชาการตลาดของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ผลการวิจัยพบว่า

1. นักศึกษามีแรงจูงใจในการเลือกเรียนโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าแรงจูงใจด้านส่วนตัว แรงจูงใจด้านอาชีพ และแรงจูงใจด้านสังคมอยู่ในระดับมาก ส่วนแรงจูงใจด้านอื่น ๆ อยู่ในระดับปานกลาง

2. นักศึกษาที่มีพื้นฐานความรู้เดิมต่างกันมีแรงจูงใจในการเลือกเรียนโดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่านักศึกษามีแรงจูงใจในการเลือกเรียนด้านอื่น ๆ ต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

3. นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ต่างกัน มีแรงจูงใจในการเลือกเรียนโดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

4. นักศึกษาที่ครอบครัวยุติธรรมได้ต่อเดือนต่างกัน มีแรงจูงใจในการเลือกเรียนโดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า นักศึกษามีแรงจูงใจในการเลือกเรียนด้านอื่น ๆ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกนั้นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

5. นักศึกษามีความคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับแรงจูงใจในการเลือกเรียนด้านส่วนตัว คือ เรียนเพราะมีความสนใจและบุคลิกภาพส่วนตัวเหมาะสมกับอาชีพ แรงจูงใจในการเลือกเรียนด้านอาชีพ คือเป็นวิชาชีพที่ตลาดแรงงานกำลังต้องการ และแรงจูงใจในการเลือกเรียนด้านสังคม คือเป็นวิชาชีพที่สังคมปัจจุบันยอมรับและช่วยให้มีความรู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงของโลกธุรกิจ

ลัดดา หิรัญยว (2545 : บทคัดย่อ) ศึกษาแรงจูงใจในการเลือกเรียนหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต โปรแกรมวิชาการบริหารธุรกิจของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา พบว่า นักศึกษามีแรงจูงใจในการเลือกเรียนหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต โดยรวมอยู่ระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านสังคม และด้านเศรษฐกิจอยู่ในระดับมาก ส่วนด้านอื่น ๆ อยู่ในระดับปานกลาง

กรจงกล ต่วนเอี่ยม (2546 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง(ปวส.) ของนักศึกษาวิทยาลัยพณิชยการเชตุพน พบว่า

1. แรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง(ปวส.) โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก ยกเว้นด้านบุคคลที่เกี่ยวข้องอยู่ในระดับน้อย

2. นักศึกษาที่เรียนสาขาวิชาต่างกัน มีแรงจูงใจในการศึกษาต่อโดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านสังคม นักศึกษามีแรงจูงใจในการศึกษาต่อแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ด้านอาชีพและด้านบุคคลที่เกี่ยวข้องแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านอื่น ๆ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

3. นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน มีแรงจูงใจในการศึกษาต่อโดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าด้านสถาบันและด้านอาชีพแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .01

5.2 งานวิจัยต่างประเทศ

แคมป์เบลล์ (Campbell. 1994 : 72-73) ศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนอเมริกันจาก 4 เชื้อสาย ได้แก่ กรีก (Greek) คอเคเซียน (Caucasian) ละติน (Latin) และ เอเชีย (Asian) จำนวน 1,447 คน ผลการศึกษาพบว่าความแตกต่างของตัวแปรสถานภาพทางเศรษฐกิจ – สังคม (ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง) มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน

โฟร์ริส และคนอื่น ๆ (Fouris and others. 1994 : 705) ศึกษาบทบาทของประเพณีและสถานภาพทางเศรษฐกิจของผู้ปกครองที่มีต่อความสำเร็จของนักเรียนระดับเกรด 5 และ 6 ในประเทศกรีซ จำนวน 759 คน ผลการศึกษาพบว่า ผู้ปกครองที่มีฐานะทางเศรษฐกิจดีมีอิทธิพลต่อความสำเร็จในการเรียนของนักเรียนสูงกว่าผู้ปกครองที่มีฐานะทางเศรษฐกิจไม่ดี

วู และแคมป์เบลล์ (Wu and Campbell. 1994 : 685) ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนประถมศึกษาเกรด 5 กรุงเทพฯ จำนวน 1,676 คน ผลการศึกษาพบว่า สถานภาพทางเศรษฐกิจของผู้ปกครองเป็นตัวแปรหนึ่งที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน

สเนลและคณะ (Snell, et. al. 1994) ศึกษาเกี่ยวกับคนสำคัญในสภาพแวดล้อมของบุคคลนั้น เช่น บิดา มารดา ผู้ปกครอง ครูและเพื่อน มีอิทธิพลสำคัญต่อการเลือกอาชีพ ความผูกพันในอาชีพ ความมุ่งมั่นในอาชีพ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์และความสำเร็จในการศึกษา

เอคส์ทีนและไพเตอร์ (Eksteen and Pieter. 1994 : 19) ได้ศึกษาการวิเคราะห์ปัญหาการเรียนหลักสูตรเทคนิคนักศึกษา (แอฟริกัน) ของนักเรียนระดับ 6 พบว่าหลักสูตรเทคนิคศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษาท้องถิ่นนั้น นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำมากถึง ร้อยละ 70

เซอร์ยา (Surya. 1995 : 1757-A) ได้ศึกษาองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนในโรงเรียนระดับประถมศึกษา เมืองเพนซิวาเนีย จำนวน 88,976 คน จาก 1,248 โรงเรียน ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนที่มีฐานะทางเศรษฐกิจต่ำจะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่านักเรียนที่มีฐานะทางเศรษฐกิจสูง

ลูซโซ (Luzzo. 1995 : 61-66) ศึกษาการรับรู้ความสามารถของตนเองและลักษณะความเชื่ออำนาจที่มีส่วนสัมพันธ์ในการทำนายวุฒิภาวะทางอาชีพ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรีคณะศิลปศาสตร์ในมหาวิทยาลัยแห่งหนึ่งในมิดเวสต์ (Midwest) จำนวน 113 คน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา คือ แบบวัดการรับรู้ความสามารถของตนเองในการตัดสินใจเลือกอาชีพ (CDMSES : The Career Decision – Making Self – Efficacy Scale) แบบวัดลักษณะความเชื่ออำนาจในด้านอาชีพ (CLCS : The Career Locus of Control Scale) แบบวัดเจตคติในการตัดสินใจเลือกอาชีพ และแบบวัดทักษะในการเลือกอาชีพ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติ MANOVA ผลการศึกษาพบว่า ลักษณะความเชื่ออำนาจด้านอาชีพมีความสัมพันธ์กับเจตคติในการเลือกอาชีพและทักษะในการตัดสินใจเลือกอาชีพได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 การรับรู้ความสามารถของตนเองในการตัดสินใจเลือกอาชีพมีความสัมพันธ์กับเจตคติในการเลือกอาชีพและทักษะในการตัดสินใจเลือกอาชีพอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 เจตคติในการตัดสินใจเลือกอาชีพมีความสัมพันธ์กับทักษะในการตัดสินใจเลือกอาชีพอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

เอ็กเซลและเทท (Excell and Tate. 1995 : 217-222) ศึกษาเรื่องเด็กมัธยมศึกษาตอนต้นกันอย่างไร โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการรวบรวมข้อมูล กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชายและหญิง จำนวน 1,572 คน ผลการวิจัยพบว่าอาชีพที่นักเรียนชายสนใจมากได้แก่

อาชีพที่สืบต่อกันมาบรรพบุรุษ วิชาชีพชั้นสูง การค้า เกษตรกรรม และอุตสาหกรรม นักเรียนหญิงส่วนมากสนใจในวิชาชีพชั้นสูง เสนอแนะการค้า และงานภายในบ้าน

เมนชาคา (Menchaca. 1996 : 2881) ศึกษาอิทธิพลของการรับรู้ความสามารถของตนเองที่มีต่อการตัดสินใจ และการวางแผนการด้านการศึกษาและอาชีพ ของนักศึกษาในระดับเกรด 12 ที่มีเชื้อชาติเม็กซิกัน - อเมริกัน จำนวน 156 คน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา คือ แบบสำรวจภูมิหลัง แบบสอบถามเกี่ยวกับอาชีพ แบบประเมินความสนใจในอาชีพ แบบประเมินความคาดหวังทางอาชีพ แบบประเมินความสนใจในอาชีพ แบบประเมินความคาดหวังทางอาชีพ แบบประเมินความสนใจในโปรแกรมการศึกษา แบบสอบถามโปรแกรมการศึกษา และแบบประเมินความคาดหวังในความสามารถของตนเอง วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าความสัมพันธ์และการวิเคราะห์แบบถดถอย ผลการศึกษาพบว่า ความคาดหวังทางอาชีพมีความสัมพันธ์กับการรับรู้ความสามารถของตนเองและความสนใจอาชีพ

คริสตี้ (Christie. 1997 : 3469-A) ศึกษาอิทธิพลของการเลือกข้อมูลเกี่ยวกับอาชีพที่มีผลต่อความสนใจในอาชีพของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในเพนซิลวาเนีย พบว่า ความสนใจในอาชีพขึ้นอยู่กับเพศ อาชีพของมารดา การศึกษาของบิดา อาชีพของบิดา รายได้ของผู้ปกครอง และเบื้องหลังของนักเรียน

เดอร์ (Derr. 1997 : 3402-A) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลในการเตรียมความพร้อมในการเลือกอาชีพของเด็กนักเรียนเกรด 11 พบว่าปัจจัยที่มีอิทธิพลในการเตรียมความพร้อมในการเลือกอาชีพของนักเรียน คือ ลักษณะของนักเรียน มโนคติของนักเรียน แรงสนับสนุนจากผู้ปกครอง และความพร้อมในการเลือกอาชีพ

เพ็ง (Peng. 1997 : 3405-A) ศึกษาอิทธิพลของหลักสูตรการศึกษาด้านอาชีพที่มีผลต่อความเชื่อด้านอาชีพ และการตัดสินใจเลือกอาชีพของนักศึกษาวิทยาลัยธุรกิจไนต์วัน จำนวน 495 คน พบว่า สถานภาพทางการศึกษา ส่งผลต่อความเชื่อในเรื่องของอาชีพและการตัดสินใจเลือกอาชีพ

เสิร์ฟ (Serff. 1997 : 631) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการเรียนรู้และพฤติกรรมของวัยรุ่นที่อยู่ในภาวะเสี่ยง การศึกษาติดตามผลระยะยาว โดยเข้าร่วมโครงการ "The Break Away Company" เป็นเวลา 12 สัปดาห์ โครงการนี้ให้คำปรึกษาเกี่ยวกับความพร้อมทางอาชีพและการจัดการของตนเองของวัยรุ่นที่อยู่ในภาวะเสี่ยง แล้วใช้แบบสอบถามที่ประกอบด้วยการเข้าใจตนเอง การตัดสินใจเลือกอาชีพอย่างมีสติ การคิดถึงผลที่คาดว่าจะได้และการเป็นผู้จัดการตนเอง ผลของวิจัยชี้ให้เห็นว่า ผู้เข้าร่วมโครงการที่มีการเปลี่ยนแปลงในการเรียนรู้ที่ดีขึ้น และสามารถปรับตนเองให้เข้ากับสถานการณ์ต่าง ๆ ได้ดีขึ้น อย่างมีนัยสำคัญ

ฟูลไบรท์, นิวซีแลนด์ (Fulbright, New Zealand. 2003) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการเลือกมหาวิทยาลัยในประเทศสหรัฐอเมริกาของนิสิตชาวนิวซีแลนด์ ปรากฏผลว่า สิ่งที่พิจารณาในการเลือกเข้ามหาวิทยาลัย ในระดับปริญญาตรี พิจารณาในสาขาวิชาเอกที่เปิดสอน จุดเด่นของหลักสูตร สิ่งอำนวยความสะดวกด้านวิชาการ มหาวิทยาลัยเป็นของรัฐบาล จำนวนนิสิตที่สมัครเรียน ส่วนในระดับบัณฑิตศึกษา พิจารณาถึงความประสงค์ว่าศึกษาอะไร หาหลักสูตรที่มีจุดเด่นน่าสนใจเฉพาะ

มหาวิทยาลัยที่มีชื่อเสียงด้านการวิจัยในสหรัฐอเมริกา มหาวิทยาลัยที่มีชื่อเสียงด้านการวิจัยในสหรัฐอเมริกา มหาวิทยาลัยที่มีชื่อเสียงจะมีค่าใช้จ่ายสูงและเข้าศึกษาต่อยาก มหาวิทยาลัยที่มีหลักสูตรดี ๆ ในสาขาที่สนใจศึกษา ไม่จำเป็นต้องเป็นมหาวิทยาลัยที่มีชื่อเสียง ขอคำปรึกษาจากนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาในสหรัฐอเมริกา สำหรับสาขาที่สนใจ ซึ่งกำลังศึกษาอยู่ในประเทศนิวซีแลนด์ และใช้อินเทอร์เน็ตในการสืบหาข้อมูลจากมหาวิทยาลัยในสหรัฐอเมริกา

จากงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งในประเทศและต่างประเทศนั้น กล่าวได้ว่าปัจจัยที่จำแนกกลุ่มการตัดสินใจเลือกหรือไม่เรียนสาขาวิชาเครื่องกล หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ ประเพณีวิชาชีพ อุตสาหกรรม คือ ปัจจัยด้านส่วนตัว พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาที่เลือกเรียนต่อในสายอาชีพส่วนใหญ่มีผลการเรียนปานกลางถึงต่ำ รายได้ของครอบครัวมีความสัมพันธ์ต่อการเลือกศึกษาต่อ กล่าวคือ รายได้ของบิดามีความสัมพันธ์กับการเลือกศึกษาต่อสายอาชีพ และบิดาที่มีรายได้ต่ำจะสนับสนุนให้นักศึกษาเลือกเรียนสาขาวิชาชีพ ปัจจัยด้านอาชีพ พบว่า ความก้าวหน้าในอาชีพ มีความมั่นคงในอาชีพ มีโอกาสในการศึกษาต่อเพื่อเพิ่มพูนความรู้ เป็นสาเหตุจูงใจในการตัดสินใจเลือกเรียนในสาขาวิชาชีพของนักศึกษา ปัจจัยด้านสังคม พบว่า การได้รับการยอมรับในสังคม การได้รับความสำเร็จก้าวหน้าในหน้าที่การงานและสังคมยอมรับเป็นสาเหตุที่ทำให้นักศึกษาเลือกเรียนในสายอาชีพ ส่วนปัจจัยด้านการสื่อสาร ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญทำให้นักศึกษาได้รับข้อมูลข่าวสารทางการศึกษา พบว่า การได้รับข้อมูลข่าวสารจากสื่อที่เป็นบุคคลและสื่อที่เป็นสื่อมวลชน มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาในระดับปานกลาง ส่วนปัจจัยสุดท้าย คือ ปัจจัยด้านสถานศึกษา พบว่า ค่านิยมต่อสถานศึกษา มีผลต่อการเลือกเรียนของนักศึกษา โดยเฉพาะด้านความสัมพันธ์ของบุคลากรทางการศึกษา ด้านสื่อ-นวัตกรรม และค่านิยมด้านสาขาวิชา มีผลต่อการเลือกเรียนในสาขาวิชาชีพในระดับมาก

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นการศึกษาปัจจัยที่จำแนกกลุ่มการตัดสินใจและปัญหาในการเลือกเรียนสาขาวิชาเครื่องกล หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม ของนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคนครนายก สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา โดยมีรายละเอียดเกี่ยวกับวิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า ตามลำดับ ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
3. ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การจัดกระทำข้อมูล
6. การวิเคราะห์ข้อมูล
7. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ คือ นักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม จำนวน 447 คน ชั้นปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2546 ในวิทยาลัยเทคนิคนครนายก สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

2. กลุ่มตัวอย่าง

การเลือกกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า ได้แก่ นักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม จำนวน 225 คน ชั้นปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2546 ในวิทยาลัยเทคนิคนครนายก สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ขนาดของกลุ่มตัวอย่างกำหนดตามเกณฑ์ของเครซีและมอร์แกน (Krejcie and Morgan. 1970 : 608) การเลือกกลุ่มตัวอย่างใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น โดยใช้สาขาวิชาของประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรมที่เปิดสอนเป็นชั้นในการแบ่งได้กลุ่มตัวอย่างจากประชากร ดังตาราง 1

ตาราง 1 แสดงจำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างของนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ
ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรมในวิทยาลัยเทคนิคนครนายก แยกตามสาขาวิชา

ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง
1. สาขาวิชาที่เลือก		
สาขาวิชาเครื่องกล	89	45
2. สาขาวิชาอื่น ๆ		
สาขาวิชาเครื่องมือกล	87	44
สาขาวิชาโลหะการ	52	25
สาขาวิชาไฟฟ้า	89	45
สาขาวิชาอิเล็กทรอนิกส์	87	44
สาขาวิชาการก่อสร้าง	43	22
รวม	447	225

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้เป็นแบบสอบถามซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง แบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถามตามตัวแปรที่ต้องการศึกษา ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับมัธยมศึกษาและรายได้ของครอบครัวต่อเดือน

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยด้านอาชีพ (ความก้าวหน้าในอาชีพ) ปัจจัยด้านสังคม (การยอมรับในสังคม) ปัจจัยด้านการสื่อสาร (การรับรู้ข่าวสาร) และปัจจัยด้านสถานศึกษา (ค่านิยมต่อสถานศึกษา) ที่จำแนกกลุ่มการตัดสินใจเลือกหรือไม่เลือกเรียนสาขาวิชาเครื่องกล หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรมของนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคนครนายก แบบสอบถามเหล่านี้เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด ดังนี้

มากที่สุด หมายถึง ระดับความเห็นด้วยในระดับมากที่สุด

มาก หมายถึง ระดับความเห็นด้วยในระดับมาก

ปานกลาง หมายถึง ระดับความเห็นด้วยในระดับปานกลาง

น้อย หมายถึง ระดับความเห็นด้วยในระดับน้อย

น้อยที่สุด หมายถึง ระดับความเห็นด้วยในระดับน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นปลายเปิด เพื่อรวบรวมปัญหาที่นักศึกษาพบเมื่อไม่ได้เรียนในสาขาวิชาที่ต้องการ

ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ใช้แบบสอบถามในการเก็บรวบรวมข้อมูลซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยวิธีการดังนี้

1. ศึกษาทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่จำแนกกลุ่มการตัดสินใจเลือกหรือไม่เลือกเรียนสาขาวิชาเครื่องกล หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ เพื่อใช้ประโยชน์ในการสร้างแบบสอบถาม
2. ศึกษาวิธีสร้างแบบสอบถามจากทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องต่างๆเพื่อใช้เป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม โดยให้ครอบคลุมเนื้อหากรอบแนวคิดของการศึกษาค้นคว้า และสร้างแบบสอบถามตามกรอบแนวคิด
3. นำแบบสอบถามที่สร้างเสร็จเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ เพื่อพิจารณาตรวจสอบสำนวนและภาษาที่ใช้เพื่อความถูกต้อง
4. นำแบบสอบถามที่แก้ไขเสนอผู้เชี่ยวชาญ เพื่อพิจารณาตรวจสอบความเที่ยงตรง และเนื้อหา นำมาปรับปรุงแก้ไขให้สมบูรณ์เพื่อให้เป็นเครื่องมือเก็บข้อมูลต่อไป
5. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้ (Try-out) กับนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพในวิทยาลัยการอาชีพนครนายกและวิทยาลัยการอาชีพองครักษ์ สถานศึกษาละ 25 คน รวม 50 คน
6. หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามโดยวิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α -Coefficient) ของ ครอนบาค (Cronbach) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับเท่ากับ 0.85
7. เมื่อตรวจสอบคุณภาพของแบบสอบถามเรียบร้อยแล้วนำเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ เพื่อปรับปรุงแก้ไข แล้วนำไปใช้ในการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยทำการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยดำเนินการดังนี้

1. นำหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒไปถึงผู้บริหารวิทยาลัยเทคนิคนครนายก ชี้แจงวัตถุประสงค์ของการศึกษาค้นคว้า และขออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูล
2. ติดต่อขอความร่วมมือจากนักศึกษา กลุ่มตัวอย่างในการกรอกแบบสอบถาม
3. ผู้วิจัยดำเนินการแจกแบบสอบถามและรับคืนด้วยตนเอง จำนวนแบบสอบถามที่ใช้ในการกรอกแบบสอบถาม จำนวน 225 ฉบับ

การจัดกระทำข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1. ตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามที่ได้รับจำนวน 225 ฉบับ ผู้ตอบแบบสอบถามตอบครบถ้วนสมบูรณ์ ร้อยละ 100
2. จำแนกข้อมูลแบบสอบถามตามข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม
 - 2.1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับมัธยมศึกษา
 - 2.2 รายได้ของครอบครัวต่อเดือน
 - 2.3 สาขาวิชาที่นักศึกษา กำลังศึกษาอยู่
 - 2.4 การได้เรียนตรงตามสาขาวิชา
3. จำแนกข้อมูลแบบสอบถามตามปัจจัยที่ช่วยในการตัดสินใจเลือกเรียนและตรวจให้คะแนนในแต่ละข้อคำถามตามค่าน้ำหนักคะแนนของตัวเลือกที่กำหนดไว้ในแต่ละด้าน ดังนี้
 - 3.1 ด้านอาชีพ
 - 3.2 ด้านสังคม
 - 3.3 ด้านการสื่อสาร
 - 3.4 ด้านสถานศึกษา

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้ศึกษาค้นคว้าดำเนินการตามลำดับขั้น ดังนี้

1. หาค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยแยกตามปัจจัยส่วนตัว
2. หาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านอาชีพ ด้านสังคม ด้านการสื่อสารและด้านสถานศึกษาที่จำแนกกลุ่มการตัดสินใจเลือกหรือไม่เลือกเรียนสาขาวิชา เครื่องกล หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรมของนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคนครนายก
3. หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) โดยใช้สูตรของ ครอนบาค (Cronbach)
4. หาค่าสัมประสิทธิ์ของการจำแนกกลุ่ม โดยใช้การวิเคราะห์จำแนกกลุ่ม (Discriminant Analysis) เพื่อหาสมการในการจำแนกกลุ่มของปัจจัยต่างๆ ที่สามารถจำแนกกลุ่มการตัดสินใจเลือกหรือไม่เลือกเรียนสาขาวิชาเครื่องกล หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรมของนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคนครนายก
5. รวบรวมปัญหาจากความคิดเห็นทั่วไปในตอนท้าย 3 ไปทำการวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้ศึกษาค้นคว้าได้ใช้สถิติ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปคอมพิวเตอร์ หาค่าสถิติ ดังต่อไปนี้

1. ค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่
 - 1.1 ค่าร้อยละ
 - 1.2 ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)
 - 1.3 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)
2. สถิติที่ใช้หาความเชื่อมั่นของแบบสอบถามโดยการใช้วิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา

(α -Coefficient) โดยใช้สูตรของ ครอนบาค (Cronbach)

3. หาค่าสัมประสิทธิ์ที่ปัจจัยต่างๆ สามารถแสดงความสัมพันธ์ของกลุ่มการตัดสินใจเลือกหรือไม่เลือกเรียนสาขาวิชาเครื่องกล หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรมของแต่ละปัจจัยที่ศึกษา โดยใช้การวิเคราะห์จำแนกกลุ่ม (Discriminant Analysis)

4. หาสมการในการจำแนกกลุ่มของปัจจัยต่างๆ ที่สามารถจำแนกกลุ่มการตัดสินใจเลือกหรือไม่เลือกเรียนสาขาวิชาเครื่องกลของนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคนครนายก

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลครั้งนี้ ผู้ศึกษาได้กำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

N	แทน	จำนวนนักศึกษาในกลุ่มตัวอย่าง
%	แทน	ค่าร้อยละ
$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ย
S.D.	แทน	ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
df	แทน	ระดับขั้นของความเป็นอิสระ (Degree of Freedom)
**	แทน	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
α	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์ของครอนบาค ซึ่งเป็นตัวชี้วัดความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม เท่ากับ 0.85
$\hat{D}$	แทน	ค่ากลุ่มการตัดสินใจเลือก ($D = 1$) หรือไม่เลือก ($D = 0$) เรียนสาขาวิชาเครื่องกล หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม
Z	แทน	คะแนนมาตรฐาน
X_1	แทน	ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับมัธยมศึกษา
X_2	แทน	รายได้ของครอบครัวต่อเดือน
X_3	แทน	ความก้าวหน้าในอาชีพ
X_4	แทน	การยอมรับในสังคม
X_5	แทน	การรับรู้ข่าวสาร
X_6	แทน	ค่านิยมต่อสถานศึกษา

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลในครั้งนี้ แบ่งการวิเคราะห์ข้อมูล ออกเป็น 3 ตอนและนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในรูปของตาราง พร้อมทั้งบรรยายประกอบดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐาน ได้แก่ จำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามสาขาวิชาที่เลือกเรียนและรายได้ของครอบครัวต่อเดือน และคุณลักษณะเบื้องต้นตามตัวแปรของกลุ่มตัวอย่าง

ตอนที่ 2 ขนาดของความสัมพันธ์ของปัจจัยที่เป็นคุณลักษณะของนักศึกษาในการตัดสินใจเลือกหรือไม่เลือกเรียนสาขาวิชาเครื่องกล หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม ของนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคนครนายกใน 5 ด้าน คือ ด้านส่วนตัว (ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับมัธยมศึกษา) ด้านอาชีพ (ความก้าวหน้าในอาชีพ) ด้านสังคม (การยอมรับในสังคม) ด้านการสื่อสาร (การรับรู้ข่าวสาร) และด้านสถานศึกษา (ค่านิยมต่อสถานศึกษา)

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์จำแนกกลุ่ม เพื่อหาสมการการจำแนกกลุ่มของปัจจัยต่าง ๆ ในการจำแนกกลุ่มการตัดสินใจเลือกหรือไม่เลือกเรียนสาขาวิชาเครื่องกล หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรมของนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคนครนายก โดยใช้การวิเคราะห์จำแนกกลุ่ม (Discriminant Analysis)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ นักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม ชั้นปีที่ 1 ของวิทยาลัยเทคนิคนครนายก ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้ค่าความถี่และร้อยละ จำแนกตามตัวแปร ได้แก่ สาขาวิชาที่เลือกและรายได้ของครอบครัวต่อเดือน ผลปรากฏดังตาราง 2

ตาราง 2 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามข้อมูลพื้นฐานนักศึกษา คือ สาขาวิชาที่เรียนและรายได้ของครอบครัวต่อเดือน

กลุ่มตัวอย่าง	จำนวน	ร้อยละ
นักศึกษากลุ่มที่ไม่เลือกเรียนสาขาวิชาเครื่องกล		
สาขาวิชาเครื่องมือกล	30	13.3
สาขาวิชาโลหะการ	15	6.7
สาขาวิชาไฟฟ้า	35	15.6
สาขาวิชาอิเล็กทรอนิกส์	34	15.1
สาขาวิชาการก่อสร้าง	22	9.8
รวม	136	60.4
นักศึกษากลุ่มที่เลือกเรียนสาขาวิชาเครื่องกล	89	39.6
รวม	225	100.0
รายได้ของครอบครัวต่อเดือนของนักศึกษา		
ต่ำกว่า 10,000 บาท	173	76.9
ตั้งแต่ 10,000 บาทขึ้นไป	52	23.1
รวม	225	100.0

จากตาราง 2 แสดงว่าผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งเป็นนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม ชั้นปีที่ 1 ของวิทยาลัยเทคนิคนครนายก จำนวน 225 คน เมื่อพิจารณาการตัดสินใจที่ไม่เลือกเรียนสาขาวิชาเครื่องกลของนักศึกษา ได้แก่ ผู้ที่เลือกเรียนสาขาวิชาเครื่องมือกล โลหะการ ไฟฟ้า อิเล็กทรอนิกส์ และการก่อสร้าง รวมจำนวน 136 คน คิดเป็นร้อยละ 60.4 ของนักศึกษาทั้งหมด การตัดสินใจเลือกเรียนสาขาวิชาเครื่องกล เป็นจำนวน 89 คน คิดเป็นร้อยละ 39.6 ของนักศึกษาทั้งหมดและเมื่อพิจารณาตามรายได้ของครอบครัวต่อเดือน พบว่าครอบครัวของนักศึกษาที่มีรายได้ต่ำกว่า 10,000 บาท จำนวน 173 คน คิดเป็นร้อยละ 76.9 และมีรายได้ของครอบครัวต่อเดือน ตั้งแต่ 10,000 บาทขึ้นไป จำนวน 52 คน คิดเป็นร้อยละ 23.1

ศึกษาค่าสถิติเบื้องต้น ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคุณลักษณะที่ศึกษา ของนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคนครนายก จำแนกตามรายด้าน 5 ด้าน คือ ด้านส่วนตัว (ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับมัธยมศึกษา) ด้านอาชีพ (ความก้าวหน้าในอาชีพ) ด้านสังคม (การยอมรับในสังคม) ด้านการสื่อสาร (การรับรู้ข่าวสาร) และด้านสถานศึกษา (ค่านิยมต่อสถานศึกษา) ผลปรากฏดังตาราง 3

ตาราง 3 ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคุณลักษณะปัจจัยด้านอาชีพ ด้านสังคม ด้านการสื่อสาร และด้านสถานศึกษาของนักศึกษาที่เลือกหรือไม่เลือกเรียนสาขาวิชาเครื่องกล (ค่าคะแนนตั้งแต่ 1 – 5) และค่าปัจจัยด้านส่วนตัว ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับมัธยมศึกษา

ปัจจัย (ตัวแปร)	ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ของวิทยาลัยเทคนิคนครนายก (N = 225)			
	กลุ่มที่เลือกเรียน (N=89)		กลุ่มที่ไม่เลือกเรียน (N=136)	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
ปัจจัยด้านอาชีพ (ความก้าวหน้าในอาชีพ)	3.68	0.473	3.61	0.504
ปัจจัยด้านสังคม (การยอมรับในสังคม)	3.70	0.473	3.57	0.547
ปัจจัยด้านการสื่อสาร (การรับรู้ข่าวสาร)	3.35	0.586	3.13	0.542
ปัจจัยด้านสถานศึกษา (ค่านิยมต่อสถานศึกษา)	3.78	0.494	3.64	0.448
ปัจจัยด้านส่วนตัว (ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับมัธยมศึกษา)	2.41	0.424	2.43	0.459

จากตาราง 3 แสดงว่านักศึกษา ชั้นปีที่ 1 ของวิทยาลัยเทคนิคนครนายก จำนวน 225 คน กลุ่มที่เลือกเรียน มีค่าเฉลี่ยของปัจจัยด้านอาชีพ (ความก้าวหน้าในอาชีพ) เป็น 3.68 ปัจจัยด้านสังคม (การยอมรับในสังคม) เป็น 3.70 ปัจจัยด้านการสื่อสาร (การรับรู้ข่าวสาร) เป็น 3.35 ปัจจัยด้านสถานศึกษา (ค่านิยมต่อสถานศึกษา) เป็น 3.78 และปัจจัยด้านส่วนตัว (ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับมัธยมศึกษา) เป็น 2.41 ส่วนกลุ่มที่ไม่เลือกเรียน มีค่าเฉลี่ยของปัจจัยด้านอาชีพ (ความก้าวหน้าในอาชีพ) เป็น 3.61 ปัจจัยด้านสังคม (การยอมรับในสังคม) เป็น 3.57 ปัจจัยด้านการสื่อสาร (การรับรู้ข่าวสาร) เป็น 3.13 ปัจจัยด้านสถานศึกษา (ค่านิยมต่อสถานศึกษา) เป็น 3.64 และปัจจัยด้านส่วนตัว (ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับมัธยมศึกษา) เป็น 2.43

ตอนที่ 2 ขนาดความสัมพันธ์ของปัจจัยต่าง ๆ ที่เป็นคุณลักษณะของกลุ่มตัวอย่าง โดยหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เส้นตรงระหว่างปัจจัยต่าง ๆ ที่ศึกษา ผลปรากฏดังตาราง 4

ตาราง 4 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ภายในระหว่างปัจจัยที่เป็นคุณลักษณะของนักศึกษา
ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรมวิทยาลัยเทคนิคนครนายก

ตัวแปร (N = 225)	X ₁	X ₂	X ₃	X ₄	X ₅	X ₆
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับมัธยมศึกษา (X ₁)	1.000					
รายได้ของครอบครัวต่อเดือน (X ₂)	-.003	1.000				
ความก้าวหน้าในอาชีพ (X ₃)	-.084	.010	1.000			
การยอมรับในสังคม (X ₄)	-.090	.089	.497**	1.000		
การรับรู้ข่าวสาร (X ₅)	-.130	.016	.286**	.406**	1.000	
ค่านิยมต่อสถานศึกษา (X ₆)	-.127	-.056	.514**	.592**	.409**	1.000

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 4 พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับมัธยมศึกษา (X₁) และรายได้ของครอบครัวต่อเดือนของนักศึกษา (X₂) มีความสัมพันธ์อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติกับตัวแปรใด ๆ ส่วนตัวแปรอื่น ๆ พบว่า การยอมรับในสังคม (X₄) มีความสัมพันธ์กับความก้าวหน้าในอาชีพ (X₃) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($r = .497$) การรับรู้ข่าวสาร (X₅) มีความสัมพันธ์กับการยอมรับในสังคม (X₄) และความก้าวหน้าในอาชีพ (X₃) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($r = .406, .286$) ค่านิยมต่อสถานศึกษา (X₆) มีความสัมพันธ์กับการยอมรับในสังคม (X₄) ความก้าวหน้าในอาชีพ (X₃) และการรับรู้ข่าวสาร (X₅) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เช่นกัน ($r = .592, .514, .409$)

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์จำแนกกลุ่ม เพื่อหาสมการการจำแนกกลุ่มของปัจจัยต่าง ๆ ในการจำแนกกลุ่มการตัดสินใจเลือกหรือไม่เลือกเรียนสาขาวิชาเครื่องกล หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรมของนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคนครนายก โดยใช้การวิเคราะห์จำแนกกลุ่ม (Discriminant Analysis)

ตาราง 5 แสดงค่าสถิติของสมการจำแนกกลุ่มการตัดสินใจเลือกหรือไม่เลือกเรียนสาขาวิชาเครื่องกล

Function	Eigen value	Percent of Variance	Cum Pct.	Canonical Corr.	Wilks' Lambda	Chi-Square	df	Sig
1	.048	100.0	100.0	.214	.954	10.327	6	.112

จากตาราง 5 ผลการวิเคราะห์ข้างต้น แสดงว่าการวิเคราะห์ได้สมการจำแนกกลุ่ม 1 สมการ ซึ่งอธิบายความแปรปรวนกลุ่มได้ 100% มีค่า Eigen value เป็น .048 ค่าสหสัมพันธ์คาโนนิคอลของตัวแปร (Canonical Correlation) มีค่า .214 พบว่า สมการไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 6 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์คาโนนิคอลของตัวแปรต่าง ๆ ในสมการจำแนกกลุ่ม

ตัวแปร	สัมประสิทธิ์คาโนนิคอล
	สมการที่ 1
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับมัธยมศึกษา (X_1)	.184
รายได้ของครอบครัวต่อเดือน (X_2)	-.593
ความก้าวหน้าในอาชีพ (X_3)	-.040
การยอมรับในสังคม (X_4)	.029
การรับรู้ข่าวสาร (X_5)	.181
ค่านิยมต่อสถานศึกษา (X_6)	.111
(Constant)	-6.870

จากตาราง 6 แสดงว่าสัมประสิทธิ์คาโนนิคอล ซึ่งเป็นค่าที่แสดงถึงความสัมพันธ์ระหว่างสมการกับตัวแปรในสมการที่ปรากฏ ตัวแปรรายได้ของครอบครัวต่อเดือน มีค่าสัมประสิทธิ์สูงที่สุดในทางลบ คือ -.593 และค่าสัมประสิทธิ์ที่มีค่ารองลงมาก็คือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับมัธยมศึกษา (.184) การรับรู้ข่าวสาร (.181) ค่านิยมต่อสถานศึกษา (.111) ความก้าวหน้าในอาชีพ (-.040)

และการยอมรับ ในสังคม มีค่าสัมประสิทธิ์ต่ำที่สุดคือ .029 จึงได้นำค่าสัมประสิทธิ์คานอนิคอล มาเขียนสมการได้ดังนี้

สมการจำแนกกลุ่มการตัดสินใจเลือกหรือไม่เลือกเรียนสาขาวิชาเครื่องกลของนักศึกษา วิทยาลัยเทคนิคนครนายก โดยใช้คะแนนดิบ

$$\hat{D} = -6.870 - .593X_2 + .184X_1 + .181X_5 + .111X_6 - .040X_3 + .029X_4$$

ตาราง 7 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์คานอนิคอล เมื่อใช้คะแนนมาตรฐานในสมการจำแนกกลุ่ม

ตัวแปร	สัมประสิทธิ์คานอนิคอลมาตรฐาน	
	สมการที่ 1	
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับมัธยมศึกษา (Z_1)	.082	
รายได้ของครอบครัวต่อเดือน (Z_2)	-.251	
ความก้าวหน้าในอาชีพ (Z_3)	-.156	
การยอมรับในสังคม (Z_4)	.135	
การรับรู้ข่าวสาร (Z_5)	.709	
ค่านิยมต่อสถานศึกษา (Z_6)	.416	

จากตาราง 7 จากค่าสัมประสิทธิ์คานอนิคอลมาตรฐานที่เป็นค่าแสดงถึงขนาดความสัมพันธ์ของตัวแปรในการคำนวณค่าของสมการในตารางที่ 7 แสดงว่าตัวแปรสำคัญที่สนับสนุนสมการดังนี้ การรับรู้ข่าวสาร(Z_5) (.709) ค่านิยมต่อสถานศึกษา(Z_6) (.416) รายได้ของครอบครัวต่อเดือน (Z_2) (-.251) ความก้าวหน้าในอาชีพ(Z_3) (-.156) การยอมรับในสังคม(Z_4) (.135) และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับมัธยมศึกษา (Z_1) (.082)

สมการจำแนกกลุ่มการตัดสินใจเลือกหรือไม่เลือกเรียนสาขาวิชาเครื่องกลของนักศึกษา วิทยาลัยเทคนิคนครนายก โดยใช้คะแนนมาตรฐานดังนี้

$$\hat{D}_Z = .709Z_5 + .416Z_6 - .251Z_2 - .156Z_3 + .135Z_4 + .082Z_1$$

ตาราง 8 จำนวนและร้อยละการจำแนกกลุ่มได้ถูกต้องของสมการจำแนกกลุ่ม

กลุ่ม	สมการจำแนก ถูกต้อง		สมการจำแนก ผิดพลาด		รวม	
	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%
กลุ่มไม่เลือกเรียน สาขาวิชา เครื่องกล	120	88.2	16	11.8	136	100.0
กลุ่มเลือกเรียน สาขาวิชา เครื่องกล	20	22.5	69	77.5	89	100.0
รวม	140	62.0	85	38.0	225	100.0

จากตาราง 8 พบว่า สมการการจำแนกกลุ่ม สามารถจำแนกกลุ่มนักศึกษาที่เลือกหรือไม่เลือกเรียนสาขาวิชาเครื่องกลทั้งหมดอย่างถูกต้อง 62.2% และ จำแนกผิดพลาด 38.0% เฉพาะนักศึกษาที่ไม่เลือกเรียนสาขาวิชาเครื่องกล สมการสามารถจำแนกได้ถูกต้อง 88.2% และจำแนกผิดพลาด 11.8% ส่วนกลุ่มที่เลือกเรียนสาขาวิชาเครื่องกล สมการสามารถจำแนกได้ถูกต้องเพียง 22.5% แต่จำแนกผิดพลาด 77.5%

จากแบบสอบถามปลายเปิดในตอนี่ 3 แสดงความคิดเห็นเพื่อรวบรวมปัญหาที่นักศึกษาพบเมื่อไม่ได้เรียนในสาขาวิชาที่ต้องการ สามารถรวบรวมคิดเป็นจำนวนและร้อยละ ผลปรากฏดังตาราง 9

ตาราง 9 จำนวน ร้อยละ และสาเหตุที่นักศึกษาไม่ได้เรียนสาขาวิชาเครื่องกล

สาเหตุที่นักศึกษาไม่ได้เรียนสาขาวิชาเครื่องกล	จำนวนผู้ตอบแบบ สอบถาม (N = 31)	ร้อยละ
สอบไม่ได้	15	48.4
สาเหตุอื่น ๆ (แต่ละคน อาจมีมากกว่า 1 สาเหตุ)	16	51.6
- ผู้ปกครองไม่ให้เลือก	(7)	
- ไม่มีเพื่อนเลือกเรียนด้วย	(5)	
- มีผู้สมัครสอบมาก	(4)	
- ไม่เหมาะกับเพศหญิง	(3)	
- กลัวสอบไม่ได้	(2)	
- เกรดเฉลี่ยต่ำ	(2)	
รวม	31	100.0

จากตาราง 9 มีผู้ตอบแบบสอบถามถึงปัญหาของการไม่ได้เรียนสาขาวิชาเครื่องกล จำนวน 31 คน แบ่งเป็นสอบไม่ได้ จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 48.4 และมีสาเหตุอื่น ๆ อีก จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 51.6 โดยมีสาเหตุสำคัญดังนี้ ผู้ปกครองไม่ให้เลือก ไม่มีเพื่อนเลือกเรียนด้วย มีผู้สมัครสอบมาก ไม่เหมาะสมกับเพศหญิง กลัวสอบไม่ได้ และเกรดเฉลี่ยต่ำ

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

สาระสำคัญของการศึกษาค้นคว้าในบทนี้ คือ การสรุปให้เห็นภาพรวมของการศึกษาค้นคว้า เรื่อง การศึกษาปัจจัยที่จำแนกกลุ่มการตัดสินใจและปัญหาในการเลือกเรียนสาขาวิชาเครื่องกล หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรมของนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิค นครนายก ซึ่งผู้วิจัยได้กำหนดเฉพาะประเด็นที่สำคัญและนำเสนอตามลำดับดังต่อไปนี้

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า มีดังนี้

1. เพื่อหาสมการที่สามารถจำแนกกลุ่มการตัดสินใจเลือกหรือไม่เลือกเรียนสาขาวิชาเครื่องกล หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรมของนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิค นครนายก
2. เพื่อศึกษาปัจจัยต่าง ๆ ที่มีความสัมพันธ์กับสมการการตัดสินใจเลือกหรือไม่เลือกเรียนสาขาวิชาเครื่องกล หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรมของนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิค นครนายก ปัจจัยที่ศึกษาได้แก่ ปัจจัยด้านส่วนตัว ปัจจัยด้านอาชีพ ปัจจัยด้านสังคม ปัจจัยด้านการสื่อสารและปัจจัยด้านสถานศึกษา
3. เพื่อรวบรวมปัญหาต่างๆ ที่เป็นสาเหตุที่ทำให้นักศึกษาไม่ได้เรียนสาขาวิชาเครื่องกลในประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรมของนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิค นครนายก

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร ได้แก่ นักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม ชั้นปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2546 ของวิทยาลัยเทคนิค นครนายก สังกัดคณะกรรมการการอาชีวศึกษา จำนวน 447 คน
2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม เป็นตัวแทนของกลุ่มที่เลือกเรียนสาขาวิชาเครื่องกล หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม และเป็นตัวแทนของกลุ่มที่ไม่เลือกเรียนสาขาวิชาเครื่องกล หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม ชั้นปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2546 จำนวน 225 คนของวิทยาลัยเทคนิค นครนายก สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการเลือกหรือไม่เลือกเรียนสาขาวิชาเครื่องกล หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ ประเภทวิชาช่าง

อุตสาหกรรมของวิทยาลัยเทคนิคนครนายก สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา จำนวน 32 ข้อ ซึ่งผู้วิจัยได้สร้างขึ้น โดยผ่านการปรับปรุงแก้ไขและเห็นชอบของผู้เชี่ยวชาญ และอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ โดยแบ่งปัจจัยเป็น 4 ด้าน คือ ด้านอาชีพ (ความก้าวหน้าในอาชีพ) 8 ข้อ ด้านสังคม (การยอมรับในสังคม) 9 ข้อ ด้านการสื่อสาร (การรับรู้ข่าวสาร) 7 ข้อ และด้านสถานศึกษา (ค่านิยมต่อสถานศึกษา) 8 ข้อ แบบสอบถามนี้ก่อนนำไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้วิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามจากนักศึกษาในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ในจังหวัดนครนายก ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างได้ค่าความเชื่อมั่น 0.85

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการทางสถิติดังนี้

1. ข้อมูลพื้นฐานได้แก่จำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามสาขาวิชาที่เลือกเรียนและรายได้ของครอบครัวต่อเดือน และคุณลักษณะเบื้องต้นตามตัวแปรของกลุ่มตัวอย่าง
2. ขนาดของความสัมพันธ์ของปัจจัยที่เป็นคุณลักษณะกลุ่มตัวอย่างในการตัดสินใจเลือกเรียนสาขาวิชาเครื่องกล หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรมของนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคนครนายก จำแนกตามรายด้าน 5 ด้าน คือ ด้านส่วนตัว (ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับมัธยมศึกษา) ด้านอาชีพ (ความก้าวหน้าในอาชีพ) ด้านสังคม (การยอมรับในสังคม) ด้านการสื่อสาร (การรับรู้ข่าวสาร) และด้านสถานศึกษา (ค่านิยมต่อสถานศึกษา)
3. การวิเคราะห์จำแนกกลุ่ม เพื่อหาสมการในการจำแนกกลุ่มของปัจจัยต่างๆ ที่สามารถจำแนกการตัดสินใจเลือกหรือไม่เลือกเรียนสาขาวิชาเครื่องกล หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรมของนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคนครนายก โดยใช้การวิเคราะห์จำแนกกลุ่ม (Discriminant Analysis)

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลในการศึกษาค้นคว้า สรุปผลได้ดังนี้

1. จากข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด 225 คน พบว่า ส่วนใหญ่ผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นนักศึกษาประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม กลุ่มที่ไม่เลือกเรียนสาขาวิชาเครื่องกล เป็นร้อยละ 60.4 และเป็นนักศึกษากลุ่มที่เลือกเรียนสาขาวิชาเครื่องกล ร้อยละ 39.6 รายได้ของครอบครัวต่อเดือน ต่ำกว่า 10,000 บาท ร้อยละ 76.9 กลุ่มที่เลือกเรียนสาขาวิชาเครื่องกล เมื่อใช้แบบทดสอบมาตราส่วนประมาณค่า ระหว่าง 1 – 5 ผลค่าเฉลี่ยของปัจจัยต่าง ๆ เป็นดังนี้ ปัจจัยด้านอาชีพ (ความก้าวหน้าในอาชีพ) เป็น 3.68 ปัจจัยด้านสังคม (การยอมรับในสังคม) เป็น 3.70 ปัจจัยด้านการสื่อสาร (การรับรู้ข่าวสาร) เป็น 3.35 ปัจจัยด้านสถานศึกษา (ค่านิยมต่อสถานศึกษา) เป็น 3.78 และปัจจัยด้านส่วนตัว (ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับมัธยมศึกษา) เป็น 2.41 ส่วนกลุ่มที่ไม่เลือกเรียนสาขาวิชาเครื่องกล มีค่าเฉลี่ยของปัจจัยด้านอาชีพ (ความก้าวหน้าในอาชีพ)

เป็น 3.61 ปัจจัยด้านสังคม (การยอมรับในสังคม) เป็น 3.57 ปัจจัยด้านการสื่อสาร (การรับรู้ข่าวสาร) เป็น 3.13 ปัจจัยด้านสถานศึกษา (ค่านิยมต่อสถานศึกษา) เป็น 3.64 และปัจจัยด้านส่วนตัว (ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับมัธยมศึกษา) เป็น 2.43

2. ขนาดความสัมพันธ์ภายในของปัจจัยต่าง ๆ ที่เป็นคุณลักษณะของกลุ่มตัวอย่าง ตัวแปรผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับมัธยมศึกษา (X_1) และรายได้ของครอบครัวต่อเดือนของนักศึกษา (X_2) มีความสัมพันธ์อย่าง ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติกับตัวแปรทุกตัว ส่วนตัวแปรอื่น ๆ ได้แก่ ความก้าวหน้าในอาชีพ (X_3) การยอมรับในสังคม (X_4) การรับรู้ข่าวสาร (X_5) และค่านิยมต่อสถานศึกษา (X_6) ต่างมีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 (r มีค่าตั้งแต่ .286 ถึง .592)

3. สมการที่สามารถจำแนกกลุ่มการตัดสินใจเลือกหรือไม่เลือกเรียนสาขาวิชาเครื่องกลของนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคนครนายก มี 1 สมการและพบว่าจำแนกกลุ่มได้อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ (Wilks' Lambda = .954) อย่างไรก็ตาม สมการที่ได้สามารถเขียนได้ ดังนี้

3.1 สมการจำแนกกลุ่มในรูปคะแนนดิบ

$$\hat{D} = -6.870 - .593X_2 + .184X_1 + .181X_5 + .111X_6 - .040X_3 + .029X_4$$

X_1 แทน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับมัธยมศึกษา

X_2 แทน รายได้ของครอบครัวต่อเดือน

X_3 แทน ความก้าวหน้าในอาชีพ

X_4 แทน การยอมรับในสังคม

X_5 แทน การรับรู้ข่าวสาร

X_6 แทน ค่านิยมต่อสถานศึกษา

จากสมการพบว่า ตัวแปรรายได้ของครอบครัวต่อเดือน (X_2) เป็นตัวแปรที่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงของค่า $\hat{D}$ มากที่สุด ค่าสัมประสิทธิ์เป็น -.593

3.2 สมการจำแนกกลุ่มในรูปคะแนนมาตรฐาน

$$\hat{D}_Z = .709Z_5 + .416Z_6 - .251Z_2 - .156Z_3 + .135Z_4 + .082Z_1$$

Z_1 แทน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับมัธยมศึกษา

Z_2 แทน รายได้ของครอบครัวต่อเดือน

Z_3 แทน ความก้าวหน้าในอาชีพ

Z_4 แทน การยอมรับในสังคม

Z_5 แทน การรับรู้ข่าวสาร

Z_6 แทน ค่านิยมต่อสถานศึกษา

จากสมการพบว่า ตัวแปรการรับรู้ข่าวสาร (Z_5) เป็นตัวแปรที่มีผลต่อการจำแนกกลุ่มการตัดสินใจเลือกหรือไม่เลือกเรียนสาขาวิชาเครื่องกลของนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคนครนายกได้ดีที่สุด โดยมีค่าสัมประสิทธิ์เป็น .709

4. สมการจำแนกกลุ่ม สามารถจำแนกกลุ่มนักศึกษาที่เลือกและกลุ่มที่ไม่เลือกเรียนสาขาวิชาเครื่องกล จำแนกได้ถูกต้อง 62.2% และจำแนกผิดพลาด 38.0% เฉพาะกลุ่มนักศึกษาที่ไม่เลือกเรียนสาขาวิชาเครื่องกล สมการสามารถจำแนกได้ถูกต้อง 88.2% และจำแนกผิดพลาด 11.8% ส่วนกลุ่มที่เลือกเรียนสาขาวิชาเครื่องกล สมการสามารถจำแนกได้ถูกต้องเพียง 22.5% แต่จำแนกผิดพลาดถึง 77.5%

5. จากแบบสอบถามปลายเปิดในตอนที่ 3 นักศึกษาแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาที่นักศึกษาพบ เมื่อไม่ได้เรียนในสาขาวิชาเครื่องกล จำนวน 31 คน มีสาเหตุดังนี้ สอบไม่ได้ 15 คน คิดเป็นร้อยละ 48.4 และมีสาเหตุอื่น ๆ อีก 16 คน คิดเป็นร้อยละ 51.6 คือ ผู้ปกครองไม่ให้เลือก ไม่มีเพื่อนเลือกเรียนด้วย มีผู้สมัครสอบมาก ไม่เหมาะกับเพศหญิง กลัวสอบไม่ได้และเกรดเจ็ลยต่ำ

อภิปรายผล

จากการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยที่จำแนกกลุ่มการตัดสินใจเลือกหรือไม่เลือกเรียนสาขาวิชาเครื่องกล หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรมของนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคนครนายก ในงานวิจัยนี้มีปัจจัยที่ศึกษาทั้งสิ้น 5 ปัจจัย ได้แก่ ปัจจัยด้านส่วนตัว (ตัวแปรผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับมัธยมศึกษา X_1) และ(ตัวแปรรายได้ของครอบครัวต่อเดือน X_2) ปัจจัยด้านอาชีพ (ตัวแปรความก้าวหน้าในอาชีพ X_3) ปัจจัยด้านสังคม (ตัวแปรการยอมรับในสังคม X_4) ปัจจัยด้านการสื่อสาร (ตัวแปรการรับรู้ข่าวสาร X_5) และปัจจัยด้านสถานศึกษา (ตัวแปรค่านิยมต่อสถานศึกษา X_6) สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1. สมการที่สามารถจำแนกกลุ่มการตัดสินใจเลือกหรือไม่เลือกเรียนสาขาวิชาเครื่องกลของนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคนครนายก ในงานวิจัยนี้ ปัจจัยที่ศึกษาพบว่า เป็นสมการที่สามารถจำแนกกลุ่มอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ อาจมีสาเหตุเพราะตัวแปรในสมการมีจำนวนน้อยและพบว่ามีความสัมพันธ์ภายในสูง ตัวแปรในปัจจัยด้านส่วนตัวมีเพียงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับมัธยมศึกษา และรายได้ของครอบครัวต่อเดือน ตัวแปรในปัจจัยด้านอาชีพมีตัวแปรความก้าวหน้าในอาชีพ ตัวแปรในปัจจัยด้านสังคมมีตัวแปรการยอมรับในสังคม ตัวแปรในปัจจัยด้านการสื่อสารมีตัวแปรการรับรู้ข่าวสารและตัวแปรในปัจจัยด้านสถานศึกษามีตัวแปรค่านิยมต่อสถานศึกษา ซึ่งต่างก็มีตัวแปรเพียงตัวแปรเดียวในแต่ละปัจจัย ในการศึกษาครั้งต่อไปควรเพิ่มตัวแปรในปัจจัยที่ศึกษาให้มากขึ้น นอกจากนี้กลุ่มตัวอย่างในการศึกษา ผู้ที่ไม่เลือกเรียนสาขาวิชาเครื่องกลมีคุณลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มที่เลือกเรียนสาขาวิชาเครื่องกลเพราะว่าเป็นนักศึกษาประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรมด้วยกัน จึงทำให้ตัวแปรในปัจจัยมีความใกล้เคียงกัน ซึ่งขัดแย้งกับงานวิจัยของจงจิตต์ อ่ำสาริกา (2541 : 144) พบว่า ตัวแปรที่เกี่ยวกับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อสายอาชีพมีอำนาจพยากรณ์ค่าตัวแปรตามความต้องการศึกษาต่อสายอาชีพได้น้อย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการตัดสินใจของคนจะมีปัจจัยหลายด้านมาเกี่ยวข้อง ดังนั้นความต้องการศึกษาต่อของนักศึกษาอาจแปรเปลี่ยนไปตามสภาพการณ์ในขณะนั้น ไม่มีตัวแปรใดเป็นแบบตายตัว สามารถแปรเปลี่ยนไปได้ด้วยเหตุผลหลายปัจจัย

2. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับสมการการตัดสินใจเลือกหรือไม่เลือกเรียนสาขาวิชาเครื่องกล หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรมของนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคนครนายก

2.1 ปัจจัยด้านสถานศึกษา (ค่านิยมต่อสถานศึกษา) (X_6) เป็นความเชื่อของนักศึกษาที่เชื่อว่าสถานศึกษา ที่มีความพร้อมของบุคลากรทางการศึกษา คือบุคลากรทางการศึกษาเป็นผู้มีความรู้ทักษะ ประสบการณ์ มีคุณวุฒิตรงกับสาขาวิชา มีสื่อและนวัตกรรมช่วยอำนวยความสะดวกในสาขาวิชา มีการเรียนการสอนที่มีความพร้อม ความทันสมัยทางเทคโนโลยีเพื่อให้ นักศึกษาใช้ในการค้นคว้าหาความรู้ ฝึกทักษะและด้านสาขาวิชา คือประกอบอาชีพอิสระได้ โดยมีงานวิจัยของเกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์ (2540 : 6) สนับสนุนแนวคิดนี้ โดยกล่าวว่า การศึกษาในยุคข้อมูลข่าวสารควรเพิ่มศักยภาพผู้เรียนด้วยสื่อเทคโนโลยีที่ทันสมัยหรือเครื่องมือที่ทันสมัยมาให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะค้นคว้าสืบหาความรู้ได้อย่างรวดเร็วและทันสมัย ดังนั้นความพร้อม ความสะดวกที่จะทำให้นักศึกษาเกิดการเรียนรู้น่าจะมีส่วนเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจในการเลือกสาขาวิชาของนักศึกษา สอดคล้องกับงานวิจัยของอักษรศิลป์ แก้วมhawงศ์ (2541 : 106) ที่พบว่า นักเรียนเลือกเรียนวิชาชีพมากที่สุด เพราะสถานศึกษาแต่ละแห่งมีความพร้อมทั้งในด้านสถานที่ วัสดุอุปกรณ์ บุคลากร เป็นสถานศึกษาที่มีชื่อเสียง เป็นที่ยอมรับของชุมชน ตรงกับแนวคิดของทัศน ณ สงขลา (2538 : 55) ทำการวิจัยความคิดเห็นเกี่ยวกับการเลือกศึกษาต่อสายอาชีพประเภทวิชาคหกรรมของผู้ปกครองและนักเรียนระดับประกาศนียบัตรในสถานศึกษา สังกัดอาชีวศึกษากลุ่มภาคใต้ที่พบว่า ความรู้เกี่ยวกับสถานศึกษาที่เลือกศึกษาต่อเป็นปัจจัยที่สำคัญประการหนึ่งในการตัดสินใจเลือกเรียนวิชาชีพ นักเรียนจึงต้องสำรวจข้อมูลและรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับสถานศึกษาในเรื่องต่าง ๆ ให้ชัดเจน เช่น ศึกษาหลักสูตรวิชา โปรแกรมที่เปิดสอน ครูอาจารย์ผู้สอน ความพร้อมของสถานศึกษา ได้แก่ อุปกรณ์เครื่องมือ การให้บริการแนะแนว สถานประกอบการสำหรับฝึกปฏิบัติ ที่ตั้งสถานศึกษาและพบว่าด้านความรู้ของเหตุผลของการที่นักเรียนเลือกศึกษาต่ออยู่ในด้านนี้ในระดับมากและเหตุผลที่ผู้ปกครองเห็นด้วยมากที่สุด คือ สถานศึกษาที่อาจารย์มีความรู้ ความชำนาญในวิชาชีพ เป็นที่ยอมรับและเชื่อถือของประชาชน

2.2 ปัจจัยด้านสังคม (การยอมรับในสังคม) (X_4) เป็นปัจจัยสำคัญเพราะนักศึกษาที่ตัดสินใจเลือกเรียนสาขาวิชาเครื่องกลเพราะได้รับการยอมรับในสังคม เนื่องจากคนทั่วไปยอมรับในความรู้ ความสามารถในการนำไปใช้ได้จริง เป็นอาชีพที่สร้างรายได้ดีเป็นที่ยอมรับของคนทั่วไป ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของกรจงกล ต่วนเอี่ยม (2546 : บทคัดย่อ) พบว่า ปัจจัยด้านสังคมมีผลต่อแรงจูงใจในการศึกษาต่อแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เช่นเดียวกับสว่างจิตร์ พัทธมณีปกรณ์ (2546 : 81) ทำการวิจัยเรื่องเหตุจูงใจในการเลือกเรียนวิชาเอกคอมพิวเตอร์ธุรกิจของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า เหตุจูงใจในการเลือกเรียนวิชาเอกคอมพิวเตอร์มากที่สุด ได้แก่ ความมั่นคงและความก้าวหน้าในอาชีพ รองลงมาคือด้านการยอมรับในสังคม

2.3 ปัจจัยด้านอาชีพ (ความก้าวหน้าในอาชีพ) (X_3) เป็นปัจจัยที่ช่วยตัดสินใจเลือกเรียน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักศึกษาต้องการนำความรู้ไปใช้ในการประกอบอาชีพ เนื่องจากใช้เวลาไม่นานก็สามารถสำเร็จการศึกษาและนำความรู้ไปประกอบอาชีพได้ เพื่อให้ตนเองประสบความสำเร็จและมีความก้าวหน้า ในหน้าที่การงานในอนาคต มีโอกาสเรียนต่อในระดับที่สูงขึ้น และเหตุผลที่สำคัญอีกประการหนึ่งคือ ผู้ปกครองของนักศึกษาส่วนใหญ่มีรายได้ต่อเดือนที่ค่อนข้างต่ำคือ ต่ำกว่า 10,000 บาท จึงเป็นเหตุผลหนึ่งที่เป็นปัจจัยในการช่วยตัดสินใจเลือกเรียนสาขาวิชาเครื่องกล เพื่อสร้างความก้าวหน้าในอาชีพให้มีรายได้มาช่วยเหลือครอบครัว สอดคล้องกับแนวคิดของงานวิจัยของสมบัติ สุขสมบูรณ์ (2540 : บทคัดย่อ) ที่พบว่าเหตุผลของปัจจัยต่อความสนใจเลือกเรียนต่อสายอาชีพศึกษามากที่สุดคือ ความก้าวหน้าในอาชีพ ทั้งนี้เพราะนักเรียนทุกคนต้องการความมั่นคงและความก้าวหน้าในอาชีพ ต้องการที่จะได้รับโอกาสในการเรียนต่อในระดับสูง ๆ ขึ้นไป ในการเพิ่มพูนความรู้ เมื่อจบการศึกษาแล้วสามารถหางานทำหรือรับราชการได้ง่าย

2.4 ปัจจัยด้านการสื่อสาร (การรับรู้ข่าวสาร) (X_5) เป็นปัจจัยที่สามารถช่วยในการตัดสินใจเลือกเรียนของนักศึกษาได้อย่างมาก กล่าวคือ การที่นักศึกษาจะตัดสินใจเลือกเรียนในสาขาใดจะต้องได้ข้อมูลจากบุคคล ผู้ใกล้ชิด หรือสื่อต่าง ๆ รวมทั้งการได้รับการแนะแนวจากสถานศึกษา ตรงกับแนวคิดของวินัย สัมพันธ์ (2539 : 96) ที่ได้ศึกษาแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อของนักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาช่างยนต์ วิทยาลัยเทคนิคภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พบว่า แรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงสาขาวิชาช่างยนต์ นักเรียนจะได้รับคำแนะนำจากอาจารย์แนะแนวในวิทยาลัยเดิมและสอดคล้องกับงานวิจัยของนงลักษณ์ รุ่งวิทยากร (2543 : บทคัดย่อ) ที่พบว่า ผู้ที่ได้รับรู้ข่าวสารการสมัครเข้าศึกษาต่อจากสื่อมากกว่า 1 สื่อขึ้นไป มีเหตุผลต่อปัจจัยที่ใช้ในการศึกษาสูงกว่าผู้รับรู้ข่าวสารจากสื่อเพียงสื่อเดียวและรับรู้จากคนใกล้ชิด ญาติ เพื่อน สื่อสิ่งพิมพ์ เช่นเดียวกับงานวิจัยของวีระพล เวชยางกูร (2541 : 60) พบว่า นักเรียนเลือกเรียนเพราะบิดา มารดาเป็นผู้แนะนำและติดต่อให้เรียนในสาขาวิชาชีพ สอดคล้องกับงานวิจัยของเจษฎา ดวงสงค์ (2540 : 130) พบว่า ด้านความต้องการในการสื่อสาร การโน้มน้าวใจของสถานศึกษาระดับอาชีวศึกษา บิดา มารดา หรือผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการตัดสินใจมาก

ในการศึกษาครั้งนี้พบว่า ปัจจัยด้านอาชีพ (ตัวแปรความก้าวหน้าในอาชีพ X_3) ปัจจัยด้านสังคม (ตัวแปรการยอมรับในสังคม X_4) ปัจจัยด้านการสื่อสาร (ตัวแปรการรับรู้ข่าวสาร X_5) และปัจจัยด้านสถานศึกษา (ตัวแปรค่านิยมต่อสถานศึกษา X_6) ต่างก็มีความสัมพันธ์ภายในอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งแสดงว่าปัจจัยทั้ง 4 มีความสัมพันธ์กันภายในสูง ทำให้ความสัมพันธ์ร่วมกันในการทำนายต่ำกว่า การที่ปัจจัยต่าง ๆ เป็นอิสระจากกัน ซึ่งน่าจะเป็นสาเหตุสำคัญที่ทำให้สมการจำแนกกลุ่ม ไม่มีนัยสำคัญ

2.5 ปัจจัยด้านส่วนตัว

2.5.1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับมัธยมศึกษา (X_1) ไม่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกหรือไม่เลือกเรียนสาขาวิชาเครื่องกลนั่นคือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาบางคนมีผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียน เพราะนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงตัดสินใจเลือกเรียน

สาขาเครื่องกล และนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง บางคนก็ตัดสินใจไม่เลือกเรียนสาขาวิชาเครื่องกล แต่เลือกเรียนสาขาวิชาอิเล็กทรอนิกส์ ไฟฟ้า หรือเครื่องมือกลแทน อาจมีเหตุผลมาจากความชอบส่วนตัว ผู้ปกครองแนะนำ ไม่มีเพื่อนเลือกเรียน หรือดูจากจำนวนผู้มาสมัครสอบล่วงหน้า สอดคล้องกับงานวิจัยของราตรี กลิ่นประทุม (2545 : 74) พบว่า นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน คือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่าง 1.00-2.00, 2.01-2.50 และตั้งแต่ 2.51 ขึ้นไป มีแรงจูงใจในการเลือกเรียนสาขาวิชาชีพ โดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ อาจเป็นเพราะการเลือกเรียนสาขาวิชาชีพของนักศึกษาสามารถที่จะเลือกศึกษาได้ตามความถนัดและความสนใจของตนเอง โดยไม่ต้องคำนึงถึงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

2.5.2 รายได้ของครอบครัวต่อเดือน (X_2) ไม่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกหรือไม่เลือกเรียนสาขาวิชาเครื่องกล นั่นคือ รายได้ของครอบครัวต่อเดือนของนักศึกษาไม่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนในสาขาวิชาต่าง ๆ แต่มีผลต่อการเลือกเรียนในสายอาชีพ โดยมีได้กำหนดว่าเป็นสาขาใด เพราะการเลือกเรียนในสายอาชีพไม่ว่าในสาขาใด ก็สามารถเรียนจบแล้วมีงานทำ มีรายได้ช่วยเหลือครอบครัวได้โดยใช้เวลาเท่าเทียมกันและนักศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่างก็อยู่ในกลุ่มช่างอุตสาหกรรมด้วยกัน ความคิดเห็นจึงมีความคล้ายคลึงกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของราตรี กลิ่นประทุม (2545 : บทคัดย่อ) ที่พบว่า นักศึกษาที่ครอบครัวมีรายได้ต่อเดือนต่างกัน มีแรงจูงใจในการเลือกเรียนโดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ในการศึกษาครั้งนี้พบว่า ปัจจัยด้านส่วนตัว (ตัวแปรผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับมัธยมศึกษา X_1) และ (ตัวแปรรายได้ของครอบครัวต่อเดือน X_2) ปัจจัยด้านส่วนตัวนี้ไม่มีความสัมพันธ์กับปัจจัยอื่น ๆ ได้แก่ ปัจจัยด้านอาชีพ (ตัวแปรความก้าวหน้าในอาชีพ X_3) ปัจจัยด้านสังคม (ตัวแปรการยอมรับในสังคม X_4) ปัจจัยด้านการสื่อสาร (ตัวแปรการรับรู้ข่าวสาร X_5) และ ปัจจัยด้านสถานศึกษา (ตัวแปรค่านิยมต่อสถานศึกษา X_6) อาจเป็นเพราะปัจจัยนี้มีตัวแปรที่มีความใกล้เคียงกัน ซึ่งนักศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง เลือกเรียนประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรมเหมือนกัน

3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามปลายเปิด

เหตุผลเพิ่มเติมจากแบบสอบถามปลายเปิด พบว่า ปัญหาที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนสาขาวิชาเครื่องกล หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรมของนักศึกษาที่มีความต้องการเรียนแต่ไม่ได้เรียน พบปัญหาสำคัญ ได้แก่ สอบไม่ได้ และไม่ได้เลือก ปัญหาที่สอบไม่ได้มีร้อยละ 48.4 ของผู้ตอบแบบสอบถามตอนที่ 3 ส่วนปัญหาที่ไม่ได้เลือกทั้งที่ต้องการเรียนมีร้อยละ 51.6 ของผู้ตอบแบบสอบถามตอนที่ 3 มีสาเหตุสำคัญ คือ ผู้ปกครองไม่ให้เลือก ไม่มีเพื่อนเลือกเรียนด้วย เกรตเฉลี่ยต่ำ กลัวสอบไม่ได้ มีผู้สมัครสอบมากและไม่เหมาะกับเพศหญิง

จากสรุปปัญหาทำให้เห็นว่ามึนักศึกษาที่ต้องการเรียนสาขาวิชาเครื่องกล แต่ไม่ได้เรียน เพราะสอบไม่ได้ และไม่ได้เลือก อาจทำให้มีนักศึกษาที่ไม่ได้เรียนตามความต้องการที่เป็นปัจจัยและปัญหาหลายประการมาเป็นตัวแปร

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลวิจัยไปใช้

1. ผลจากการวิจัยที่สรุปความสำคัญของตัวแปร โดยเฉพาะตัวแปรการรับรู้ข่าวสาร ทำให้วิทยาลัยสามารถใช้เป็นแนวทางในการจัดการศึกษา โดยเน้นประชาสัมพันธ์ให้นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ที่มีความสนใจที่จะเข้ามาศึกษาต่อในวิทยาลัยเทคนิคนครนายกมากขึ้น
2. ประชาสัมพันธ์ให้นักเรียนทราบถึงการสนับสนุนทุนการศึกษาในวิทยาลัยเทคนิคนครนายก
3. สร้างภาพลักษณ์และค่านิยมของวิทยาลัยเทคนิคนครนายกต่อบุคคลภายนอก

ข้อเสนอแนะสำหรับการศึกษาค้นคว้าครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษากับตัวแปรที่เป็นอิสระเพิ่มเติม เพื่อให้มีค่าการกระจายสูง (ความแตกต่างภายในกลุ่ม) เช่น การเดินทางมาวิทยาลัย ความถนัดและความสนใจ อาชีพของผู้ปกครอง และค่าใช้จ่ายในการศึกษา
2. กลุ่มตัวอย่างที่ไม่เลือกเรียนสาขาวิชาเครื่องกล ควรเป็นกลุ่มอื่น ๆ ที่ไม่เพียงแต่เรียนในประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม เช่น ประเภทวิชาพาณิชยกรรม คหกรรม ศิลปกรรมและเกษตรกรรม

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กมลรัตน์ หล้าสูงษ์. (2528). จิตวิทยาการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : ภาควิชา
การแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร.
- กรจงกล ต่วนเอี่ยม. (2546). แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.)
ของนักศึกษาวิทยาลัยพัฒนการเซดุน. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (ธุรกิจศึกษา). กรุงเทพฯ :
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- กรมอาชีวศึกษา. (2544). สรุปผลการสัมมนาผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษา
ประจำปีงบประมาณ 2545. สงขลา.
- กรมอาชีวศึกษา. (2545ก). วารสารนิเทศวิจัยการศึกษา. กรุงเทพฯ : หน่วยศึกษานิเทศก์
กรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ.
- _____. (2545ข). หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2545. กรุงเทพฯ :
กรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ.
- _____. (2545ค). แผนพัฒนาการอาชีวศึกษา ระยะที่ 9 (2545-2549). กรุงเทพฯ : วิทยาลัย
สารพัดช่างพระนคร.
- กัลยา เข้มกลัด. (2544). เหตุผลในการศึกษาต่อวิชาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น
ในจังหวัดนครราชสีมา. วิทยานิพนธ์ คอ.ม. (การบริหารอาชีวศึกษา). กรุงเทพฯ :
บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง. ถ่ายเอกสาร.
- บุญชู เจือดี. (2541). การศึกษาตัวแปรที่สัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้ยาเสพติดติดตามทฤษฎีการ
กระทำด้วยเหตุผลของเด็กและเยาวชนในสถานพินิจและคุ้มครองเด็ก. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม.
(การวัดผลการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
ถ่ายเอกสาร.
- เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์. (2540, กรกฎาคม-กันยายน). โครงการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ กระทรวง
ศึกษาธิการ. 4 : 3-11.
- ไข่มุก เสาวจันทร์. (2543). ปัจจัยในการเลือกเรียนอาชีวศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ใน
จังหวัดปทุมธานี. วิทยานิพนธ์ คอ.ม. (การบริหารอาชีวศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง. ถ่ายเอกสาร.
- จงจิตต์ อ่ำสาริกา. (2541). ความต้องการศึกษาต่อสายอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
ในเขตพื้นที่บริการของโรงเรียนบ่อทองวงษ์จันทร์วิทยา อำเภอบ่อทอง จ.ชลบุรี.
วิทยานิพนธ์ คอ.ม. (การบริหารอาชีวศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง. ถ่ายเอกสาร.

- จิราภรณ์ ตั้งกิตติมาภรณ์. (2528). จิตวิทยาเบื้องต้น. สงขลา : คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- จิระวรรณ เปตมานัง. (2536). ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าเรียนการศึกษานอกระบบโรงเรียน สายสามัญ ระดับประถมศึกษาของนักศึกษาผู้ใหญ่ จังหวัดเลย. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (การศึกษานักผู้ใหญ่). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- จุมพล หนิมพานิช. (2536). "การอำนวยความสะดวก - การตัดสินใจ และการติดต่อสื่อสาร," เอกสาร การสอนชุดวิชาองค์การและการจัดการ. มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ชวนพิมพ์.
- เจษฎา ดวงสงค์. (2540). ความต้องการการศึกษาระดับอาชีวศึกษา ด้านบริหารธุรกิจของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดเชียงราย. วิทยานิพนธ์ บธ.ม.(บริหารธุรกิจ). เชียงราย : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยแม่โจ้. ถ่ายเอกสาร.
- ชัยพร วิชชาวุธ. (2521). จิตวิทยานับประสบการณ์. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ชวนพิมพ์.
- ชัยวัฒน์ ยืนยาว. (2539). แรงจูงใจในการเข้าเรียนของนักศึกษาหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนสายสามัญ ระดับประถมศึกษา วิธีเรียนทางไกลจังหวัดสมุทรปราการ. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (การศึกษานักผู้ใหญ่). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ณรงค์ สมพงษ์. (2530). สื่อเพื่องานส่งเสริมเผยแพร่. กรุงเทพฯ : สำนักงานส่งเสริมและฝึกอบรม มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ดวงกมล เวชบรรยงรัตน์. (2529). "ความรู้สำหรับผู้บริโภค," ใน เอกสารการสอนมหาวิทยาลัย สุโขทัยธรรมาธิราช ชุดวิชาคหกรรมทั่วไป หน่วยที่ 8 - 15. หน้า 244-246. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ชวนพิมพ์.
- เดือนใจ อธิคมภาสิต. (2532). การศึกษาเปรียบเทียบความต้องการเลือกเรียนต่อสายสามัญ และสายอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จังหวัดฉะเชิงเทรา ชลบุรี และระยอง ปีการศึกษา 2529. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (การบริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางแสน. ถ่ายเอกสาร.
- ถวิล เกื้อกุลวงศ์. (2528). การจูงใจเพื่อผลงาน. นครปฐม : มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์.
- ทัศนา ณ สงขลา. (2538). ความคิดเห็นเกี่ยวกับการเลือกศึกษาต่อสายอาชีพประเภทวิชาคหกรรมของผู้ปกครองและนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพในสถานศึกษาสังกัดกรมอาชีวศึกษา กลุ่มภาคใต้. วิทยานิพนธ์ คอ.ม. (การบริหารอาชีวศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง. ถ่ายเอกสาร.
- ทิพย์มาศ ทองมณี. (2530). ปัจจัยเลือกเรียนในมหาวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดกรมศิลปากร. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (จิตวิทยาการแนะแนว). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

- นงศ์ลักษณ์ รุ่งวิยาธร. (2543). ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาระบบการศึกษาทางไกลของนักเรียนระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช. ภาคนิพนธ์ ศศ.ม. (พัฒนาสังคม) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันพัฒนบริหารศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- นวลศิริ เปาโรหิตย์. (2538). แนวโน้มอาชีพเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม. หน้า 45. กรุงเทพฯ : ม.ป.พ.
- บรรจบ เนียมมณี. (2530). หน้าที่บริหาร. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- ประยูร มัยโกคา. (2539). การสำรวจความต้องการศึกษาต่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดการประถมศึกษาแห่งชาติในจังหวัดชุมพร. วิทยานิพนธ์ คอ.ม. (การบริหารอาชีวศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง. ถ่ายเอกสาร.
- ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. (2542). การจัดและการบริหารอาชีวศึกษา. กรุงเทพฯ : ศูนย์สื่อเสริมกรุงเทพ.
- ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์. (2529). เอกสารประกอบการสอนและแนว 515 ทฤษฎีการพัฒนาอาชีพ. กรุงเทพฯ : ภาควิชาแนะแนว และจิตวิทยาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- พยุศักดิ์ จันทรสุนทร. (2544). การปฏิรูปการอาชีวศึกษา. กรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ.
- พรทิพย์ คำชาย. (2543). ปัจจัยที่สัมพันธ์กับการเลือกสาขาวิชาของนักศึกษาระดับปริญญาตรีในสถาบันราชภัฏราชชนครินทร์. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. (การบริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- เพ็ญศรี จินดาศักดิ์. (2535). การศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการเลือกอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดชลบุรี. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. (ธุรกิจศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- มงคล ค่อยประเสริฐ. (2539). แรงจูงใจในการมาเรียนของนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปอ.) ในจังหวัดอุทัยธานี. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. (การศึกษาผู้ใหญ่). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ราตรี กลิ่นประทุม. (2545). แรงจูงใจในการเลือกเรียนสาขาวิชาการตลาดของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สารนิพนธ์ กศ.ม. (ธุรกิจศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- เรืองอุไร ศรีนิลทา. (2529). "การจัดการทรัพยากร," ใน เอกสารการสอนมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ชุดวิชาคหกรรมศาสตร์ทั่วไป หน่วยที่ 8 - 15. หน้า 147-151. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ชวนพิมพ์.

- ลัดดา มะลิทอง. (2540). เหตุผลในการตัดสินใจเข้าเรียนการศึกษานอกโรงเรียน ระดับมัธยมศึกษาตอนปลายสายสามัญ ประเภททางไกลของทหารกองประจำการในเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (การศึกษาผู้ใหญ่). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- ลัดดา หิรัญยวา. (2545). แรงจูงใจในการเลือกเรียนหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต โปรแกรมวิชาการบริหารธุรกิจของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (ธุรกิจศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ลัดดาวัลย์ ไคว้ตระกูล. (2528). การศึกษาองค์ประกอบที่เป็นสาเหตุของการเลือกและไม่เลือกแผนการเรียนวิชาชีพของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 4 สังกัดโรงเรียนรัฐบาลในจังหวัดลำปาง. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการแนะแนว). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- วัชร วงศ์ศิริวัฒน์. (2536). ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจเลือกอาชีพของนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พ.ศ. 2533 ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนใต้. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (การศึกษาผู้ใหญ่). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- วิทยาลัยเทคนิคนครนายก. (2545). คู่มือนักเรียนนักศึกษา. นครนายก : โรงพิมพ์ครูเทียม.
- วินัย สังหนนท์. (2539). แรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อของนักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาช่างยนต์ วิทยาลัยเทคนิคภาคตะวันออกเฉียงเหนือและภาคกลาง. วิทยานิพนธ์ คอ.ม. (การบริหารอาชีวศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง. ถ่ายเอกสาร.
- วีระพล เวชยางกูร. (2541). ความต้องการศึกษาต่อของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดสระแก้ว. วิทยานิพนธ์ คอ.ม. (การบริหารอาชีวศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง. ถ่ายเอกสาร.
- ศุภลักษณ์ กีฬา. (2539). ปัจจัยที่มีผลต่อความคิดเห็นในการเข้าศึกษาต่อระดับมัธยมศึกษา ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา : ศึกษาเฉพาะกรณีอำเภอสิรินธร จังหวัดอุบลราชธานี. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (จิตวิทยาแนะแนว). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- สมชัย เจนจตุรงค์. (2542). แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของนักศึกษาในวิทยาลัยพณิชยการ สังกัดกรมอาชีวศึกษา เขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (ธุรกิจศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

- สมทรัพย์ อติชาติบุตร.(2541). ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ของนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดกาญจนบุรี. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. (หลักสูตรและการนิเทศ). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร. ถ่ายเอกสาร.
- สมบัติ สุขสมบูรณ์. (2540). การศึกษาปัจจัยต่อความสนใจเลือกเรียนต่อสายสามัญ และสายอาชีวศึกษาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (อุตสาหกรรมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- สมพงษ์ จิตจรัสอำพัน. (2540). องค์ประกอบที่เป็นแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อสายวิชาบริหาร ธุรกิจของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (ธุรกิจศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สมศรี เพชรโชติ. (2538). ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจของประชาชนในการเข้าร่วมโครงการการศึกษาต่อเนื่องที่จัดขึ้นโดยมหาวิทยาลัยรามคำแหง. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (จิตวิทยาแนะแนว). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- สรวิศ ปานเจริญ. (2544). แรงจูงใจในการเลือกสถาบันกวดวิชา เข้าโรงเรียนเตรียมทหาร ในเขต อำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี. วิทยานิพนธ์ บธ.ม. (การบริหารธุรกิจ). มหาสารคาม : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. ถ่ายเอกสาร.
- สว่างจิตร์ พัทธมณีปกรณ์. (2541). เหตุจูงใจในการเลือกเรียนวิชาเอกคอมพิวเตอร์ของนักศึกษา สถาบันเทคโนโลยีราชมงคลในเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (ธุรกิจศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สันติพงษ์ เจริญศรี. (2543). มวลเหตุจูงใจในการเลือกเรียนวิชาพื้นฐานอาชีพอุตสาหกรรมของ นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม). วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (อุตสาหกรรมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2541,กันยายน). การจัดระดับคุณภาพการศึกษา. หน้า 1-4. กรุงเทพฯ : สำนักนายกรัฐมนตรี.
- สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา. (2546, 30 มิถุนายน). "กระบวนทัศน์ใหม่ของการอาชีวศึกษา : จุดเปลี่ยนที่ท้าทาย," มติชนรายวัน : หน้า 19.
- สุดา ทัพสุวรรณ. (2544). หนังสือผู้นำในการบริหารการศึกษา. (เอกสารประกอบการสอน). กรุงเทพฯ : ภาควิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

- สุทัศน์ ธรรมคุณ. (2539). ปัญหาการเรียนการสอนตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2533 ตามทฤษฎีของครูประจำกลุ่มของศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัด ในเขตการศึกษา 7. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (อุตสาหกรรมศึกษา). พิษณุโลก : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร. ถ่ายเอกสาร.
- สุพรรณิ เสาวดี. (2543). มลเหตุจูงใจในการเลือกกลุ่มวิชาการบัญชีของนักเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ วิทยาลัยพณิชยการธนบุรี. สารนิพนธ์ กศ.ม. (ธุรกิจศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สุภาภรณ์ เลอเลิศวณิชย์. (2542). การเลือกศึกษากลุ่มวิชาชีพของนักเรียนระดับประกาศนียบัตร วิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยพณิชยการ สังกัดกรมอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ คอ.ม. (การบริหารอาชีวศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า เจ้าคุณทหารลาดกระบัง. ถ่ายเอกสาร.
- สุรีย์ สุขเมธีณมิต. (2541). ประมวลศัพท์ทางการบริหาร. ชลบุรี : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา.
- สุวัฒน์ วัฒนวงศ์. (2544). จิตวิทยาเพื่อการฝึกอบรมผู้ใหญ่. กรุงเทพฯ : ชีระป้อมวรรณกรรม.
- เสริมศักดิ์ วิชาลาภรณ์. (2521). พฤติกรรมผู้นำทางการศึกษา. พิษณุโลก : เอกสารการพิมพ์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พิษณุโลก.
- เสาวภา สมจิต. (2540). การตัดสินใจเลือกเรียนวิชาชีพหลักสูตรระยะสั้น โรงเรียนผู้ใหญ่ พระตำหนักสวนกุหลาบ (วิทยาลัยในวัง). วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (คหกรรมศาสตร์ศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- อักษรศิลป์ แก้วมawangค์. (2541). ความต้องการศึกษาต่อสายอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 3 ในจังหวัดศรีสะเกษ. วิทยานิพนธ์ คอ.ม.(การบริหารอาชีวศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง. ถ่ายเอกสาร.
- อุไรวรรณ โพธิเวชเทวัญ. (2539). สิ่งจูงใจในการเลือกเรียนหลักสูตรธุรกิจศึกษาของนิสิต ระดับปริญญาตรีในสถาบันอุดมศึกษา เขตกรุงเทพมหานคร. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. (ธุรกิจศึกษา). กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- Bellock, Asino A. and Kleibard, Herbert M. (1977). *Curriculum and Evaluation*. Berkeley : American. Education Research Association.
- Campbell, J.R. (1994) "Educational Productivity and Differential Socialization," *Educational Research*. 21(7) : 72-73.
- Christie, Nathaniel Leopold. (1997, February). "The Influence of Selected Career Information Materials on Career Interests of Secondary Students in Pennsylvania," *Dissertation Abstracts International*. 57(8) : 3469 – A.
- Cronbach, Lee Joseph. (1984). *Essentials of Psychological Testing*. 4th ed. New York : Harper and Row.

- Derr, Debra A. (1997). "Selected Oregon Student, Parent and Teacher Perceptions of the Factors that Influenced Eleventh-Grade Student's Readiness to Make Career Choices," *Dissertation Abstracts International*. 57(8) : 3402-A.
- Eksteen, Pieter Johannes. (1994). "An Analysis of Learning Problems Experienced by STD," *Dissertation Abstracts International*. South Africa : University of Pretoria.
- Excel, L. B. and Tate, H. H. (1955, 18 November). "High School Students Look to the Future," *The Journal of Educational Research*.
- Fishbein, Martin and Ajzen. (1975). *Belife, Attitude, Itention and Behavior*. Philippine : Addison-Wesley Publishing Company Inc.
- Fouris, George and others. (1994). "Tradition and Socioeconomic Status are Greek Keys to Academic Success," *Educational Research*. 21(7) : 705.
- Franklin, Bobbit. (1974). *The Curriculum*. New York : Holt Reinhart and Winston.
- Fulbright. (2003). *Selecting a university / study in the US*. [http : //www.fulbright.org.nz/studyus/selectuni. Html](http://www.fulbright.org.nz/studyus/selectuni.html). July 30, 2003.
- Simon, H. A. (1979). *Administrative Behavior*. 3rd ed. Edition New York : The Mcmillan.
- Herzberg, Frederick, Bernard, Mausner and Barbara, B. (1959). *The Motivation to Work*. 2nd ed. New York : John Wiley & Sons.
- Hilda, Taba. (1978) *Curriculum Development : Theory and Practice*. New York : Harcourt, Brace and World Inc.
- Hoppock, R. (1976). *Occupational Information*. New York : Mc Graw - Hill Book Company.
- Krejcie, Robert V. and Morgan, Daryle W. (1970, August). "Determining Sample Size for Research Activities," *Educational and Psychological Measurement*. 30 (3) : 608.
- Luzzo, D.A. (1995). "The relative contributions of self – efficacy and locus of control to The prediction of career maturity," *Journal of College Student Development*. 36(1) : 61-66.
- Menchaca, Maria Denisee. (1996). "The Influence of Self – Efficacy on Educational and Ocdupayional Considerations and Plans of Mexican – American, Grade 12 Student," *Dissertation Abstracts International*. 84 : 2881.
- Peng. (1997). "The Impact of Career Education Courses on Career Beliefs and Career Decision-Making Among Business College Students in Taiwan," *Dissertation Abstracts International*. 57(8) : 3405-A.
- Prachum, Chemchai. (1974). *Curriculum Reform With Reference To General Education in Southeast Asia*. Bangkok : The Association of Southeast Asian Institution of High Learning.

- Rogers, Everett M. (1983). *Diffusion of Innovations*. 3 rd ed. New York : The Free Press.
- Rogers, Jennifer.(1979). *Adults Learning*. Milton Keynes :The Open University Press.
- Serff, Pamelamabelerica. (1997, June). "Long-term meanings two At-Risk Adolescents Give to a Cognitive Behavioral Programme," *Dissertation Abstract International*. 35(03) : 551-A.
- Snell, A.F., et al. (1994). "Adolescent life Experiences as predictors of occupational Attainment," *Journal of Applied Psychology*. 79(1) : 131 – 141.
- Surya, Dharma. (1995, January). "Factors That Influence Student Achievement in Pensylvania Public Schools," *Dissertation Abstracts International*. 7(55) : 1757-A.
- Gore, W. J. and Dyson, J. W. (1964). *The Making of Decision : A Reading in Administrative Behavior*. New York : Macmillan.
- Reeder, William W. (1971). *Levels of Abstactive and their Uses*. (Mimeographed).
- Wu, Rosalind and Campbell, James Reed. (1994). "Gifted Chinese Girls Get the Best Mix of Family Processes to Bolster their Math Achievement," *Educational Research*. 21(7) : 685.

ภาคผนวก

แบบสอบถามความคิดเห็น

เรื่อง

การศึกษาปัจจัยที่จำแนกกลุ่มการตัดสินใจและปัญหาในการเลือกเรียนสาขาวิชาเครื่องกล
หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม
ของนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคนครนายก

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามชุดนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่จำแนกกลุ่มการตัดสินใจเลือกหรือไม่เลือกเรียนสาขาวิชาเครื่องกล หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรมของนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคนครนายก สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา
2. แบบสอบถามชุดนี้แบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ
 - ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม
 - ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นต่อการเลือกหรือไม่เลือกเรียนสาขาวิชาเครื่องกล หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรมของนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคนครนายก
 - ตอนที่ 3 แบบสอบถามปลายเปิดเพื่อแสดงความคิดเห็น และรวบรวมปัญหาที่นักศึกษาพบ เมื่อไม่ได้เรียนในสาขาวิชาที่ต้องการ
3. กรุณาตอบแบบสอบถามให้ครบทุกตอนและทุกข้อตามความคิดเห็นของท่านตามความเป็นจริงที่สุด เพื่อให้ได้ผลการวิจัยที่เชื่อถือได้ และสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้

นายสุภาพ วงศ์จันทร์

นิสิตปริญญาโท วิชาเอกการบริหารการศึกษา

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดกาเครื่องหมาย ✓ ลงใน () หน้าข้อความที่ตรงสภาพที่เป็นจริงเกี่ยวกับตัวของท่าน

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของระดับมัธยมศึกษาตอนต้น (ม.3).....
2. รายได้ของครอบครัวต่อเดือน โดยประมาณ
 - () ต่ำกว่า 10,000 บาท
 - () ตั้งแต่ 10,000 บาทขึ้นไป
3. สาขาวิชาที่นักศึกษา กำลังศึกษาอยู่
 - () เครื่องมือกล (ช่างกลโรงงาน)
 - () โลหะการ (ช่างเชื่อมโลหะ)
 - () ไฟฟ้า (ช่างไฟฟ้า)
 - () อิเล็กทรอนิกส์ (ช่างอิเล็กทรอนิกส์)
 - () การก่อสร้าง (ช่างก่อสร้าง)
 - () เครื่องกล (ช่างยนต์)
4. ท่านคิดว่าท่านได้ศึกษาตรงสาขาวิชาที่ตัดสินใจเลือกเรียนหรือไม่
 - () ตรงสาขา
 - () ไม่ตรงสาขา

ตอนสอบเข้าท่านเลือกเรียนสาขาวิชา.....

ขณะนี้ท่านกำลังเรียนสาขาวิชา.....

ท่านคิดว่าท่านไม่ได้เรียนตรงตามสาขาวิชาที่เลือก เพราะ.....

.....

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นต่อการเลือกหรือไม่เลือกเรียนสาขาวิชาเครื่องกล
หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรมของนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิค
นครนายก สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

คำชี้แจง ขอให้ท่านกาเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับความเห็นด้วยเกี่ยวกับปัจจัยที่ช่วยในการตัดสินใจ
เลือกหรือไม่เลือกเรียนสาขาวิชาเครื่องกล หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม
ในช่องที่ตรงกับความจริงตามความคิดของท่านเพียงช่องเดียวและขอให้ตอบทุกข้อ แม้ว่าท่านจะไม่ได้
เรียนในสาขาวิชาเครื่องกล (สาขาวิชาช่างยนต์) ซึ่งแบ่งเป็น 5 ระดับ ดังนี้

มากที่สุด หมายถึง ระดับความเห็นด้วยในระดับมากที่สุด

มาก หมายถึง ระดับความเห็นด้วยในระดับมาก

ปานกลาง หมายถึง ระดับความเห็นด้วยในระดับปานกลาง

น้อย หมายถึง ระดับความเห็นด้วยในระดับน้อย

น้อยที่สุด หมายถึง ระดับความเห็นด้วยในระดับน้อยที่สุด

ข้อที่	ปัจจัยที่ช่วยในการตัดสินใจเลือกเรียน	ระดับความเห็นด้วย				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
	ท่านคิดว่าการเรียนสาขาวิชาเครื่องกล จะทำให้ ปัจจัยด้านอาชีพ (ความก้าวหน้าในอาชีพ)					
1	ผู้ที่มีความรู้ในการล้างเครื่องรถจักรยานยนต์ สามารถหารายได้ดีขึ้น..					
2	ผู้ที่มีความรู้ในการปะยางรถจักรยานยนต์ มีโอกาสหารายได้ เพิ่มเติมดีขึ้น.....					
3	การมีความรู้ดีในเรื่องส่วนประกอบของรถจักรยานยนต์ ทำให้มี โอกาสเรียนต่อในระดับที่สูงขึ้น.....					
4	ผู้ที่มีความรู้วิธีการแก้ไขข้อขัดข้องของรถจักรยานยนต์ดี มีโอกาส ก้าวหน้าในอาชีพการงาน.....					
5	ผู้ที่มีความสามารถในการเปลี่ยนอะไหล่รถจักรยานยนต์ได้ จะมี รายได้ดีขึ้น.....					
6	ผู้ที่มีทักษะในการปฏิบัติการซ่อมรถจักรยานยนต์ได้ มีโอกาสเพิ่ม รายได้เพิ่มดีขึ้น.....					
7	ผู้ที่มีความสามารถในการบำรุงรักษารถจักรยานยนต์เบื้องต้น มีโอกาสดูแลรถจักรยานยนต์ในระดับที่สูงขึ้น.....					
8	ผู้ที่ปฏิบัติการซ่อมระบบไฟฟ้าในรถจักรยานยนต์ มีโอกาสก้าวหน้า ในอาชีพ.....					

ข้อที่	ปัจจัยที่ช่วยในการตัดสินใจเลือกเรียน	ระดับความเห็นด้วย				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
	ปัจจัยด้านสังคม (การยอมรับในสังคม)					
9.	คนทั่วไปยอมรับในผลงานสิ่งประดิษฐ์ต่าง ๆ ของผู้เรียนในสาขาวิชาเครื่องกล.....					
10.	คนทั่วไปยอมรับในความรู้ความสามารถในการนำไปประยุกต์ใช้จริงของผู้เรียน ในสาขาวิชาเครื่องกล.....					
11.	การประกอบอาชีพในสาขาวิชาเครื่องกล เป็นอาชีพที่สร้างรายได้ดีเป็นที่ยอมรับของคนทั่วไป.....					
12.	ผู้ที่เรียนจบในสาขาวิชาเครื่องกล สามารถรู้ถึงปัญหาของเครื่องยนต์ต่าง ๆ ได้ดี.....					
13.	ผู้ที่เรียนจบในสาขาวิชาเครื่องกล สามารถแก้ปัญหาเครื่องยนต์ได้รวดเร็ว.....					
14.	ผู้ที่เรียนจบในสาขาวิชาเครื่องกล สามารถสร้างอาชีพที่มีเกียรติและได้รับค่าชมเชย.....					
15.	ผู้ที่เรียนจบในสาขาวิชาเครื่องกล มีโอกาสใช้ความรู้ความสามารถในสาขาวิชาโดยตรงในการประกอบอาชีพ.....					
16.	ผู้ที่เรียนจบสาขาวิชาเครื่องกล สามารถสร้างโอกาสในการเป็นเจ้าของกิจการของตนเองได้ง่าย.....					
17.	ผู้ที่เรียนจบในสาขาวิชาเครื่องกล หางานทำได้ง่าย.....					
	ปัจจัยด้านการสื่อสาร (การรับรู้ข่าวสาร)					
18.	ท่านได้ยินชื่อเสียงด้านความรอบรู้ของผู้สอนสาขาวิชาเครื่องกลจากบุคคลโดยรอบ.....					
19.	ท่านได้ยินชื่อเสียงความสามารถของผู้สอนสาขาวิชาเครื่องกลจากบุคคลโดยรอบ.....					
20.	ท่านได้ยินชื่อเสียงความเก่งของผู้สอนสาขาวิชาเครื่องกล จากบุคคลโดยรอบ.....					
21.	ท่านได้ยินชื่อเสียงของผู้สอนสาขาวิชาเครื่องกลด้านการซ่อมบำรุงเครื่องยนต์ จากวิทยุท้องถิ่น.....					
22.	บุคคลรอบข้างท่านเห็นว่าสาขาวิชาเครื่องกลของวิทยาลัยเป็นสาขาวิชาที่ให้ความรู้ดี.....					
23.	ท่านได้รับรู้รายละเอียดของแผนการเรียนในสาขาวิชาเครื่องกลของวิทยาลัย จากป้ายประกาศ.....					

ข้อที่	ปัจจัยที่ช่วยในการตัดสินใจเลือกเรียน	ระดับความเห็นด้วย				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
24.	ท่านเชื่อมั่นในหลักสูตรสาขาวิชาเครื่องกล เนื่องจากการบอกเล่าของบุคคลโดยรอบ.....					
	ปัจจัยด้านสถานศึกษา (ค่านิยมต่อสถานศึกษา)					
25	หลักสูตรสาขาวิชาเครื่องกลของวิทยาลัย เป็นที่ต้องการของตลาดแรงงาน.....					
26	ผู้เรียนมีความสนใจเรียนหลักสูตรสาขาวิชาเครื่องกลของวิทยาลัย..					
27	วิทยาลัยเปิดโอกาสให้ผู้เรียนหลักสูตรสาขาวิชาเครื่องกลได้ฝึกทักษะเพื่อสร้างประสบการณ์ทางวิชาชีพ.....					
28	สาขาวิชาเครื่องกล มีการใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัยในการเรียนการสอน ทำให้ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถ เป็นที่ต้องการของตลาดแรงงาน.....					
29	สาขาวิชาเครื่องกล มีอุปกรณ์ เครื่องมือที่ทันสมัยเหมาะกับการปฏิบัติงานจริงในสภาพปัจจุบัน.....					
30	สาขาวิชาเครื่องกล มีห้องปฏิบัติการที่ดีที่สามารถใช้ฝึกทักษะและสร้างประสบการณ์ให้แก่ผู้เรียน.....					
31	ครู-อาจารย์ของวิทยาลัยในสาขาวิชาเครื่องกล มีความชำนาญในสาขาวิชาที่สอน.....					
32	ครู-อาจารย์ของวิทยาลัย มีความสามารถในการฝึกทักษะปฏิบัติให้กับผู้เรียน.....					

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไพโรจน์ กลิ่นกุหลาบ	หัวหน้าภาควิชาการบริหารการศึกษา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วีระ สุภากิจ	อาจารย์ประจำภาควิชา
การบริหารการศึกษา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
3. นายไอยสุรย์ ยินดีภาพ	ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิค
นครนายก
4. นายมะโน สัมกลีบ	ผู้ช่วยผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิค
นครนายก
5. นางสาวสุกัญญา เป้นสุข	อาจารย์ 2 ระดับ 7
วิทยาลัยเทคนิคนครนายก

ส่วนราชการ บัณฑิตวิทยาลัย มสว โทร. 5731, 5618

ที่ ศธ 0519.12/๐๒๐๕

วันที่ ๒๒ มกราคม 2547

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน คณะบดีคณะศึกษาศาสตร์

เนื่องด้วย นายสุภาพ วงศ์จันทร์ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำสารนิพนธ์ เรื่อง “การศึกษาปัญหาและปัจจัยที่ทำนายการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม สาขาวิชาเครื่องกล ของนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคนครนายก” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์อรรณพ ตันจ้ใจเจริญรัตน์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ ผู้ช่วยศาสตราจารย์วีระ สุภากิจ และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ไพโรจน์ กลิ่นกุหลาบ เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถามการศึกษาปัญหาและปัจจัยที่ทำนายการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม สาขาวิชาเครื่องกล ของนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคนครนายก

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ข้าราชการในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถาม ให้ นายสุภาพ วงศ์จันทร์ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้ด้วย

(รองศาสตราจารย์นภภรณ์ หะวานนท์)

รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ

รักษาราชการแทนคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

๒๒ มกราคม 2547

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคนครนายก

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นายสุภาพ วงศ์จันทร์ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำสารนิพนธ์เรื่อง “การศึกษาปัญหาและปัจจัยที่ทำนายการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม สาขาวิชาเครื่องกล ของนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคนครนายก” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์อรรพรรณ ตันต์เจริญรัตน์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ ท่าน อาจารย์มะโน สัมกลี เป็นผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ และ อาจารย์สุกัญญา เป็นสุข เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถามการศึกษา ปัญหาและปัจจัยที่ทำนายการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม สาขาวิชาเครื่องกล ของนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคนครนายก

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ข้าราชการในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถาม ให้ นายสุภาพ วงศ์จันทร์ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์นภาพร หะวานนท์)

รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ

รักษาราชการแทนคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 02-664-1000 ต่อ 5618, 5731

หมายเหตุ : ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 037-311025 มือถือ 01-7920846

ที่ ศธ 0519.12/๕๕๔๙

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

๒๒ มกราคม 2547

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เพื่อพัฒนาเครื่องมือการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยการอาชีวศึกษานครนายก

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นายสุภาพ วงศ์จันทร์ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำสารนิพนธ์ เรื่อง “การศึกษาปัญหาและปัจจัยที่ทำนายการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม สาขาวิชาเครื่องกล ของนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคนครนายก” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์อรรพวรรณ ตันต์เจริญรัตน์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อพัฒนาเครื่องมือการวิจัย โดยขอให้นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 ภาคปกติ ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม จำนวน 225 คน เป็นกลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามการศึกษาปัญหาและปัจจัยที่ทำนายการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม สาขาวิชาเครื่องกล ของนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคนครนายก ในระหว่างเดือนมกราคม 2547

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นายสุภาพ วงศ์จันทร์ ได้เก็บข้อมูลในการทำสารนิพนธ์ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์นภาพร หะวานนท์)

รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ

รักษาราชการแทนคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 02-664-1000 ต่อ 5618, 5731

หมายเหตุ : ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 037-311025 มือถือ 01-7920846

๒๒ มกราคม 2547

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เพื่อพัฒนาเครื่องมือการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยการอาชีพองครักษ์

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นายสุภาพ วงศ์จันทร์ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำสารนิพนธ์ เรื่อง “การศึกษาปัญหาและปัจจัยที่ทำนายการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม สาขาวิชาเครื่องกล ของนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคนครนายก” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์อรรพวรรณ ตันต์เจริญรัตน์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อพัฒนาเครื่องมือการวิจัย โดยขอให้ให้นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 ภาคปกติ ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม จำนวน 225 คน เป็นกลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามการศึกษาปัญหาและปัจจัยที่ทำนายการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม สาขาวิชาเครื่องกล ของนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคนครนายก ในระหว่างเดือนมกราคม 2547

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นายสุภาพ วงศ์จันทร์ ได้เก็บข้อมูลในการทำสารนิพนธ์ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์นภาพร หะวานนท์)

รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ

รักษาราชการแทนคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 02-664-1000 ต่อ 5618, 5731

หมายเหตุ : ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 037-311025 มือถือ 01-7920846

๒๒ มกราคม 2547

วิทยาลัยเทคนิคนครนายก
เลขรับ.....๐.๔.๑๐.....
วันที่.....๕ ก.พ. 2547.....
เวลา.....๑๐.๐๐ น.....

เรื่อง ขออนุญาตเพื่อการศึกษาวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคนครนายก

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นายสุภาพ วงศ์จันทร์ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำสารนิพนธ์ เรื่อง “การศึกษาปัญหาและปัจจัยที่ทำนายการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม สาขาวิชาเครื่องกล ของนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคนครนายก” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์อรรพวงค์ ตันท์เจริญรัตน์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขอให้นักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 ภาคปกติ ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม จำนวน 225 คน ตอบแบบสอบถามการศึกษาปัญหาและปัจจัยที่ทำนายการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม สาขาวิชาเครื่องกล ของนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคนครนายก ในระหว่างเดือน กุมภาพันธ์ 2547

จึงเรียนมาเพื่อขออนุญาตให้ ได้โปรดพิจารณาให้ นายสุภาพ วงศ์จันทร์ ได้เก็บข้อมูลในการทำสารนิพนธ์ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้ด้วย

เรียน ผอ.วท.นครนายก

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์นภกรรณ์ หะวานนท์)
รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ
รักษาราชการแทนคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ลงม.
๒๒ ก.พ. ๒๕๔๗
๕๓๓ ๕๗

1. เพื่อโปรดทราบ

๒. เพื่ณลอ รณณณ ๗. ๗๐.

๗๗๗๗๗๗

- 4 ก.พ. 2547

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 02-664-1000 ต่อ 5618, 5731

หมายเหตุ : ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 037-311025 มือถือ 01-7920846

๒๒ ก.พ. ๒๕๔๗

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ชื่อ ชื่อสกุล	นายสุภาพ วงศ์จันทร์
วันเดือนปีเกิด	22 มิถุนายน 2499
สถานที่เกิด	อำเภอกำแพง จังหวัดกาญจนบุรี
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	141/12 หมู่ที่ 13 ตำบลท่าช้าง อำเภอเมือง จังหวัดนครนายก 26000
ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน	อาจารย์ 2 ระดับ 7 ผู้ช่วยหัวหน้างานกิจกรรมนักศึกษา หัวหน้างานการเงิน
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	วิทยาลัยเทคนิคนครนายก อำเภอเมือง จังหวัดนครนายก สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2516	มัธยมศึกษาปีที่ 3 (ม.ศ.3) จากโรงเรียนท่าม่วงราษฎร์บำรุง จังหวัดกาญจนบุรี
พ.ศ. 2519	ประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สาขาวิชาช่างเชื่อมและโลหะแผ่น จากโรงเรียนการช่างกาญจนบุรี จังหวัดกาญจนบุรี
พ.ศ. 2523	ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) สาขาวิชาช่างเชื่อมและโลหะแผ่น จากวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา วิทยาเขตพระนครเหนือ กรุงเทพมหานคร
พ.ศ. 2524	ประโยคครูมัธยม (ปม.) จากวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ กรุงเทพมหานคร
พ.ศ. 2526	ครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิต (ค.บ.) สาขาวิชาช่างโลหะ จากวิทยาลัยครูพระนคร กรุงเทพมหานคร
พ.ศ. 2535	ครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิต (คอ.บ.) สาขาวิชาวิศวกรรมอุตสาหกรรม จากสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี กรุงเทพมหานคร
พ.ศ. 2547	การศึกษามหาบัณฑิต (กศ.ม.) สาขาวิชาการบริหารการศึกษา จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กรุงเทพมหานคร